

Izdajatelj:
Občina Ivančna Gorica
Sokolska 8
1295 Ivančna Gorica

Aktualno dogajanje v občini.
Vabljeni na internetne strani:
www.ivancna-gorica.si

Klasje

Prijetno domače. Občina Ivančna Gorica

Preveč? Premalo? Ravno prav.

Pravijo, da je v življenju zdravo imeti pravo mero. Pri vseh stvareh. Teorija je dokaj enostavna in jasna, pri praksi pa se nam v vsakodnevem doseganju ciljev in zastavljenih nalog kaj hitro zatakne. In bodimo iskreni - tale naš svet, ki nas z vseh strani zasipa s takimi in drugačnimi ponudbami, bleščecimi reklamami in obljubami zadovoljstva, je glede prave mere resnično izgubil kompas.

Če boste pozorni, boste iz okolja, v katerem živimo, zaslišali tudi drugačne spodbude. Takšne, ki spodbujajo k skrbi za čisto okolje, ozaveščajo in pozivajo k trajnostnemu razvoju naše občine. A skrb za zdravo življenje je še mnogo več. Saj veste, kaj pravi pregovor - lepota izvira iz notranjosti. In kakorkoli se to sliši kot le še ena od mnogih parol za iskanje pozornosti, je dejstvo, da premalo delamo na sebi in na naših medosebnih odnosih.

Zato vas na pragu poletja vabimo v dve smeri - ven v naravo in noter, v stik s samim s seboj. In morda je čas, da namesto brskanja po spletu, raje izberemo dobro knjigo ali se udeležimo katere izmed vrhunskih prireditev kar v domačem kraju ...

Matej Šteh, urednik

29. maj - praznik občine Ivančna Gorica

Vabljeni na

OSREDNJO SVEČANOST OB PRAZNIKU OBČINE IVANČNA GORICA, s podelitvijo priznanj in nagrad Občine Ivančna Gorica za leto 2017,

ki bo potekala

v petek, 26. maja 2017, ob 19. uri, na parkirišču pri Kulturnem domu v Ivančni Gorici

Kulturni program oblikujejo:

- Godba Štična
- Mešani pevski zbor Zborallica
- Mešani pevski zbor Ambrus
- Učenci OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Voditeljica prireditve: **Bernarda Žarn**

Dušan Strnad, župan

Ob prazniku vabljeni tudi:

- od 14. – 28. maja 2017;
- Dnevi kulture v občini Ivančna Gorica

torok, 23. maja 2017, staro mestno jedro Višnje Gore, ob 10. uri;

- Napoved začetka skupnega projekta Občine Ivančna Gorica in Čebelarke zveze Slovenije »POSTAVITEV SPOMINSKEGA OBELEŽJA KRANJSKI ČEBELI«

sobota, 27. maja 2017, na Sokolski ulici v Ivančni Gorici, ob 15. uri;

- 24. tradicionalno gasilsko tekmovanje članic in članov za pokal Krajevne skupnosti Ivančna Gorica; (ob 20. uri gasilska veselica z ansamblom Nemir)

Za nami je čisto.

str. 3

Za nami je že 5. pohod po Krožni pešpoti Prijetno domače

str. 2

Država prisluhnila in pristopila k obnovi cest v naši občini

Enostavno na 12 obrokov

SVETOVANJE, PRODAJA IN SERVIS
RAČUNALNIŠKE OPREME

LamaS Since 1989

Sokolska ulica 5
1295 Ivančna Gorica
T: 01/7869-040, 051/612-923
www.lamas.si

RENAULT

Avtoservis Blatnik d.o.o.
Vodotučine 7
1295 Ivančna Gorica
Tel: 031 568 666

Senčila Oven

SENČILA OVEN, Pot v resje 1, Ivančna Gorica
Tel.: +386 1 7878 266 • Mob.: +386 31 679 079
www.sencila-oven.si

KOCJANČIČ **EUROSERVIS**

AVTO MOTO CENTER Kocjančič

- POPRAVILO VOZIL
- AVTOVLEKA
- TRGOVINA Z AVTODELI **adel**

Tel: 01/78 77 333 GSM: 041 777 333, 041 651 722
www.amc-kocjancic.si Naj bo vaš avto naša skrb!

Za nami je čisto

V minulem mesecu smo se kljub prazničnim dnevom, ki so nam krajšali čas med veliko nočjo in prvomajskimi prazniki, posvetili delu, saj je pomlad tudi čas, ko se narava prebuja in brstenje ter zelenje človeka kar dviguje in navdušuje za delo. Ali smo naravi dovolj hvaležni za to, kar nam dan za dnem, leto za letom daje, smo se zamislili ob svetovnem dnevu Zemlje. Menim, da je vsak dolžan z okoljem ravnati odgovorno, saj ni naša last, z njim samo upravljamo v imenu naslednjih generacij. Ni res, da posameznik ne more narediti ničesar. Nasprotno. Naredi lahko veliko. Če vsak pospravi samo za seboj in se vzdrži nepotrebne onesnaževanja narave z raznoraznimi odpadki, je naredil dovolj. Možnosti za ločeno zbiranje odpadkov je dovolj, treba jih je izkoristiti. V odnosu do narave ravnajmo torej tako skrbno, da čistilne akcije ne bodo več potrebne. Tudi naš slogan osveščanja »ZA NAMI JE ČISTO« nam to sporoča. Kakšno moč skriva narava, se zagotovo zavedajo tudi številni, ki so se letos spet podali na pohod po Krožni pešpoti Prijetno domače. Pohodništvo, ki velja za naš nacionalni hobi, je tudi v naši občini dobro razvito. O tem pričajo številne pohodne poti in društva, še posebej planinska. Smiselno je torej, da svojo turistično ponudbo gradimo tudi na tem segmentu obiskovalcev, ki se vsako leto v večjem številu podajajo tudi na krožno pot po občini. Tridnevni pohod po vseh 12-ih krajevnih skupnostih je zlasti namenjen promociji naših lepote, vseh 12 biserov, kot imenujemo naša krajevna središča, pa lahko obiščejo obiskovalci tudi s kolesom, s konji ali pa avtomobilom. Ob tej priložnosti želim še posebej čestitati štiriintridesetim pohodnikom, ki so letos prehodili celotno pot, več kot 100 kilometrov. Peto leto zapored pa je celotno pot prehodilo deset pohodnikov. Njim velja še posebna pohvala in zahvala. Zahvala pa tudi prijaznim domačinom, društvom in krajevnim skupnostim, ki so pohodnike na poti prijazno sprejeli in pogostili.

Pot in povezovanje pa sta temeljno vodilo tudi pri delu in poslovanju občine. Pred kratkim nas je pri iskanju projektnih idej pot zapeljala k hrvaškim kolegom, v mesto Ivanec, v bližini Varaždina. Sorodne potrebe in ideje so nas povezale v želji, da bi z oblikovanjem skupnega projekta uspešno kandidirali za evropska sredstva iz programa Interreg. Ob tem ne gre spregledati nakučja, da obe občini povezuje že enaka osnova imena, najvišji hrib v občini Ivanec pa se imenuje Ivanščica. Upam, da je tudi to dobro znamenje za uspešno povezovanje in bo dogovor o sodelovanju obrodil sadove.

In ko govorimo o poteh, ne moremo mimo tistih vsakodnevnih, asfaltnih. Razveselilo me je dejstvo, da so pogovori na državnih institucijah obrodili sadove in je končno stekla nujna obnova regionalne ceste med Šentvidom in Radohovo vasjo. Občani ob tej prometnici že lahko zaznavajo pozitivne posledice te investicije, ko pa bo dokončan sistem elektronskega cestninjenja za tovorna vozila na avtocestah, pa bodo ti naši lepi kraji v veliki meri prikrajšani tudi za tranzitni tovorni promet, ki se trenutno še uspešno izogiba cestninski postaji Dob.

Če bo šlo vse po načrtih, bosta Višnja Gora in s tem tudi občina Ivančna Gorica, naslednje leto ob tem času bogatejši za spominsko obeležje kranjski čebeli, ki ga bomo postavili skupaj s slovenskimi čebelarji. Obeležje bo opozarjalo na vlogo kranjske čebele in čebelarstva za obstanek človeštva in okolja, računamo pa tudi na njegov pomembni prispevek k razvoju samega mesta Višnja Gora.

Skrb za čim bolj kakovostno življenje naših občanov je tudi osrednja misel vsakoletnega praznovanja občinskega praznika. Tudi letos bo tako, saj ob tej priložnosti pregledamo opravljeno delo, ga ocenimo in ovrednotimo, ter izpostavimo izzive, ki nas še čakajo. Letošnja osrednja svečanost ob občinskem prazniku bo v petek, 26. maja 2017, ob 19. uri, na parkirišču pri Kulturnem domu v Ivančni Gorici. Še posebej slovesno bomo čestitali letošnjim občinskim nagrajencem, to pa bo priložnost tudi za pogovor in druženje. Toplo vabljeni, že zdaj pa izrekam vsem občankam in občanom iskrene čestitke ob prazniku občine.

Vaš župan Dušan Strnad

Z mednarodnim sodelovanjem do novih projektov

Župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad in župan mesta Ivanec Milorad Batinić, sta v torek, 25. aprila 2017, na sedežu hrvaške občine Ivanec, podpisala Izjavo o sodelovanju pri skupnem projektu v sklopu Interreg Slovenija – Hrvaška.

S podpisom listine sta občini potrdili sodelovanje pri skupnem projektu, ki vključuje modernizacijo Muzeja na prostem Jurčičeve domačije na Muljavi (Občina Ivančna Gorica) in nadaljevanje izgradnje in opremljanja Muzeja planinarstva (Občina Ivanec) v namen razvoja čezmejnega turističnega produkta – Literarno pohodništvo oz. literarne pohodniške poti. Po besedah župana Dušana Strnada bo ideja, na katero se bo ivanška občina prijavila z občino Ivanec, vsekakor koristila obema lokalnima skupnostma. Še posebej ga veseli, da bodo od skupnega projekta imeli največ prav naši občani in sicer v smislu razvoja turizma in kulture.

Po uradnem delu so si ogledali še mesto Ivanec, Muzej planinarstva in tamkajšnje industrijske cone. Beseda pa je v večini tekla o aktivnostih, ki jih vežejo na prijavo sku-

pnega projekta. Naj omenimo, da se lahko na omenjeni projekt Interreg Slovenija-Hrvaška, prijavijo projekti v vrednosti od 100.000 evrov do 2.000.000 evrov. Rok za oddajo na omenjeni projekt je konec junija letos.

Med pogovori so predstavniki obeh občin ugotovili veliko skupnega in priložnost za povezovanje na več področjih, poleg turizma še na področju kulture, gospodarstva in športa.

Gašper Stopar

Kratke občinske

Začela se bo obnova in dograditev otroškega igrišča v Šentvidu

Občina Ivančna Gorica je prisluhnila pobudi OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični za obnovo in dograditev otroškega igrišča pri šoli v Šentvidu pri Stični. Kot najugodnejši ponudnik je bilo izbrano podjetje Gonzaga d.o.o., ki bo v teh dneh začelo z deli.

Otroško igrišče je potrebno prenove zaradi dotrajanosti, ki je posledica velikega števila uporabnikov in starosti nekaterih igral. Investicija znaša 38.388,91 € in se bo zaključila do sredine junija.

Rekonstrukcija prepusta čez Višnjico v Znojilah pri Krki

Občina Ivančna Gorica bo v poletnih mesecih izvajala projekt rekonstrukcije prepusta čez Višnjico v Znojilah pri Krki. Izvedba projekta je nujna zaradi dotrajanosti obstoječega kamnitega prepusta, ki je močno razpokan in posledično je njegova nosilnost že zelo vprašljiva. Zato se bo izvedla obnova prepusta, ki je zasnovan kot armirano-betonska konstrukcija.

Na javnem razpisu je bilo, kot najugodnejši ponudnik, izbrano podjetje Mapri Proasfalt d.o.o. iz Ljubljane. Znesek pogodbenih del znaša 46.058,92 €. Rok izgradnje je do 31.8.2017.

Država prisluhnila in pristopila k obnovi cest v naši občini

Za vse uporabnike ceste med Ivančno Gorico in Radohovo vasjo je dobra novica, da sta se na odseku pri Sv. Roku v Šentvidu pri Stični obnovila dva odseka državne ceste v dolžini 180 in 325 metrov. Obnova je posledica uspešnega pogajanja in terenskega ogleda Občine Ivančna Gorica s predstavniki Direkcije Republike Slovenije za infrastrukturo in Družbe za razvoj infrastrukture, ki so potekali v začetku letošnjega leta.

Izvajalci del so na delu ceste, najprej s frezanjem odstranili obstoječi in poškodovani asfalt, nato položili grobi asfalt ter na koncu še zaključni sloj finega asfalta. Moderniziral se je še odsek te iste ceste na območju Radohove vasi v dolžini približno 500 metrov in del odseka v Marinči vasi.

Veseli nas, da je Direkcija prisluhnila Občini in pristopila k prenovi ceste.

Gašper Stopar

Naši jubilaranti

90 let je 29. aprila v krogu svojih najbližjih praznovala **Bernardka Papež** iz Višenj pri Ambrusu

Čestitko po pošti je prejela **Smrekar Rozalija** z Bojanjega Vrha, ki je devdeseti rojstni dan praznovala 20. aprila. Čestitko je prejela tudi **Danica Tratnik** iz Šentpavla na Dolenjskem, zadnja leta stanujoča v Domu upokojencev Ptuj – enota Kidričevo. Okrogli jubilej je dopolnila 23. aprila.

Kolofon

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica; **Ustanovitelj časopisa**: Občinski svet Občine Ivančna Gorica; **Sedež uredništva**: Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net; **Uredniški odbor**: Matej Šteh - glavni in odgovorni urednik, Leopold Sever - kratkočasnik, Siva in Severna stran, Simon Bregar, Jože Glavič, Franc Fritz Murgelj, Janko Zadel, Jožefa Železnikar; **Lektoriranje**: Mateja D. Murgelj; **Oblikovna zasnova**: Robert Kuhar; **Priprava za tisk**: AMSET, d. o. o.; **Tisk**: Delo Časopisno založniško podjetje d.o.o., Časopis KLASJE izhaja v 6.150 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 8. junija.

Za nami je že 5. pohod po Krožni pešpoti Prijetno domače

Peti množični pohod po Krožni pešpoti Prijetno domače, ki sta ga organizirala Občina Ivančna Gorica in Zavod Prijetno domače, je potekal od 5. do 7. maja. V vseh treh dneh se je pohoda udeležilo več kot 200 pohodnikov. Dnevno se je pohoda udeležilo od 50 do 80 pohodnikov. Vseh dvanajst krajevnih skupnosti, oziroma vseh dvanajst info točk na Krožni pešpoti Prijetno domače pa je letos uspelo v treh dneh obiskati 34 udeležencem.

Navigacijske naprave so pokazale, da so pohodniki v 35 urah ter po približno 2750 višinskih metrov vzponov in 2640 višinskih metrih spustov prehodili nekaj več kot 100 km poti. Prvi dan so pohodniki obiskali naše turistično-informacijske točke v Ivančni Gorici, na Muljavi, Krki, Ambrusu in Zagradcu. Drugi dan so štartali na Muljavi in krenili proti Višnji Gori, nato pa preko Obolnega do Metnaja in do zaključka drugega dne v Stični. Zadnji dan je pot potekala od Zagradca do Doba, Temenice, Sobrač in nato

do zadnje 12. točke v Šentvidu pri Stični. Zaključek tridnevnega pohoda je potekal na izletniški točki na Gradišču nad Stično. Zbrane pohodnike je nagovoril župan Dušan Strnad, ki jim je čestital za prehojeno pot, najbolj vztrajnim 34 pohodnikom, pa se je še posebej zahvalil s priznanjem za uspešno prehojeno pot in obisk vseh 12-ih info točk na krožni pešpoti. Posebno priznanje je prejelo deset pohodnikov, ki so krožno pot v celoti prehodili že peto leto zapovrstjo. Župan se je ob tej pri-

ložnosti zahvalil tudi vsem gostoljubnim krajanom in društvom, ki so še dodatno popestrili tridnevni pohod po občini. Pohodniki so na poti sprejeli predstavniki TD Ivančna Gorica, TD Muljava, TD Krka, TD Ambrus, TD Publius maximus Valična vas, TD Zagradec, TD Polževo, TD Višnja Gora, TD Grča, Vinogradniško-sadarsko turističnega društva Debeli hrib in TD Šentvid pri Stični. Pri organizaciji so sodelovale tudi vse krajevne skupnosti, posebej pa velja izpostaviti Gorniški klub Limberk, Planinsko društvo Polž in

Krožno pešpot Prijetno domače pa so v celoti v vseh petih letih prehodili: Tone Košiček, Alojz Šinkovec, Janez Golf, Miran Slana, Rado Kralj, Ana Prosen, Anton Prosen, Slavka Fortuna, Anton Fortuna in Janez Mežan

Nogometni stadion v Ivančni Gorici z novo razsvetlavo

V sredo, 26. aprila, je bilo v Ivančni Gorici še posebej slovesno, saj so prvič zažareli reflektorji, ki osvetljujejo glavno nogometno igrišče. Tako za nogometni klub kot Ivančno Gorico je to velika pridobitev, saj bo na osrednjem igrišču možno igrati tudi tekme v večernih terminih. Čast premierne tekme pod novo pridobitvijo je pripadala domači članski ekipi in vrstnikom iz Kolpe.

Še pred začetkom pa je potekala krajša slovesnost prižiga nove razsvetljave na nogometnem stadionu. Ob številnih gledalcih na tribuni sta reflektorje z odštevanjem na centralnem nogometnem igrišču prižgala župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad in predsednik Nogometnega kluba Ivančna Gorica Rafael Koren, ki se je v nagovoru za posluš in podporo zahvalil Občini Ivančna Gorica. Omenil je še, da se klub pohvali s 300 člani.

Župan Strnad je ob prižigu dejal, da je nogomet v ivanški občini šport, ki se ponaša z dolgo tradicijo, je pa v vsej svoji bogati zgodovini imel tudi vzpone in padce. »Trenutno lahko rečemo, da smo na vrhu po številu mladih, ki se ukvarjajo z nogometom. Današnja investicija je vsekakor dobrodošla in bo pripomogla še k večjemu razvoju nogometa v naši občini. Vsem v klubu želim, da bi vam nova pridobitev služila name-nu, mladim pa čim več ur treninga in športnih uspehov na tem sodobnem igrišču.« Sledila je tekma 3. slovenske lige – center med domačo ekipo NK Ivančna Gorica in NK Kolpa. V uvo-

dni minutah so povedli gostje, a se je rezultat hitro obrnil v korist ivanških risov. Po devdesetih minutah zanimive predstave so slavili domačini z rezultatom 4:1.

Še nekaj informacij o sami investiciji

Razsvetljava nogometnega stadiona je izvedena tako, da je dosežena čim večja enakomernost osvetljenosti, za igranje nogometa na nivoju druge nogometne lige v skladu z zahtevami Nogometne zveze Slovenije. Reflektorji so nameščeni na štirih dvajsetmetrskih stebrih,

na vsakem pa je nameščenih po 8 reflektorjev, ki so razporejeni na ustrezne konzole s po dvema linijama na konzolo.

Vrednost projekta je znašala 82.594,13 EUR z DDV. Občina Ivančna Gorica je za navedeno investicijo uspešno kandidirala na javnem razpisu Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, ki je k investiciji prispevalo 39.316,48 EUR. Investicijo je izvedlo podjetje Eltim d. o. o. s Krke, ki ga je občina izbrala na podlagi javnega naročila.

Gašper Stopar

Planinsko društvo Šentvid pri Stični, ki skrbijo za vzdrževanje poti. Pristrčno je bilo tudi srečanje pri novem gasilskem domu PGD Korinj, za popestritev na poti so poskrbeli tudi člani Jamarskega kluba Krka in Društva prijateljev konj Višnja Gora.

In kdo so bili najbolj vztrajni pohodniki na 5. pohodu po Krožni pešpoti Prijetno domače?

Majda in Polde Sadar, Slavka in Anton Fortuna, Jožica in Rado Kralj, Ivanka in Lojze Fortuna, Anica in Anton Turk, Ana in Tone Prosen, Irma Sterle Erjavc in Stane Erjavc, Janez Golf, Anton Vencelj, Marta Rus, Boštjan Medvešek, Janez Perovšek, Andrej Herbec, Helena Adamlje, Samo Zupančič, Mojca Hren, Anton Košiček, Anton Zupančič, Marinka Kralj, Jože Gregorič, Alojz Šinkovec, Robert Šetinc, Miran Slana, Marta Šeme, Gorazd Sinjur, Ivan Janez Čebular in Janez Mežan.

Gašper Stopar in Matej Šteh

Z dnevi kulture se v občini Ivančna Gorica v letu 2017 že 3. leto zapored pridružujemo evropskim državam, ki se vsako leto poklonijo ljubiteljskim kulturnim ustvarjalcem in s tem pokažejo svoje spoštovanje do ljubiteljske kulture ter njen pomen za sodobno družbo.

Dneve kulture v občini Ivančna Gorica smo pripravili Zveza kulturnih društev občine Ivančna Gorica, Občina Ivančna Gorica, Knjižnica Ivančna Gorica, šole, rokodelci, umetniški ustvarjalci in drugi, v sodelovanju s številnimi kulturnimi društvi iz občine Ivančna Gorica. Pripravili smo zanimiv program s področja literarne, gledališke in likovne umetnosti ter s področja zborovskega petja in glasbe. S pestrim programom smo zajeli vse generacije, zato lahko vsak najde prireditev, ki bi ga zanimala in jo bo obiskal. Začeli bomo s Kmečkimi igrami v Dobu, priredili nekaj razstav, umetniških delavnic širom občine, brali, si ogledali nekaj predstav ter se naposlušali ubranega petja, priredili osrednjo svečanost ob prazniku Občine Ivančna Gorica in zaključili z ambruško #mularijo.

Naj nam Dnevi kulture v občini Ivančna Gorica znova pokažejo, kako pomembno je za človeka biti ustvarjalen in kako prijetno kulturno zna biti v naših krajih.

Vljudno vabljeni!

Program prireditev

Nedelja, 14. 5. 2017:

➤ ob 10.30 – KMEČKE IGRE ZA OTROKE, Dob pri Šentvidu
➤ ob 13.30 – KMEČKE IGRE ZA ODRASLE, Dob pri Šentvidu
Kulturno športno društvo Dob prireja 2. kmečke igre za otroke in odrasle. Poskrbeli bodo za dobro voljo in prijetno počutje vseh obiskovalcev in sodelujočih. Sledi druženje z Ansambлом Hec.

Sreda, 17. 5. 2017:

➤ od 9.00 do 13.00 – DAN ODPRTIH VRAT IN RAZSTAVA NA PROSTEM Društva likovnikov Ferda Vesela, Šentvid pri Stični
Društvo likovnikov Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični pripravlja razstavo na prostem, pred galerijo v Šentvidu pri Stični. Poleg slik različnih tem, od rož, narave do abstrakcije, bo na ogled tudi nekaj ročnih del in pa prikaz samega slikanja.

Petek, 19. 5. 2017:

➤ ob 17.00 – ODPRTJE RAZSTAVE umetnice Adele Petan, Knjižnica Ivančna Gorica – nastop ŽePZ HARMONIJA
Adela Petan je ljubiteljska slikarka, ki je za svoja dela na ex-temporih prejela že več nagrad. S svojimi slikami človeka popelje v svoj svet. Poleg slikanja gospa Adela Petan tudi prepeva v ŽePZ Harmonija, ki pod vodstvom Gabrijele Cedilnik prepeva ljudske in umetne pesmi. S svojo pesmijo bodo pevke obogatile tudi odprtje razstave.

➤ ob 20.00 – NORO NORI NORCI, predstava Mladinske gledališke skupine Josip Jurčič Muljava, Kul-

turni dom v Zagradcu

V letu 2016 je na Muljavi, ki ima bogato gledališko tradicijo, zaživela Mladinska gledališka skupina KD Josip Jurčič Muljava. 15 članov je letos v režiji Saše Senica pripravilo komedijo Noro nori norci Jurija Švanjercerja. Igrajo: Aleš Tomažin, Simon Zajc, Eva Gavez, Sara Sever, Borut Furlan, Barbara Tekavec, Jurij Tekavec, Veronika Gavez, Franci Kadunc, Urša Kutnar, Nika Potisek, Elena Midžan in Kaja Smrekar.

Sobota, 20. 5. 2017:

➤ od 9.00 do 12.00 – SLIKARSKA DELAVNICA za otroke in odrasle z naslovom MOJ KRAJ iz ljubiteljsko slikarko Pavlo Jakopič, Kulturni dom Ambrus
Delavnica je namenjena ljubiteljem slikarstva vseh starosti in bo potekala pod mentorstvom ljubiteljske slikarke Pavle Jakopič. Na delavnici se bo slikalo z barvami na vodni osnovi. Potrebne so predhodne prijave, saj se vse, kar je potrebno za izvedbo, dobi na sami delavnici.

➤ ob 20.00 – koncert MoPZ DOB z naslovom DALMACIJA V DOBU, Dob pri Šentvidu
MoPZ Dob prepeva pod vodstvom Mateja Vovka. Na koncertu bodo zapeli najlepše dalmatinske pesmi.

Nedelja, 21. 5. 2017:

➤ od 10.00 do 18.00 – SEMANJI DAN V STIČNI – TD Stična, sprehajalna pot ob Stičkem potoku od porte samostana do parkirišča
Stična je imela bogato sejmsko tradicijo z začetki v 13. stoletju. TD Stična želi po petdesetih letih

znova obuditi sejmsko tradicijo v Stični in s tem povezati kraj, okolico ter pokazati javnosti, kdo in kaj vse ustvarja. Na sejmu bo poudarek predvsem na domačih in umetnostnih obrteh ter na spodbujanju podjetništva in novih idej. V sklopu sejma bodo potekale tudi delavnice oziroma predstavitve različnih obrti za otroke in odrasle. Možen bo tudi ogled Muzeja krščanstva na Slovenskem po znižani ceni.

➤ ob 17.00 – KAKO STA BASKO IN VIOLETA DOBILA KRILA, glasbena pravljica, Bernardova dvorana v Župnijskem domu v Stični (vstopnice dobite v Knjižnici I. G.)
Trio Ars Musica z gostoma in pravljicarke Knjižnice Ivančna Gorica so skupaj pripravili glasbeno pravljico, avtorice Ksenije Medved. Basko in Violeta sta si želela, da bi jima zrasla krila, saj jima plezanje po notnem črtovju ni več zadoščalo ... Kril sicer ne dobita, ugotovita pa, da lahko z glasbo poletimo prav vsi.

Torek, 23. 5. 2017:

➤ ob 17.00 – FESTIVAL PEKARNE MIŠMAŠ – 1. del, festival otroških gledaliških skupin, Družbeni dom na Krki
V uvodu bo pozdravni nagovor ravnatelja OŠ Stična Marjana Potokarja in podelitev zahvale zunanjim sodelavcem šole.

- 17.15 gostujoča predstava – ČAROVNICA URŠULA, otroška gledališka predstava v izvedbi učencev 1. in 2. razreda Osnovne šole Stična, mentorici: Jožica Ferlin in Aleksandra Šparl

- 17.45 – GLASBENA PRAVLJICA, otroška predstava v izvedbi učencev 1. razreda Podružnične šole Krka, mentorice: Maja Sever, Katja Čakš, Anita Novak

- RECITAL učencev 3. razreda Podružnične šole Krka, mentorica: Nadja Jankovič Fortuna

- 18.00 – NEBESNO GLEDALIŠČE B. A. Novaka, predstava v izvedbi učencev 5. razreda Podružnične šole Krka in članov Kulturnega društva Krka, mentorica: Mateja Jere Grmek

- PLES v izvedbi učencev 2. in 4. razreda Podružnične šole Krka, mentorici: Tončka Rajer in Petra Krmelj

- 18.30 – dražba likovnih del Podružnične šole Krka s 1. slikarskega ex-tempora z akademskim slikarjem, Francetom Slano – slike so nastale kot preobrazbe del akademskega slikarja Franceta Slane, iztrženi denar bo namenjen nakupu knjig za šolsko knjižnico PŠ Krka

Sreda, 24. 5. 2017:

Pred začetkom bo potekal zaključek Bralne značke za PŠ Muljava in PŠ Krka.

➤ ob 10.00 – FESTIVAL PEKARNE MIŠMAŠ – 2. del
- NAJLEPŠA BESEDA, otroška gledališka predstava, in deklamacija Prijatelj v izvedbi učencev 2. razreda Podružnične šole Stična, mentorica: Matejka Humar

- 10.15 – ZMAJČEK POMETAJČEK I. Jančar, otroška gledališka predstava v izvedbi učencev 3. razreda Podružnične šole Muljava, mentorica: Antonija Sever

družnične šole Krka, mentorica: Nadja Jankovič Fortuna
- 11.00. – NEBESNO GLEDALIŠČE B. A. Novaka, predstava v izvedbi učencev 5. razreda Podružnične šole Krka in članov Kulturnega društva Krka, mentorica: Mateja Jere Grmek

- PLES v izvedbi učencev 2. in 4. razreda Podružnične šole Krka, mentorici: Tončka Rajer in Petra Krmelj
Zaključek festivala.

Četrtek, 25. 5. 2017:

➤ od 8.00 do 12.00 – SLIKARSKI EX-TEMPORE s slikarko Likovnega društva Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični, gospo Milko Gruden – Družbeni dom Krka

Petek, 26. 5. 2017:

➤ ob 19.00 – OSREDNJA SVEČANOST OB PRAZNIKU OBČINE IVANČNA GORICA s podelitvijo občinskih priznanj in nagrad, Ivančna Gorica

Sobota, 27. 5. 2017:

➤ od 12.00 do 20.00 – USTVARJALNO UMETNIŠKI BIENALE – LAND ART, mentorica Marjeta Baša, KD Ambrus, domačija Baša, Kal pri Ambrusu
Land art je zemeljska umetnost oziroma umetniško gibanje, kjer

je umetniško delo neločljivo povezano s krajino. Krajinsko umetnost je moč narediti tako, da se izbere prostor v naravi, ki ga lahko zapolnimo, dopolnimo ali preoblikujemo z izbranimi naravnimi materiali – kamni, lesom, travo, listi, skratka vsem, kar je moč najti v naravi. Udeleženci bodo lahko ustvarjali v neokrnjeni naravi na domačiji Baša, z materiali, ki bodo tam na voljo, ustvarjalno posegali v naravo, ne da bi ji s tem škodovali, zato je edino, kar potrebujejo, ljubezen do narave, umetnosti in nekaj ročnih spretnosti.

➤ ob 20.00 – LETNI KONCERT MoPZ VIDOVO z gosti, Dom kulture Šentvid pri Stični

MoPZ Vidovo deluje neprekinjeno že 49. leto. Zbor poje pesmi vseh vrst, umetne in ljudske. So soustanovitelji Tabora slovenskih pevskih zborov in Koncerta zamejskih pevskih zborov. Imeli so pevске turneje v Franciji, na Dunaju, v Beogradu in Banja Luki, letos pa načrtujejo obisk pri madžarskih Slovencih ter drugo leto obisk v Doberdolu v Italiji.

Nedelja, 28. 5. 2017:

➤ ob 18.00 – #MULARIJA, premiera avtorske predstave Otroške dramske skupine Ambrus, Kulturni dom Ambrus

Predstavo so pod mentorstvom Maje Tratar pripravili udeleženci dramskega krožka, ki so se skozi igro, s preigravanjem situacij preizkusili v vlogah piscev scenarija, režiserjev in seveda igralcev. Maša Žnidaršič, Nika Miklič, Anja Tomšič, Jernej Miklič, Martin Bradač, Mark Zore, Gregor Perko, Žan Strmec, Žan Hren in Mark Hren nam bodo predstavili deset različnih zgodb, ki govorijo o vsakodnevnih težavah najstnikov.

Prijazno vabljeni na druženje v Stično.

V NEDELJO, 21. MAJA

po 10. uri SE BO DOGAJALO MARSIKAJ.

zabavni program

predstavitve domačih obrti

zanimiva ponudba stojnic

Za lačne želodčke in žejna grla bo poskrbljeno.

PRIDITE. VESELO BO.

Turistično društvo
Stična

V primeru dežja prireditev odpade.

Info: <http://sejemsticna.newsroom.si>
www.facebook.com/esticna.si/

Med dvema sejama smo prav tako aktivni

Spoštovane občanke in občani, sestava svetniške skupine SDS OO Ivančna Gorica Irma Lekan, Alojz Šinkovec, Janko Zadel, Brigita Primc, Nace Kastelic, Anja Lekan, Franc Koželj, Silvo Praznik, Tomaž Smole in Janez Mežan, se je poleg vsebin namenjenih razvoju in napredku občine, lahko posvetila tudi drugim pomembnim zadevam.

Tako smo se udeležili vsakoletne velikonočne tržnice, ki je znova lepo uspela in privabila veliko število ljudi. Letos pa je potekal tudi, sedaj že 5. tradicionalni pohod po poti Prijetno domače, kjer smo sodelovali pri organizaciji in tudi nekaj naših članov je hodilo dan ali več. Ob jubileju smo posebno pozornost in darilo namenili pohodnikom, ki so petič zapored opravili pohod v celoti. Med njimi je tudi naš svetnik Alojz Šinkovec in seveda jaz kot vodja pohoda ter eden izmed organizatorjev. Z nami so del poti prehodili tudi občinski svetniki Brigita Primc, Franc Koželj, Janko Zadel ter podpredsednika OO SDS Ivančna Gorica Jože Kastelic in Simon Kastelic. Pri organizaciji pa se je izkazal tudi občinski svetnik in predsednik KS Temenica Nace Kastelic. Na tak način smo seveda izkazali podporo pohodu in ljudem, ki ga organizirajo. Udeležba je bila številna in s pohodom je bil zadovoljen tudi župan Dušan Strnad.

V teh dneh še vedno teče tudi akcija ozaveščanja Za nami je čisto v kateri tudi sodelujejo naši vidni člani. Zavedamo se odgovornosti do okolja in take aktivnosti podpiramo in pri njih sodelujemo. Verjamemo da nam bodo sledili tudi drugi. Kar nekaj društev je praznovalo obletnico, še posebej velja omeniti 40 let Godbe Stična, brez katere ni večje prireditve v naši občini. Čestitke. Prav tako je 15 let praznoval Mešani pevski zbor Ambrus. Seznanili smo se z uspešnim kandidiranjem občinske uprave na razpisu za Energetsko sanacijo in z vzpostavljenim sodelovanjem s hrvaško občino Ivanec pri pripravi projekta za Interreg Slovenija Hrvaška. Nogometno igrišče se lahko pohvali z razsvetljavo, za kar so tudi bila pridobljena nepovratna sredstva. Skratka dogaja se.

Dogaja se tudi na državni ravni. Ta čas poteka akcija Stop birokratizaciji, s katero predstavljamo konkretne predloge za odpravo administrativnih ovir. Vse pa kaže, da bomo morali ignoranco in aroganco trenutne oblasti ustaviti z referendumom o gradnji 2. tira. Krščanski forum SDS je ob 25 letnici posvetitve slovenskega naroda Mariji 13.5. organiziral simpozij Slovenci – Marijin narod v Samostanu Stična.

Začeli so se tudi Dnevi kulture v občini Ivančna Gorica z vrhuncem na Osrednji svečanosti ob prazniku občine Ivančna Gorica v petek 26.5. 2017 ob 19 uri kjer se vidimo – v vsakem primeru pa...

VESELO IN PONOSNO PRAZNOVANJE OBČINSKEGA PRAZNIKA!

Janez Mežan, Vodja svetniške skupine SDS

OKVIRNI PROGRAM TABORA V ŽIREH

dopolodne	možnost obiska svetih maš v Žireh in okolici
10:00	slavnostna maša v župnijski cerkvi Sv. Martina v Žireh
11:00 – 12:30	zbiranje udeležencev na prireditvenem prostoru, glasbeni program in nastop Pihalnega orkestra Alpi na Žiri
12:30 – 13:30	osrednji uradni program tabora z nagovori
13:30	druženje in zabavno popoldne s Veseli svatje
15:30	nogometna tekma med ekipo NSi in PAX (Slovensko duhovniško nogometno reprezentanco)

V Žireh bo posebej za člane NSi odprta industrijska prodajalna Alpine, kjer bo možen ugoden nakup čevljev.

Prijave zbiramo do 10. 6. 2017 na telefonsko številko 041 647 938, Anton Černivec.

Lepo vabljeni!

Predsednik OO NSi Ivančna Gorica
Anton Černivec

Namig za premik

- 19. 5., ob 17. uri, Knjižnica Ivančna Gorica: Odprtje razstave Adele Petan
- 19. 5., ob 20. uri, Kulturni dom Zagradec: Gledališka predstava Noro nori norci
- 20. 5., ob 9. uri, Kulturni dom Ambrus: Slikarska delavnica za otroke in odrasle – Moj kraj, z ljubiteljsko slikarko Pavlo Jakopič
- 20. 5., ob 20. uri, Dob pri Šentvidu: Koncert MoPZ Dob z naslovom Dalmacija v Dobu
- 21. 5., od 10. – 18. ure, Stična: Semanji dan v Stični
- 21. 5., Dolina pod Kalom: Pokalno tekmovanje Slovenije v motokrosu
- 21. 5., ob 17. uri, Župnijski dom Stična: Glasbena pravljica Kako sta Basko in Violeta dobila krila
- 22. 5., ob 12.45 uri, Sokolska ulica Ivančna Gorica: Ples maturantov Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica
- 23. 5., ob 10. uri, staro mestno jedro Višnja Gora: Začetek skupnega projekta »Postavitev spominskega obeležja kranjski čebeli«
- 23. 5., ob 17. uri, Družbeni dom Krka: 1. del Festivala otroških gledaliških skupin – Festival Pekarne Mišmaš
- 24. 5., ob 10. uri, Družbeni dom Krka: 2. del Festivala otroških gledaliških skupin – Festival Pekarne Mišmaš
- 24. 5., ob 17. uri, Knjižnica Ivančna Gorica: Srečanje Palčka Bralčka s člani društva Sožitje
- 24. 5., ob 19. uri, Srednja šola Josipa Jurčiča: Letni koncert MePZ Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica
- 25. 5., od 8. – 12. ure: Družbeni dom Krka: Slikarski Extempore s slikarko Milko Gruden
- 26. 5., ob 19. uri, Ivančna Gorica: Osrednja svečanost ob prazniku občine Ivančna Gorica s podelitvijo občinskih priznanj in nagrad
- 27. 5., ob 12. uri, Lučarjev Kal: Pomladansko »kurbiranje« starodobnikov
- 27. 5., ob 15.15 uri, Ivančna Gorica: 24. gasilsko tekmovanje PGD Ivančna Gorica in gasilska veselica z ansamblom Nemir
- 27. 5., od 12. – 20. ure, Kal pri Ambrusu: Ustvarjalno umetniški bienale – LAND ART
- 27. 5., ob 20. uri, Dom kulture Šentvid pri Stični: Letni koncert MoPZ Vidovo z gosti
- 28. 5., ob 11. uri, Krka: 41. kajakaški spust po reki Krki
- 28. 5. ob 14. uri, Lučarjev Kal: Prikaz košnje
- 28. 5., ob 18. uri, Kulturni dom Ambrus: #Mularija premiera avtorske predstave Otroške dramske skupine Ambrus
- 2. 6., Krka: Proslava ob 110-letnici Čebelarskega društva Krka in Zagradec
- 2. 6., Višnja Gora: Srečanje krajanov Višnje Gore
- 3. 6., Višnja Gora: Gasilska veselica PGD Višnja Gora
- 4. 6., Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobropole: 18. kolesarski maraton treh občin
- 9. – 11. 6., Gradišče nad Stično: Festival kiparjev z motorno žago
- 10. 6., Radohova vas: Gasilska veselica PGD Radohova vas
- 10. 6., Vrh pri Višnji Gori: Gasilska veselica PGD Vrh pri Višnji Gori
- 17. 6., Krka: Gasilska veselica in tekmovanje PGD Krka
- 17. 6., Valična vas: Maša ob dnevu državnosti s kulturno prireditvijo in kresovanjem
- 17. – 18. 6., Šentvid pri Stični: 48. tabor slovenskih pevskih zborov

Organizatorje prireditve vabimo, da sporočite prireditve, ki jih organizirate in objavljene bodo v spletnem napovedniku prireditev na občinski spletni strani www.ivančna-gorica.si in v Klasju. Podatke o prireditvah lahko oddate preko spletnega obrazca »Namig za premik« ali preko elektronske pošte na naslov urednik@ivančna-gorica.si.

PRAVO NA VAŠI STRANI

Dosmrtno preživljanje ali preužitek

Pri starejših, ki imajo določeno premoženje in potomce, je pogosto spraševanje, kako urediti prenos svojega premoženja na svoje potomce in s tem poskrbeti, da jim bodo potomci v prihodnje zaradi starosti in bolezni nudili pomoč in oporo, hkrati pa si zagotoviti določeno stopnjo varnosti, da se to premoženje ne odtuji za časa njihovega življenja. Ena najbolj osnovnih ravnanj je sestava oporoče, o kateri sem v Klasju že pisal. Druga možnost je daritev premoženja potomcem, vendar so tu na mestu pomisleki, ali bodo potomci v nadaljevanju v resnici skrbeli zanje, ali je takšno darilo izpodbojno, ali se lahko zaplete pri dedovanju ipd.

V Obligacijskem zakoniku sta predvideni dve vrsti pogodb, ki učinkovito rešujeta dileme glede prenosa premoženja s prednikov na potomce za časa življenja prvih in sočasno zagotavljata določeno obvezo potomcev. Najpogostejša je **pogodba o dosmrtnem preživljanju**, s katero se potomci (t. i. preživljanci) zavežejo, da bodo svoje prednike (t. i. preživljanci) preživljali in skrbeli zanje do njihove smrti, predniki pa se zavežejo k temu, da bodo v zameno za to nanje prenesli lastninsko pravico na nepremičninah in na vseh premičninah, ki so namenjene za rabo in uživanje tega premoženja. Izročitev premoženja oz. prenos lastninske pravice na premoženju je odložen do smrti prednikov. To pomeni, da morajo potomci vse do smrti svojih prednikov skrbeti zanje, jim zagotavljati preživljanje, kot so se dogovorili v pogodbi. S pogodbo, ki mora biti **sklenjena v obliki notarskega zapisa**, pa imajo tudi potomci zavarovano pričakovanje, da bodo po smrti prednikov postali lastniki vsega premoženja,

navedenega v pogodbi.

Varstvo pričakovanih pravic je tako dvojno oz. obojestransko. Na eni strani imajo predniki zagotovljeno varovalko, da v primeru zanemarjanja s strani svojih potomcev, lahko razveljavijo pogodbo in premoženje tudi prenesejo na koga drugega. Na drugi strani pa imajo tudi potomci zagotovljeno varovalko, da po smrti svojih prednikov dejansko pridobijo lastninsko pravico. **Predniki tako do svoje smrti ostanejo lastniki premoženja.** Navedeno je vsekakor pomembna okoliščina, saj starejši ne želijo imeti občutka, da razdajajo premoženje že za čas svojega življenja.

V pogodbi o dosmrtnem preživljanju se stranke dogovorijo, kakšne so obveznosti potomcev, te pa so najpogostejše, da preživljanca, ko je to potrebno in ne (z)more sam, vozi k zdravniku, priskrbi zdravila, ureja stanovanje in okolico, poskrbi za hrano in hranjenje, za obleko in oblačenje, in vse to osebno, če pa bi tega iz objektivnih razlogov ne zmožal, se preživljalec zaveže najti negovalko, ki bo za preživljanca poskrbela, v primeru, da bi tudi oskrba na domu s pomočjo negovalke ne bila mogoča, pa se preživljalec zaveže preživljanca namestiti v dom za starejše občane in ga v domu redno obiskovati ipd. Pomembno je, da se v pogodbi dogovori **prepoved odsvojitve in obremenitve nepremičnin** v korist preživljalcev. S tem si potomec zagotovi, da se nepremičnine po sklenitvi pogodbe o dosmrtnem preživljanju ne bo odtujilo oz. preneslo na koga drugega, kar bi pomenilo, da bi ostal brez pričakovanega premoženja.

Na drugi strani pa je pogosta tudi **pogodba o preužitku**, s katero se ena

stranka (preužitkar = preživljanec) zavezuje, da bo na drugo stranko (prevzemnika = preživljalec) prenesla lastninsko pravico na svojem premoženju, ki ga ima v lasti v trenutku sklenitve pogodbe, prevzemnik pa se zavezuje, da bo preužitkarju ali komu drugemu do njegove smrti nudil določene dajatve in storitve oz. zanj skrbel. Obveznosti prevzemnika so sicer zelo podobne tistim, za katere se obveže preživljalec.

Prenos premoženje se pri tem tipu pogodbe zgodi takoj ob sklenitvi pogodbe. S pogodbo, ki mora prav tako biti sklenjena **v obliki notarskega zapisa**, so preužitkarjeve pravice varovane z vpisom stvarnega bremena v zemljiško knjigo, prevzemnik pa se s pogodbo zaveže **preužitkarju nuditi določene dajatve in storitve do smrti slednjega.**

Predmet pogodbe so načeloma nepremičnine, lahko pa so tudi premičnine, ki so potrebne za rabo in uživanje teh nepremičnin ali pa kakšne premoženjske pravice.

Za sklenitev pogodbe o preužitku, kakor tudi pri pogodbi o dosmrtnem preživljanju, ni pogoj sorodstveno razmerje med strankami. Prav tako tudi ni potrebno soglasje potomcev oz. zakonca preživljanca. Tudi pri tej pogodbi je namreč bistvo v dvostranskosti in v odplačnosti.

Vljudno vabljeni k spremljanju rubrike Pravo na vaši strani bralci Klasja še naprej. V kolikor imate pravna vprašanja pa jih lahko zastavite na urednistvo@klasje.net ali po pošti na naslov Klasja.

Odvetniška pisarna Tadeje Erzin
Potočnik
odvetnik Jože Petek

Ivankin pehar

Avto Kavšek postavil prvo polnilno postajo za električna vozila v Ivančni Gorici

Ni naključje, da je ravno Kavšek postavil prvo polnilno postajo za električna vozila v Ivančni Gorici. Je namreč prvi ivanški avtomobilski trgovec in serviser, ki začenja z uradno prodajo električnih avtomobilov. Kot pooblaščen prodajalec avtomobilov znamke Hyundai nas vabi k ogledu in na preizkus prvega električnega modela te znamke, ki so ga poimenovali Ioniq. Ioniq je tudi prvi serijski avto, pri katerem lahko izbiramo med tremi zelenimi alternativami pogona - kot hibrid, priključni hibrid (prihaja k nam prihodnje leto) ali kot električni avtomobil. Baterijsko gnani sicer na papirju obljublja doseg 280 kilometrov, realno pa lahko vsekakor računamo na (preizkušeno!) dobrih 200, kar je odličen rezultat.

Hyundai Ioniq je, vsaj glede na precej enotne zapise velikih svetovnih avtomobilskih medijev, ki so avtomobil že imeli priložnost preizkušati v vsakdanjih prometnih izzivih, trenutno eden najboljših električnih avtomobilov. Zagotovo pa je zmagovalec v svojem cenovnem razredu. Hyundai inženirji so resnično odlično opravili svojo domačo nalogo. Pred dobrima dvema letoma so kupili, testirali in razstavili nekaj deset različnih električnih avtomobilov. Tako so le še nadgradili svoje avtomobilske izkušnje in razvili svojega prvega električarja. Zato niti ni presenetljivo, da je trenutno v Ioniq vgrajen energetsko najbolj učinkovit pogonski sistem z

najmanjšo normno porabo električne na prevožen kilometer med vsemi električarji. Kakovost je pri tem avtomobilu več kot samoumevna, saj nudi proizvajalec 100-odstotno garancijo 5 let brez omejitev in celo 8-letno garancijo za baterijo.

Prodajna cena z bogato opremo za varnost in udobje znaša 35.000 evrov, če odštejemo državno subvencijo 7.500 evrov, postane cena s 27.500 evri že precej mamljiva. Eko sklad lahko zaprosite za zelo ugodno posojilo z obrestno mero 1,3 odstotne točke in vas tako stane avto mesečno le dobrih 244 EUR (posojilo na 10 let) in okoli dvajset evrov mesečno za »gorivo«, če prevozite povprečno 2.000 kilometrov

mesečno. Seštevek obojega znaša le malo več, kot marsikdo med nami plačuje mesečno samo za gorivo (bencin ali nafta). Kot novopečenega lastnika električnega avtomobila vas čaka še nekaj pozitivnih diskriminacij. Cestne takse vam za enkrat še ne bo treba plačevati, redni vzdrževalni servis pa vas bo stal samo okoli 30 EUR na leto, kot so nam za primer Ioniq zaupali pri Kavšku. Kako pa se vozi električni avto? Predvsem se vse zgodi zelo neslišno. In hitro. Vsa moč in navor v električnih avtih sta na voljo že pri najnižjih hitrostih.

Če smo že začeli z električno polnilnico, pa z njo še končajmo tale prispevek. Polnjenje na Kavškovi

polnilnici bo za vse brezplačno. Hkrati se bosta lahko polnila dva avta. Polnilnica bo dosegljiva tudi izven delovnega časa podjetja. Ob našem obisku so nam zaupali, da

so na njihovi polnilni postaji dobrodošli prav vsi električno gnani avtomobili ne glede na znamko: www.avto-kavsek.si

Prvi slovenski oljetoč toči domače oljčno olje iz slovenske Istre v Ivančni Gorici

Ko smo strica Googla vprašali, kakšno je njegovo poznavanje oljetočev, nam je odvrnil, da tega izraza v slovenskem govornem prostoru še ne pozna. Saj ga tudi ne more, ker je prvi oljetoč šele postavljen in še nihče ne govori in piše o njih. Pipico v sod s pravim domačim hladno stiskanim ekstra deviškim oljčnim oljem so zabili v Kmetijsko-vrtnem centru Kmetijske zadruga Stična v Ivančni Gorici.

Oljčno olje, ki ga lahko v svojo ali kupljeno temno steklenico ali plastenko natočite na ivanškem oljetoču, prihaja iz kmetije Dolina miru iz vasice Gažon v občini Koper, kjer družina Rojac že več kot stoletje neguje svoje nasade oljk. Morda je tudi manj znano dejstvo, da imajo ravno oljčna olja z geografsko severnejših nasadov, kjer veljajo posebne, za rast in zorenje oljk bolj zahtevne podnebne razmere, ugodnejšo maščobno-kislinsko sestavo kot olja z južnejših območij. V njih je manj nasičenih maščobnih kislin in tudi delež linolne kisline je nižji, zato je tudi njihova obstojnost daljša. Slovenska Istra, Benečija, Lombardija in Furlanija-Juljska krajina veljajo zemljepisno najsevernejše lege, kjer še uspeva oljka in kjer so zato zmrzali bolj preteče.

In prav takšno olje je zdaj na voljo tudi v naši občini. In to domače, neposredno s kmetije iz našega slovenskega nasada oljk. O pozitivnih lastnostih ekstra deviškega oljčnega olja je bilo že veliko napisanega.

Veliko vedo o tem povedati tudi vsi, ki prisegajo na zdrave mediteranske diete. Ste že poskusili popečen polnozrnat toast, natrt s svežim česnom in začinjeno s pravim domačim oljčnim oljem? www.kz-sticna.si

Zbogom Pasji raj, dobrodošel Petish

Pasjega raja, priljubljene ivanške trgovine za oskrbo domačih ljubljencev ni več. Lastniki so se odločili za enotno poimenovanje svojih trgovin in zato so tudi trgovino v centru Ivančne Gorice, po zgledu trgovine v Domžalah, poimenovali Petish. Ni pa novo samo ime, temveč je vse bolj pestra tudi njihova ponudba.

Tako boste pri njih našli novo blagovno znamko hrane brez dodanih žitaric Primordial, ki na novo odkriva in tako ohranja najbolj starodavne in naravne prehranske instinkte vašega mačka ali psa. Psi in mačke, ki so po anatomiji zveri, kar dokazuje njihovo žvečenje (zobje in čeljusti) in kratek prebavni trakt, imajo raje hrano, bogato z mesom (beljakovine) in revno z žiti (ogljikovi hidrati). Zaradi odsotnosti žit in 70-odstotne vsebnosti mesa program Primordial Grain Free Line ohranja nizek glikemični indeks, medtem ko 35-odstotna vsebnost svežega mesa zagotavlja, da se bo psom in mačkam hrana zdela okusna in lahko prebavljiva. Vsebinska je kuhana na pari, da se ohrani celovitost beljakovin in njihova lažja asimilacija.

Če bi torej radi prebudili v svojem kosmatincu pristno naravo volka ali risa, morate zagotovo preizkusiti novo hrano Primordial. Obiščite »novo« trgovino Petish in jih prosite za vzorčke. Če pa prisegate na hrano blagovne znamke Bosch Adult ali Meglium Gold, je ob preimenovanju trgovine naprodaj po še posebno ugodnih cenah. Namesto po ceni 33 oziroma 35 evrov si lahko zdaj nakupite malo večjo zalogo pasje hrane po znižani ceni 24,90 evrov za veliko vrečo. www.petish.si

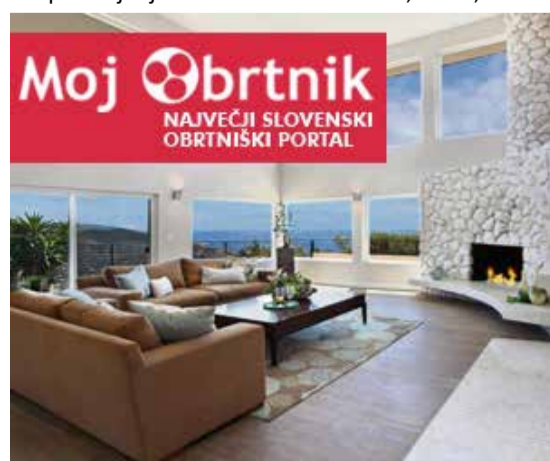
Franc Fritz Murgelj

Podjetniški kotiček z OOO Grosuplje

PRIHAJAJOČI DOGODKI v Domu obrtnikov v Grosuplju, več informacij na www.ooz-grosuplje.si, seznam dogodkov se sproti dopolnjuje:

- seminar »OPRAVLJANJE STORITEV V AVSTRIJI«: v četrtek, 8. 6. 2017, ob 11.00;
- računalniška delavnica »Sodobna spletna orodja (Delo v oblaku)«, 12.-13.6.2017;
- računalniška delavnica »Kako z brezplačnimi predlogami izdelati spletno stran«, 14.-15.6.2017;
- usposabljanje »VARSTVO PRI DELU«, torek, 20. 6. 2017, ob 15.00.

15. FORUM OBRTI IN PODJETNIŠTVA: v petek, 2. junija 2017, bo OZZ v Portorožu predstavila letošnje **Zahteve slovenske obrti in podjetništva**, ki smo jih pripravili pod geslom **Spodbudimo konkurenčnost!** Vabljeni, da se nam pridružite.

Dodatna pojasnila na OZZ Grosuplje, ooz.grosuplje@oos.si, 01-786 51 30, www.ooz-grosuplje.si, kjer smo vam na voljo tudi za kakršna koli vprašanja poslovne narave. Vabljeni!

Janez Bajt, univ. dipl. oec. sekretar OZZ Grosuplje

Lokalna akcijska skupina (LAS) Stik vabi

LAS STIK je 10. aprila 2017 objavil **1. JAVNI POZIV za izbor operacij za uresničevanje ciljev Strategije lokalnega razvoja na območju LAS STIK v letu 2017, in sicer v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR)**. Vsa razpisna dokumentacija je dosegljiva na <http://www.las-stik.si>. Za vse dodatne informacije o javnem pozivu smo vam na voljo na telefonski številki 07 34 82 103 in 031 647 072 od pon. do čet. med 9. in 15. uro in v pet. med 9. in 13. uro ali po elektronski pošti las-stik@ciktrebne.si. Razpis bo odprt do **25. 5. 2017**. Zadnja vprašanja bo možno posredovati do 23. 5. 2017.

Imamo predsednika Združenja rejcev konj slovenske hladnokrvne pasme

France Omahen mlajši, Španov z Velike Dobrave nad Višnjo Goro, je postal predsednik Združenja rejcev konj slovenske hladnokrvne pasme

Na 13. občnem zboru Združenja rejcev konj slovenske hladnokrvne pasme, ki je bil aprila v Šentjerneju, je več kot 250 članov soglasno izvolilo Franceta Omahna mlajšega za novega predsednika največjega slovenskega združenja konj posamezne pasme. France je postal do sedaj najmlajši predsednik tega pomembnega združenja.

35-letni France je po poklicu inženir kmetijstva. Posestvo Pr Špan je prevzel leta 2004. Pri delu na kmetiji, ki ima 30 ha lastne zemlje in še 15 ha v najemu, mu pomagajo starša, oče France in mama Anica, ter brat Jurij.

Na kmetiji imajo 11 kobil in žrebic in plemenskega žrebca. Poleg konjereje se na posestvu ukvarjajo tudi z govedorejo in prašičerejo.

Španovi gojijo konje že zelo dolgo, od že precej pred Francetovim rojstvom. Zaradi kakovostne reje te pasme so njihove kobile prejele številna priznanja na razstavah na sejmiših Agra v Gornji Radgoni in na 1. državni razstavi v Šentjerneju. V preteklem letu pa je bil oče France proglašen za slovenskega rejca te konjske pasme.

Vsi družinski člani so včlanjeni v Društvo prijateljev konj Višnja Gora, oče France starejši je tudi dolgoletni podpredsednik domačega društva.

V Sloveniji je konj hladnokrvne pasme več kot 2600, priznanih pa je 128 žrebcev plemenjakov. France si bo poleg ostalih nalog prizadeval, da bo slovenski hladnokrvni konj tudi v bodoče ostal slovenski

ponos in skušal navdušiti mlade za nadaljevanje reje, tako po številu in nenehni izboljšavi kvalitete teh plemenitih živali.

Pavel Groznik

V Stični po pol stoletja nadaljujejo 700-letno tradicijo semanjih dni

Stična se lahko pohvali z bogato sejmsko tradicijo, saj so v preteklosti med letom pripravili kar štiri sejme, opisovali pa so jih kot »največje na Kranjskem«. Enega od sejmov, portni sejem, ki so ga prvič priredili že v 13. stoletju, bodo letos po skoraj pol stoletja obudili. Turistično društvo Stična tako v nedeljo, 21. maja 2017, med 10.00 in 18.00 na sprehajalni poti ob Stiškem potoku, poleg samostana, pripravljajo Semanji dan.

Na dogodku bo poudarek na domačih in umetnostnih obrteh, prav tako pa bo na svoj račun prišlo tudi spodbujanje današnjega podjetništva. Semanji dan naj bi povezal kraj in okoliš, saj želijo organizatorji prikazati javnosti, kdo in kaj ustvarja in ohranja tradicionalne veščine ter spodbuja podjetništvo in različne nove ideje.

V sklopu prireditve se bodo tako predstavila lokalna društva, na ogled bodo predstavitev različnih obrti, kot so pletenje košar, lončarstvo, izdelovanje vozlov, kaligrafija in stiške inicialke, podkovanje konja, gasilske spretnosti, čebelarjenje in klekljanje. Manjši in tudi nekoliko večji otroci se bodo lahko zapeljali z zapravljičkom ali pa prisluhnili pravljicam pod krošnjami. V sodelovanju z Muzejem krščanstva na Slovenskem, ki deluje v prostorih samostana, si bodo obiskovalci lahko ogledali muzejsko postavitev po znižani ceni. Organizatorji so poskrbeli tudi

za zabavni program, v okviru katerega se bodo predstavili folklorna skupina, otroci podružnične šole Stična, Stiški kvartet, Klemen Janežič in drugi. Poskrbljeno bo tudi za prazne želodčke in žejna grla. Na kosilo lahko pridete kar na sejem. Za vas bodo pripravili pravi stiški nedeljski golaž.

Več o sejmu exaudi oziroma portni nedelji ...

Sejem exaudi so prirejali že od srednjega veka, saj je samostanu pravico do njega podelil že Ulrik III. Spanheimski (1220-1269). Na sejmu, ki je potekal šesto nedeljo po veliki noči, je namreč tudi samostan lahko prodajal svoje pridelke in izdelke in imel tako od sejma koristi. Pozneje so ljudje raje kot o sejmu exaudi govorili kar o sejmu na portni ponedeljek, saj je samostan že v nedeljo po bogoslužju pri vходу (port) obiskovalcem zastoj delil hrano. To je bil tudi razlog, da so se tam

ljudje srečevali in sklepali znanstva. Etnologinja Tanja Tomažič o tem piše: »V Stični je bila v 19. stoletju znana tudi tako imenovana portna nedelja, ko se je na stiško žegnanje raztegnil sejem na tri dni, predvsem za drobnico, konje in govedo, zraven pa so prišli še številni kramarji od vsepvsod. Omenjena portna nedelja je bila pomemben dan predvsem za posle in služinčad. Imeli so ga pravico izkoristiti prav v določen namen: za spoznavanje in navezovanje stikov. Menda so si dekleta že pri pogajanju za službo izgovorile prosto portno nedeljo. V tem primeru je stranski pomen žegnanja popolnoma nedvoumno definiran in uveljavljen.«

V primeru padavin bo semanji dan odpadel.

Več o semanjem dnevu: <http://sejemsticna.newsroom.si/>

Franc Fritz Murgelj

Uspeh podeželske mladine

Regijo Ljubljana z Zasavjem je na kvizu Mladi in kmetijstvo zastopala ekipa DPM Kalček

V soboto, 18. marca, je v gasilskem domu Blatna Brezovica na Vrhniki potekal regijski kviz Mladi in kmetijstvo, ki ga je v sodelovanju s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije in z Zvezo slovenske podeželske mladine organiziralo Društvo podeželske mladine Bobri.

Tekmovanja so se udeležile 4 ekipe iz regije Ljubljana z Zasavjem. Ekipe so se pomerile v štirih temah: prašičereja, varstvo gozdov pred podlubniki, praznično leto slovenskega kmeta ter vožnja s kmetijsko in gospodarsko mehanizacijo.

Na tekmovalju, ki je potekalo v dveh delih (pisni in ustni del), se je najbolje odrezala ekipa DPM Kalček, drugo mesto je zasedla ekipa DPM Velike Lašče, tretje mesto pa domača ekipa DPM Bobri. Zaključnega državnega tekmovanja Mladi in kmetijstvo 2017, ki je potekalo 22. aprila v Sv. Juriju ob Ščavnici se je udeležila ekipa iz Ivančne Gorice, v sestavi Ksenja Kastelic, Matevž Kastelic in Eva Kutnar. Ekipa se je uvrstila na 6 mesto.

M. Struna

Jubilejna proslava 110. letnice Čebelarkega društva Krka in Zagradec

Čebelarstvo društvo Krka in Zagradec letos praznuje 110. letnico svojega delovanja. Na binkoštno nedeljo junija 1907 je v gostilni pri Magovcu na Krki potekal zbor čebelarjev in ustanovil prvo čebelarstvo podružnico v svoji regiji. Zbralo se je 19 čebelarjev iz okoliških vasi ter izbralo vodstveni odbor čebelarstva družine ter organiziralo tudi predavanje o čebelarstvu.

Jubilejno proslavo 110. obletnice društva načrtujemo 2. junija ob 18h v družbenem centru na Krki.

Za pripravo kulturnega programa smo povabili kulturnike iz področja, kjer deluje naše društvo: KD Krka s svojo gledališko skupino, KD Murljava, KD Zagradec, KD Ambrus ter učenci OŠ Stična, podružnične šola Krka.

Predvidena je izvedba dveh skečev iz čebelarstva področja in nastopi pevcev in glasbenikov, ki bodo poleg čebelarstvih izvedli tudi nekaj domačih pesmi.

Predvidena je tudi brezplačna skromna pogostitev gostov in nastopajočih.

K proslavi so poleg čebelarjev povabljeni tudi drugi ljubitelji čebelarstva.

Naj medi!

Čebelarstvo društvo Krka in Zagradec

IVANČNA GORICA   **01/32 04 707**

TEHNIČNI PREGLEDI
NOVA VOZILA (Škoda)
RABLJENA VOZILA
ZAVAROVANJA
SERVIS

www.panjan.si

2. kmečke igre v Dobu

Kulturno športno društvo Dob je tudi letos, v tednu kulture, organiziralo prireditev 2. kmečke igre. Same igre so bile res nekaj posebnega. Obisk konjarjev iz Konjerejskega društva Gombišče je prireditev še obogatilo in sicer z vožnjo po bližnji okolici s konjsko vprego.

V dopoldanskem času smo imeli otroške igre. Prijavljenih je bilo 5 ekip. Tekmovali so v sedmih različnih igrah. Med igrami je bilo začuti borbenost, veselje, povezanost. Brez smeha seveda ni šlo.

1. mesto je dosegla ekipa PAJKOVI, 2. mesto ekipa FAZANKE in 3. mesto ekipa Kulturnega športnega društva Dob.

Ob 14. uri pa se je pričela tekma za odrasle. Tukaj pa smo imeli prijavljenih kar 16 ekip. Tudi za odrasle smo pripravili 7 iger. Po 4. igri je tekmovalje za najboljše mesto na-

daljevalo najboljših osem ekip. Tekmovalni duh je kar mrgolel po poligonu. Ker so to kmečke igre, seveda smeha in dobre volje ni manjkalo.

1. Mesto je dosegla ekipa AMA iz okolice Doba, 2. mesto HOČEVSKA BANDA iz Hočevja in 3. Mesto Borovničke in Borovnice.

Tekmovalci so imeli res veliko energije in borba je bila neizprosna. Bili so osredotočeni na svoje naloge (prenašanje jajčk v vrečkah, prenašanje vode v škornjih, kakanje krompirja, ruženje koruze ...), gledalci in navijači pa so energijo

usmerili v spodbujanje svojih favoritov. Bilo je zabavno, polno smeha in dobre volje. Tudi vreme nam je služilo. Vse okrog je padal dež. V Dobu pa je sijalo sonce. Da pa je bila prireditev še boljša, je za dobro voljo in ples poskrbel ansambel HEC.

Prireditev je bila odmevna in drugo leto se zagotovo spet vidimo. Za izvedbo prireditve se iz srca zahvaljujemo vsem sponzorjem za izkazano pomoč pri izvedbi 2. kmečkih iger.

Lojze Fortuna

Kolesarska tura Cvičkov brevet, tretjič

Topel in sončen pomladni dan je v soboto, 8. aprila, na kolesarsko turo Cvičkov brevet znova privabil lepo število kolesark in kolesarjev, ki se lotevajo zahtevnejših kolesarskih izzivov. 34 udeležencev iz Slovenije in dva iz Avstrije se je podalo po 200 kilometrov dolgi trasi, ki se začne in konča v središču Ivančne Gorice. Tudi letošnja ultra kolesarska turo sta organizirala Zavod Prijetno domače in Kolesarski klub Randonneurs Slovenija.

Skupina kolesarjev se je v Ivančni Gorici pričela zbirati že kmalu po 7. uri zjutraj, kjer so se udeleženci na hitro okrepčali s kavo sponzorja Bar Glorija, prejeli kartonček za nabiranje žigov ob poti, kolesarske rokave z logotipoma Prijetno domače in Randonneurs Slovenija izdelane v Liniatex d.o.o., stekel pa je tudi pogovor o sami trasi in njenih posebnostih. Letošnji start pa je bil nekaj posebnega, saj je potekal v sklopu tradicionalnega Ivankinega sejma, ki je kolesarjem dal še dodatnega zagona. Naj omenimo, da se Cvičkovega breveta vsako leto udeleži več kolesarjev, ki zberejo pogum za vožnjo s cestnim kolesom po 200 kilometrov dolgi, razgibani trasi s 1990 višinskimi metri. Traso je potrebno prevoziti v v največ 13 urah in pol.

Brevet je tudi tokrat potekal na trasi Ivančna Gorica – Žužemberk – Novo mesto – Šentjernej – Škocjan – Veliki Trn – Sevnica – Mokronog – Mirna – Gabrovka – Čatež – Ivančna Gorica, v dolžini 201 km. Najhitrejši kolesarji so s potjo opravili v nekaj manj kot devetih urah. K zahtevnosti ture seveda pripadata tudi ustrezno okrepčilo in osvežitev, zato so kolesarji nekaj malega prigriznili na startu in kontrolnih točkah. Na voljo so jim bile dobrote Pekarne Mišmaš in Slaščičarstva Kovačič, ob zaključku pa so se izdatno okrepčali v Gostilni pri Frenku. Za osvežitev na cilju so bili tudi tokrat kolesarjem na voljo pro-

stori Centra V.I.P.

Tudi letos so kolesarji izrazili zadovoljstvo nad ponudbo, organizacijo in nadvse zanimivo traso breveta ter zagotovili, da se preizkušnje udeležijo tudi prihodnje leto. Sklenemo lahko, da se je Cvičkov brevet že lepo zapisal v kolesarski koledar, zato se nam v naslednjem letu dogoprogajaši zagotovo pridružijo še v večjem številu.

Poleti, 19. avgusta 2017 bo organiziran še brevet »Dolenjski ekstremis« v enaki dolžini in z nekaj več višinskimi metri. Povzpeli se bomo na Lisco, dolenjski Vršič in si ogledali Sevnško dolino zato vabljene vsi, ki bi se preizkusili na nekoliko zahtevnejši trasi, da se pridružite na enodnevem potepanju in odkrivanju prelepe dolenjske pokrajine.

Vse kolesarje tudi vabimo, da se odpravijo po kolesarski poti »Prijetno domače«, ki poteka po obronkih občine Ivančna Gorica in jo lahko prevozite kadarkoli samostojno ali v skupini.

Več o progah in prijavi na spletni strani www.Randonneurs.si ali na Zavodu Prijetno domače.

Miha Genorio

Nov odmeven uspeh ivanške ambasadorke Nine Pušlar

Ambasadorka občine Ivančna Gorica in pevka Nina Pušlar je za pesem To mi je vseč pred tedni prejela medijsko nagrado Žarometi. Od Zavoda za uveljavljanje pravic izvajalcev in proizvajalcev fonogramov Slovenije (IPF) pa je prejela še nagrado za največkrat predvajano skladbo na slovenskih radijskih programih v letu 2016. To je še en dokaz, da je Nina trenutno najbolj priljubljena pevka pri nas.

To je že druga skladba v izvedbi Pušlarjeve, ki je dosegla vidnejši uspeh na lestvici IPF. Pevka je nagrado za največkrat predvajano skladbo Slečeno srce prejela že leta 2010. Toda zgodba za uspešnico To mi je vseč, ki je zaznamovala leto 2016, je drugačna, kot je bila za Slečeno srce. Predvsem je skladba postala nepogrešljivi del njenih koncertov. »Na koncertih opažam, da Slečeno srce vsi poznajo, vsi poznajo besedilo, toda ne pojejo zraven v tolikšni meri, kot To mi je vseč. Tudi sama skladba je bolj spevna,« je za Multimedijski center RTV Slovenija priznala Nina.

Gašper Stopar

Vsak zakaj ima svoj zato – tudi krško kresovanje ni izjema

Za nami so prvomajski prazniki in med njimi tudi dan, ko zagorijo kresovi. Gasilci PGD Krka smo pripravili prvo kresovanje, ki pa ni bilo samo sebi namen. Vsa zbrana sredstva bodo porabljena za nakup novega AED-ja.

Zakaj velikonočna jajca prinese zajec? Zakaj štorčke prinašajo otroke? Zakaj prašiček in podkev prinašata srečo? Vprašanj je veliko, a nimam odgovora na vsa. Lahko pa vam razložim, zakaj v noči s 30. aprila na 1. maj zakurimo kresove. Kurjenje kresov je bilo v tem časovnem obdobju aktualno že v času pogonov. Vsi dobro vemo, da se dnevi zdaj daljšajo in da sonce pridobiva svojo moč. Pogani so verjeli, da dajejo s kurjenjem kresov soncu in boginji Maji, ki je skrbela za vse, kar se je spomladi dogajalo, še več moči. Poleg tega so verjeli, da se v tem letnem času z neba začnejo spuščati čarovnice in s kresovi naj bi jih odgnali. Običaj so potem prevzeli kristjani in ga prenašali iz generacije v generacijo. Se pa vse skupaj lepo ujema s praznikom dela, ki so ga začeli praznovati leta 1889. Delavci so tako na predvečer svojega (našega) praznika zakurili kresove. Verjetno se sprašujete, zakaj kar naenkrat zgodovinska lekcija in kako je to povezano s PGD Krka ... No naj vas razsvetlim, kot je kres razsvetilil Krko v nedeljo, 30. aprila. Gasilci PGD Krka smo pred družbenim domom na Krki priredili veliko kresovanje, ki ga nameravamo preimenovati v tradicionalnega. Kres so fantje pripravljali 14 dni. Vse od priprave lesa v gozdu do gradnje veličastnega kresa. Na kresno noč so budno pazili na ogenj, da se ni razširil v okolico. Naloga, ki jim ni tuja. Pa naj še kdo reče, da kresovanje, ki ga organizirajo gasilci, ni najbolj varno. Dekleta so poskrbela, da je bilo na mizah dovolj hrane in pijače. Zabaval nas je ansambel Povratniki, ki je s svojo odlično glasbo popestril že tako živahno vzdušje. Ansamblu se še enkrat res lepo zahvaljujemo za pripravljenost in nepozaben večer.

Namen našega kresovanja zagotovo ni bil odganjanje čarovnic. Osnovni namen je bil popestriti prvomajske praznike, druženje, ples in zabava. A kot veste, ima vsaka stvar drobni tisk. Tudi tu je bil, a ta drobni tisk zasluži veliko pozornost. Zbirala so se sredstva za nakup novega AED-ja oziroma na dolgo, avtomatskega zunanega defibrilatorja. Če te »nobel« besede pretvorim v poenostavljeno verzijo, gre za aparat, ki lahko reši marsikatero življenje. Ob srčnem zastoj zaradi različnih vzrokov je zelo pomembno, da se nemudoma začne z oživiljanjem – masažo srca. Vendar ta ni vedno tako učinkovita kot AED. Zato smo se v PGD Krka odločili, da ga kupimo in s tem rešimo še kakšno življenje več. Na tem mestu se zahvaljujemo vsem, ki ste darovali tako ali drugače. Zavedamo se, da denar nikomur ne raste na drevesu, zato smo vam še toliko bolj hvaležni. Res hvala lepa vsem in vsakemu posebej. S svojim darom ste rešili več kot le eno življenje.

Vendar se ni vse končalo s kresovanjem. Poleg vseh aktivnosti, ki jih imamo v gasilskem domu, se nam nezadržno bliža tudi gasilska veselica, ki bo letos že 17. 6. Nanjo se že vneto pripravljamo in vas lepo vabimo, da pridete in se spet povesešite z nami. Do takrat pa z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Nina Strah

Začnite nekaj izjemnega z A1 Grosuplje.

A1 Grosuplje
Brvace 1a, Grosuplje
M: 040 979 788

PGD Višnja Gora ima jubilaranta

V družbi gasilskih tovarišev je v ponedeljek, 8. maja 2017, svojo 70. obletnico pomladi praznoval naš dragi tovariš Janez Podržaj. Člani in članice PGD Višnja Gora smo mu pred njegovim domom v Višnji Gori pripravili gasilsko presenečenje, v katero je bil vključen prihod ešalona uniformiranih gasilcev in gasilk ter vseh treh gasilskih društvenih vozil. Dogodek je popestril postroj po njegovem povelju, govor in skromno darilo, ki ga je slavljenču v imenu vseh članov in članic PGD Višnja Gora izročil predsednik društva. Janez Podržaj je višji gasilski častnik II. stopnje, s številčno opravljenimi gasilskimi specialnostmi. Leta 2015 je med drugim prejel tudi najvišje društveno odlikovanje – plaketo društva. Leta 2012 plaketo gasilskega veterana, leta 2009 zlati znak civilne zaščite, leta 1994 pa gasilsko odlikovanje II. stopnje. Gasilska zveza Ivančna Gorica, v kateri je še vedno aktiven, mu je že leta 1992 podelila priznanje gasilske zveze I. stopnje. V društvu PGD Višnja Gora je Janez Podržaj trenutno predse-

dnik Nadzornega odbora, član komisije za zgodovino društva in član komisije za odlikovanja in priznanja. V svoji več kot 50. letni gasilski zgodovini pa je v društvu opravljal že skoraj vse operativne in tudi organizacijske funkcije. Kljub svojemu visokemu jubileju je še nadvse sposoben, priljubljen in tudi nepogrešljiv član društva, od katerega se mlajši veliko naučimo. Vedno je pripravljen pomagati in svetovati. Njegovo najmočnejše trenutno področje je zagotovo pisanje in urejanje vsakoletnega gasilskega biltena, splošne gasilske kronike, v katero

rad vključuje fotografije in tudi krajše filme. Spada med svoje vrstnike, veterane in veteranke. Med tiste, ki so za obstoj gasilskega društva v Višnji Gori skozi vso 142 letno zgodovino najbolj zaslužni. Dragi tovariš Janez! Gasilci in gasilke PGD Višnja Gora smo ponosni, da te imamo in da s tabo lahko tako vzorno sodelujemo. Ob visokem jubileju ti želimo predvsem obilo zdravja in še veliko uspešnih let v krogu družine ter med nami – gasilci in prijatelji.

Miha Slapničar, predsednik PGD Višnja Gora

Mladi glasbeniki v Kriški vasi

Vsi hodimo mimo in razmišljamo, kakšna je, kako zgleda notranost simpatične cerkvice sv. Magdalene na koncu Kriške vasi. Razmišljanje, kako bi odprli njena vrata za prebivalce bližnjih naselij je pripeljalo do prvega glasbenega dogodka, ki smo ga organizirali 23. 4. 2017 na tiho nedeljo pri sv. Magdaleni. Zamisel, da ponudimo roko mladim izvajalcem iz različnih glasbenih šol za predstavitev svojih sposobnosti, je naletela na pozitiven sprejem višnjegorske župnije in njenega župnika Janeza Mihelčiča ter podporo Turističnega društva Polževo in njegovega predsednika Miloša Šušteršiča. Po končani prireditvi sta tudi spregovorila in se zahvalila izvajalcem in obiskovalcem, ki so napolnili cerkvico. Z nekaj prostovoljnega dela smo dogodek organizirali. Malo je še zašepalo izvajanje, ostala pa volja vseh, da prireditev popostrimo, vključimo lokalne glasbenike, postavimoprireditev na koledar aktivnosti Turističnega društva in privabimo poslušalce, ki uživajo v klasični in ljudski glasbi.

V zavedanju, da so pohvale balzam za dušo, se izvajalcem lepo zahvaljujemo. Navdušili so nas harmonikar Mark, violinistka Lidija, zaključni trio pevk in seveda tudi ostali. Spremljava je bila v rokah pianista Klemna Golnerja, ki ga vabimo, da tudi v prihodnje sodeluje pri koncertu mladih začetnikov, ki potrebujejo spodbude in prava navodila za nastope. Po zaključku dogodka so moje so-

vaščanke iz Pristave Urška, Metka in Sonja ter Nejka in Lija iz Kriške vasi, vse članice TD Polževo, pripravile simpatično pogostitev in druženje je steklo, kar nas je še posebno razveselilo.

Pri organizaciji se zahvaljujemo tudi družinama Virant in Novak ter gasilcem iz Kriške vasi, ki so nam posodili mize in klopi.

Organizatorica dogodka Marjana Kampjut

Masaža v SULIS-u – nova pridobitev v Ivančni Gorici

V začetku marca bo začel s svojo dejavnostjo Primož Šekoranja v masažnem salonu SULIS. Prebivalci bomo tako dobili še eno možnost, da poskrbimo za svoje telo in sprostitev.

Kakšne storitve bodo na razpolago? Za sprostitvev in regeneracijo bo poskrbela klasična masaža celotnega telesa ali samo njegovega posameznega dela, odvisno od težav in želja uporabnika. Značilno za to vrsto masaže je, da vedno poteka proti srcu, pospešuje pretok krvi in s tem odplavljanje strupov, ki so se nabrali v telesu in povzročajo težave. Tuina masaža, ki si jo boste lahko privoščili, je vrsta kitajske masaže, ki upošteva tudi energijske kanale, ki se nahajajo v telesu. Z njo maser vpliva na energijsko stanje človeka. Kombinira jo lahko z akupresuro, to je s pritiskanjem na energetske

točke, kar še poveča regeneracijski učinek. Reiki je življenjska, univerzalna vseprisotna energija. Uporablja se lahko kot dopolnitev k drugim metodam naravnega zdravljenja ali samostojno. Reiki podpira naravne sposobnosti telesa za samozdravljenje, vitalizira telo in duha in uravnateži telesne energije. Deluje na vseh ravneh. Refleksna masaža stopal sprošča blokade, saj je stopalo z energijskimi točkami slika celotnega telesa in zato tudi učinkuje na celotno telo. Lahko izboljšamo delovanje organa in lajšamo bolečine.

Maser Primož Šekoranja ne bo postavjal diagnoz, za to so zdravniki, pravi, vam bo pa pomagal, da boste aktivirali zmožnosti telesa za samozdravljenje in tako čim hitreje premagali težave. Brez vašega aktivnega sodelovanja in pripravljenosti tudi na kakšne spremembe sicer ne bo šlo, izvedeli pa boste, kaj vam je storiti.

Za masažo se naročite po telefonu 040/586 066, Primoža Šekoranja pa najdete v Ivančni Gorici na Poti na Vir 5. Pokličite, pričakuje vas!

Joža Železnikar

Gasilci so počastili svojega zavetnika svetega Florijana

Sveti Florijan je priljubljen svetnik in priprošnjik za zaščito pred ognjem. Njegov god praznujemo 4. maja, še posebej pa se mu priporočajo gasilci, ki so se v teh dneh številčno udeležili t. i. Florijanovih maš. Tudi letos so Florijanove maše potekale v več krajih občine Ivančna Gorica.

4. maja 2017 je Florjanovo mašo gostilo sektorsko društvo PGD Višnja Gora. Svete maše v cerkvi sv. Ane v Višnji Gori so se udeležili gasilci in gasilke iz PGD Višnja Gora, PGD Kriška vas in PGD Vrh pri Višnji Gori. Slovesnega dogodka se je udeležil tudi župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, član PGD Kriška vas. Mašo je za vse gasilce in gasilke daroval domači župnik Janez Mihelčič.

V petek, 5. maja 2017, je v čast zavetniku gasilcev sveta maša potekala v Dobu pri Šentvidu, v nedeljo, 7. maja 2017, pa še Florjanova maša v Velikih Češnjicah, kjer so se zbrali člani gasilskega sektorja Šentvid. Maše so se udeležili člani PGD Šentvid pri Stični, PGD Radohova vas, PGD Temenica, PGD Sobračce, PGD Dob pri Šentvidu in PGD Hrastov Dol. Gasilci se v Velikih Češnjicah zbirajo že tradicionalno, saj se v tamkajšnji podružnični cerkvi sv. Ane nahaja oltar zavetnika gasilcev.

Gasilski sektor Zagradec pa je imel sveto mašo v nedeljo, 7. maja 2017, v cerkvi sv. Jerneja v Ambrusu. Maše so se udeležili gasilci in gasilke PGD Ambrus, PGD Korinj, PGD Krka in PGD Zagradec.

Gašper Stopar

Na velikonočno soboto blagoslovili obnovljeno kapelico na Velikih Vrheh

Med mnogimi vernimi vaščani ostaja stara navada, da se ohranja blagoslov velikonočnih jedi ob vaških verskih znamenjih. Prav eden izmed takšnih je bil že tradicionalno zabeležen na Velikih Vrheh pri kapelici Žalostne matere božje, ki pa je bil letos na velikonočno soboto, 15. aprila, še posebej slovesen.

Krajani Malih in Velikih Vrheh so prav v teh mesecih zaključili z obnovo kapelice Žalostne matere božje v središču kraja. Obnovo so izvedli v dveh fazah, kakor so omogočali finančni prilivi. Finančna sredstva za fasaderska dela in notranjost kapele je poskrbel dobrotnik. Za obnovo kipa Žalostne matere božje pa so prispevali vaščani, ki so tudi uredili okolico kapelice.

Kapelico, ki nosi letnico 1922, so krajani ves čas vestno vzdrževali, občasno so se lotili tudi večjih prenov. Tako so v letu 1960 v celoti obnovili ostrešje, leta 2004 pa še fasado. Ker pa čas in vremenski vplivi pustijo sledi, so se leta 2016 odločili za temeljito obnovo. Na zunanosti kapele so izvedli zaključni sloj fasade in obnovili nekaj manjših fresk ter v celoti prebarvali notranjost kapele. Mesec dni kasneje je bil v celoti obnovljen še osrednji motiv, kip Žalostne matere božje, ki je delo akademskega kiparja in

restavradorja Ljubomirja Zidarja iz Ivančne Gorice.

Tako obnovljena, pa tudi s cvetjem in zelenjem okrašena, je kapela Žalostne matere božje v vsej svoji lepoti na Velikih Vrheh pričakala številne vaščane, ki so se zbrali na blagoslovu jedi in obenem še svečanosti obnovljene vaške kapelice.

Blagoslov je opravil muljavski župnik Tone Pahulje.

Po besedah krajanov jim to božje znamenje vsekakor veliko pomeni, saj vsakodnevno hodijo mimo, se ustavljajo in priporočajo njihovi zavetnici.

Gašper Stopar

Čistilna akcija TD Šentvid pri Stični

V torek, 11. 4. 2017, smo se člani TD Šentvid udeležili čistilne akcije v Šentvidu in okolici. Vsako leto čistilno akcijo pripravimo v prvih dneh pomladi.

Spomladanski čas je čas, ko se prebujata narava in z njo tudi mi. Člani TD Šentvid smo se v sončnem jutru zbrali pred upokojenskim domom. Poleg svojega prostega časa in dobre volje smo udeleženci s seboj prinesli tudi potrebno orodje za čiščenje. Čiščenje je obsegalo področje vse od Sv. Roka, centra Šentvida, do Petrušnje vasi in do Šentpavla. Počistili smo površine ob prometnih cestah ter nadaljevali s čiščenjem naših turističnih točk. Odstranili smo plevel in spraznili številne koše. Pri pobiranju odpadkov smo naleteli na plastične steklenice, embalažo in ostale odpadke, ki jih nevestni krajanje odvržejo v naravo. Smeti se je nabralo toliko, da je naš zvesti član prišel s traktorjem in odpeljal smeti na odpad. Poleg tega je moški del ekipe zamenjal propadle dele klopi, korita in prebarval lesene dele. Ženske udeležence smo poskrbele za lepo urejene stezice, uredile grede in na novo posadile cvetje. Ponovno bomo čistilno akcijo organizirali pred Taborom pevskih zborov. Naš kraj naj bo lep in urejen.

V imenu TD Šentvid
Dragica Lampret

DRUŠTVO KIPARJEV Z MOTORNO ŽAGO

5. FESTIVAL KIPARJEV Z MOTORNO ŽAGO

Gradišče nad Šentvidom in Stično
9. - 11. 6. 2017

PROGRAM:

PETEK
Začetek festivala ob 8. uri

SOBOTA
Hitrostno kiparjenje z motorno žago
60 minut (speed carving) ob 16. uri

NEDELJA
Zaključek in razstava del

DOGAJANJE SKOZI CEL DAN. ZA HRANO IN PIJACO BO POSKRBLJENI!

Informacije: Vlado 041 390 138 ali vlado.cencel65@gmail.com
www.drustvokiparjevzmz.si in na Facebooku Društvo kiparjev z motorno žago

Nagovor stiških župljanov ob 80-letnici p. Antona Nadraha

Spoštovani p. Anton!

Prejšnji ponedeljek, 10. aprila ste praznovali lep osebni jubilej – 80. let življenja. Na ta dan ste se v Opatovi kapeli pri maši ob 10. uri zahvalili Bogu za dar življenja in poklicanosti v duhovniški in redovniški poklic. Rojeni ste bili 10. aprila 1937 na Mleščevem kot prvi otrok družine z desetimi otroki. V stiški baziliki so vas starši krstili na ime France.

Pregovorno ljudje radi rečemo, da dobro seme obrodi obilo sadu. Za vas to še kako velja. Na Teološki fakulteti v Ljubljani ste diplomirali leta 1965. Istega leta ste izpovedali tudi večne zaobljube in na god sv. Petra in Pavla prejeli mašniško posvečenje. Pod vodstvom prof. dr. Antona Strleta, kandidata za blaženega, ste naredili tako magisterij kot tudi doktorat. Nato ste štirinajst let predavali na Teološki fakulteti v Ljubljani predmet Dogmatična teologija.

Od leta 1961 – če ne upoštevamo študijska leta – bivate kot cistercijanski menih v samostanu Stična. Takratni opat dr. Avguštin Kostelec vam je ob začetku noviciata določil ime Anton, v spomin na ljubljanskega škofa Antona Vovka.

V letih 1979–2007 ste kot 56. opat Cistercijanske opatije Stična vodili redovniško skupnost. V tem času je bilo veliko narejenega za obnovo samostanskih objektov, ki so bili vrnjeni nazaj samostanu z denacionalizacijo. S pomočjo dobrotnikov ste pomagali v življenje Muzeju krščanstva na Slovenskem, ki ima gotovo vseslovenski pomen. Pod vašim vodstvom je zaživel tudi Dom duhovnih vaj. Še danes imate tudi sam srečanja za Bernardovo družino in za posvečene Jezusovemu in Marijinemu srcu. Spodbujali ste p. Gabrijela Humka, ki je postal priznan akademski slikar. Prav tako ste podpirali delo p. Simona Ašiča.

Ob vsem delu nikakor ne moremo mimo pisateljskega talenta. Pri vašem pisanju je vedno zaslediti težnjo po povezovanju zdravega krščanskega nauka z njegovo praktično uporabnostjo. Napisali ste okrog 50 knjig in knjižic, večinoma verske vsebine, 20 pa ste jih priredili ali uredili. Poleg tega ste v raznih revijah objavili veliko znanstvenih in poljudnih člankov. Ustanovili ste Bernardovo knjižnico z željo podariti ljudem knjige duhovne vsebine – gre za podobno zavzetost kot pri blaženemu Antonu Martinu Slomšku, ki je hotel dati ljudem čim več knjig, da bi le-ti ob njih duhovno rasli in napredovali v veri.

Lani smo na podlagi vaše knjige »Po Mariji k Bogu« pripravili in zaigrali igro o fatimskih dogodkih. Na vaš osemdeseti rojstni dan pa je izšla Vaša nova knjiga z naslovom Sveta Evharistija, naše upanje.

Danes ste še naprej magister novincev, voditelj Doma duhovnih vaj, voditelj Bernardove družine in urednik mesečnika V Materini šoli in stiških publikacij. Do leta 2013 ste bili tudi predsednik odbora za posvetitev Jezusovemu in Marijinemu srcu.

Pater Anton, poznamo vas kot vzor slovenske vernosti in kot velikega častilca Matere Božje. Spoštovan ste kot človek molitve tudi daleč onkraj samostanskega obzidja.

Naj Vam v imenu Župnijskega pastoralnega sveta in vseh faranov župnije Stična iz srca voščim in vam zaželim, da bi Vas ljubi Bog še naprej obilno blagoslavljal tako v modrosti kot zdravju.

Bog vas živi!

Na Velikonočni ponedeljek v Stiški baziliki, 17. aprila 2017

Pripravila: Karmen Posavec

Dobro je imeti varuhe, ko goskica vali jajca! (Foto: Jelka Agnič)

Člani Društva UTŽO Ivančna Gorica smo bili na aprilski ekskurziji

V lepem torkovem jutru 4. aprila se je 20 študentov naše UTŽO podalo na ekskurzijo v smer Rašica – Županova jama – Tabor Cerovo. Pot ni bila ravno dolga, saj smo naredili le 60 km, zato pa toliko bolj zanimiva in poučna.

Če je kdo mislil, da o Primožu Trubarju kaj posebnega pač ni več mogoče izvedeti, se je krepko uštel. V to nas je prepričal vodnik Andrej na Trubarjevi domačiji v Rašici, kjer je bila naša prva postojanka. S svojo zanimivo in dinamično razlago nas je prikoval na lese- ne klopi v Trubarjevi spominski sobi. Ta ima tri dele: pregled Trubarjevega življenja in njegovih glavnih postaj, steklene stebre s ponaredki njegovih knjig (napisal jih je 31) in okna z vitraži, v katerih so upodobljeni protestantski veljaki, kot so Martin Luther, njegov mecen škof Peter Bonomo, Jean Calvin, Erazem Rotterdamski in drugi. Trubar je bil rojen leta 1508, umrl pa je leta 1586, torej je dočkal za tisti čas visoko starost 78 let. Temu je botrovala verjetno njegova dobro situirana družina, saj je imel oče mlin in žago, tako da hrane ni primanjkovalo. Dvanajstletnega je poslal v šolo na Reko, nato je šel v Salzburg, Trst in na Dunaj. Po končanem šolanju mu je tržaški škof Bonomo dodelil župnijo v Loki pri Radečah, tako da je bil Trubar finančno dobro preskrbljen. Bonomo je zanj

skrbel vse do svoje smrti. Leta 1550 je Trubar napisal in izdal katekizem in abecednik v slovenskem jeziku, sicer pisanem še v gotici. Kasneje je pisal v latinici. Z obema knjigama je utemeljil slovenski jezik in s tem slovenski narod, kar danes vse premalo cenimo. Bil je zastopnik humanizma, zagovarjal je človeka, ki potrebuje znanje, zato je postal reformator. Z izdajo »Cerkvene ordnunge« je posegel v pooblastila cerkvenih oblasti in si s tem nakopal težave. Umaknil se je v izgnanstvo v Nemčijo v Tübingen in pri 40 letih postal protestant. Imel je tri žene in štiri otroke, dve ženi in en otrok so mu umrli. Pisal je vse do konca svojega življenja, dogorel je kot sveča, je rekel naš vodnik Andrej. Na domačiji smo si ogledali še mlin in žago, nato pa smo se odpeljali do Županove jame pri Grosuplju. Po njej nas je vodila Andreja. Izvedeli smo, da ima jama ime po Josipu Permetu, županu takratne občine Št. Jurij, ki jo je odkril leta 1926. Turistična pot po njej meri 610 m, najgloblji del jame pa je 77 m pod površjem. Jama ima sedem

dvoran, v katerih je videti stalagmite, stalaktite in stebre, kjer se stalagmit in stalaktit združita. Začeli smo z Ledeno dvorano, kjer je bilo resnično mrzlo, komaj 50 C. Sedela je Srebrna dvorana, v njej so bili kapniki pokriti s kristalčki. Prešli smo še Permetovo jamo, v kateri je prvotni vhod v jamo, nato Veliko dvorano, ki ima enega najlepših stalagmitov. V Blatni dvorani so stene rjavo-rdeče zaradi železovega oksida, Matjaževa dvorana pa je dobila ime po dveh kapniških stebrih, ki oblikujeta prestol. Zadnja dvorana se konča z globokim breznom. Tej sledi še Igorjeva dvorana, ki pa je dostopna le jamarjem. Da smo prišli do konca, smo morali prehoditi kar 500 stopnic in ravno toliko tudi nazaj. Zmogli smo jih vsi in se pri tem natelovadili za nekaj dni vnaprej. Zadnja postaja naše poti je bil Tabor

Cerovo. Na vzpetini so protiturški tabor zgradili kmetje v 15. stoletju, da bi zavarovali svoje imetje. Ni znano, ali so Turki tabor res kdaj napadli. Znotraj obzidja je cerkva sv. Nikolaja, ki naj bi bila zgrajena že v 13. stoletju. V cerkvi je s freskami poslikan obok, ki je še dobro ohranjen in prikazuje daritev Kajna in Abela Bogu. Obzidje so v 90-ih

letih obnovili, tako da je tabor danes eden redkih še ohranjenih. Uradni del ekskurzije je bil tako končan. Za neuradnega so poskrbeli v Gostilni Krpan, kjer so napolnili naše želodce, tako da smo se vrnili domov z glavo, polno vtisov in tudi polnih želodcev. Dan je bil popoln ...

Joža Železnikar

Velikonočna sreča za Lindo

Rotaract Klub Grosuplje je nastal na pobudo Rotary Kluba Grosuplje in bil uradno ustanovljen 13. maja 2007. Je organizacija mladih fantov in deklet, starih od 18 do 30 let, katerih namen je zagotoviti možnost mladim ljudem, da širijo svoje obzorje, znanje, sposobnosti in izkušnje, ki jim bodo pomagale pri osebnem razvoju. Posvečajo se socialnim potrebam svojih lokalnih skupnosti in v pospeševanje boljših odnosov med ljudmi po vsem svetu, s pomočjo navezanih prijateljev in uslug. Je humanitarna, nepolitična in neverska organizacija, ki svoje ideje skupaj z botrskimi Rotary Klubi ureničuje preko številnih projektov na lokalni, državni na mednarodni ravni, po načelu nesebične pomoči vsem, ki so le-te potrební.

Letos ponosno praznujemo deseto obletnico delovanja. Tudi v letošnjem rotarijskem letu 2016/17 smo člani Rotaract Kluba Grosuplje izredno aktivni. V velikonočnem času smo v okviru tradicionalne vseslovenske dobrodelne akcije organizirali projekt »Velikonočna sreča«, na katerem smo zbirali dobrine in prispevke za socialno šibke in pomoči potrebne. Združili smo skupne moči, ustvarjalne ideje ter dobro voljo in se dva dni prej dobili na skupni ustvarjalni delavnici. Z našimi spretnimi rokami so nastajale prikupne pisane košarice za pirhe.

Nastalo jih je več kot sto in prav toliko pirhov mnogovrstnih barv in tehnik. Ponosno smo na veliko soboto, 15. 4. 2017, obložili z unikatnimi izdelki stojnico na tržnici v Ivančni Gorici. Obkroženi smo bili s prijaznimi sosedi, ki so prodajali same domače dobrine. Vreme je bilo pravo aprilsko, med oblaki so si pot utirali sončni žarki, za osvežitev pa so poskrbele posamezne dežne kapljice. A to ni zmotilo vedrega vzdušja na domači tržnici, kjer ni manjkala niti domača glasba, obiskovalci pa so eni bolj, drugi manj, hiteli po zadnjih nakupih, da bi bila praznična miza popolno obložena. Z veseljem so se ustavili na naši stojnici, nekateri so nas že poznali, drugi so z veseljem z nami poklepetali, povprašali po naših preteklih in tekočih projektih. Kot običajno smo združili prijetno s koristnim, preživeli prijeten dan v dobri

družbi, dobrodelne prispevke naših obiskovalcev pa bomo namenili Lindi Mandelj iz Ivančne Gorici za terapije. Ob tej priložnosti bi se za sodelovanje najlepše zahvalil vsem, ki so kakorkoli pripomogli k izvedbi našega projekta, še posebej Občini Ivančna Gorica ter mizarstvu Mitja Poljšak s. p. za brezplačen prostor na tržnici. Obenem bi rad v naš Rotaract Klub Grosuplje povabil vse mlade, stare med 18 in 30 let. Kot član Rotaract Kluba Grosuplje imaš priložnost spoznati zanimive ljudi, sodelovanje na lokalnih in mednarodnih projektih, potovati in se predvsem zabavati. S tem pa na svojevrsten mladosten način prispevaš h krepitvi rotarijske ideje. Kontakt: rotaract.grosuplje@gmail.com

Blaž Glavič, predsednik 2016/17
Rotaract Klub Grosuplje

CODELLI klub

TD Grča

in

Pomladansko „kurbiranje“ starodobnikov na Lučarjevem Kalu

v soboto, dne 27. 5. 2017, s začetkom ob 12. uri, pri koči TD Grča na Lučarjevem Kalu.

V Turističnem društvu 'GRČA' in Klubu ljubiteljev starodobnih vozil 'CODELLI Klub' letos že osmič združujemo moči pri organizaciji pomladanskega 'kurbiranja' starodobnikov na Lučarjevem Kalu. Dogodek je namenjen druženju članov kluba in drugih ljubiteljev starodobnikov ob njihovi priljubljeni dejavnosti, vožnji s starodobniki. Tudi letos bo del programa 'dolenjski reli'. Udeleženci bodo imeli možnost podati se na do 50 km dolgo progo, narediti kakšen postanek in spoznati kakšno zanimivost. Kljub temu, da bo reli sledil tekmovalnim pravilom starodobniških relijev, bo rezultat drugotnega pomena, na prvem mestu pa bo vožnja po okolici in spoznavanje novih krajev.

Program:

- Zbiranje udeležencev 11.00 – 12.00
- Priprave na start in prevzem potne knjige 12.00 – 12.30
- Rally - raziskovanje okolice in njene dediščine 12.30 – 14.45
- Druženje ob hrani (tudi odojku) in pijači z debatami o starodobnikih ter dodatne naloge za posadke ... 15.00 – .....

Za primer slabega vremena je pripravljen tudi zanimiv nadomestni program.

Kako poteka starodobniški točnostni rally, bodo lahko preizkusile tudi posadke novodobnih vozil.

Vabljeni ste vsi lastniki starodobnih vozil, da se pripeljete s svojimi starodobniki – avtomobili in motorji, posebej pa so dobrodošli tudi stari traktorji – in seveda vsi ostali, ki jih starodobniki zanimajo. Pred kočjo je rezerviran parkirni prostor za starodobnike.

Udeležba je brezplačna (razen stroška hrane in pijače - vsak po svojih željah) in brez obveznosti, a na lastno odgovornost!

Vabljeni!

Sponzor tehničnih preizkušenj:

Predhodne najave niso obvezne, a bo organizatorju v pomoč, če javite svojo prisotnost do sobote 27. 5. 2016 ob 9.00 na 041 560 972, Drago Pavlič, dragopavlic@hotmail.com ali 041 776603, Jurij Curk, jc@modernclassicdriving.eu zaradi dimenzioniranja zaloge hrane.

Ljudski avto sedanosti, s tehnologijo prihodnosti!

OMEJENA SERIJA

Financiranje z **0%** obrestno mero

Popolnoma novi i30

Tucson postavlja mejo

že za 19.990 EUR

120

Eko subvencija do 1.400 EUR

Povprečna poraba goriva: 3,2 - 7,6 l/100 km, emisije CO₂: 84 - 177 g/km.

5 letna garancija

Emisije onesnaževal zunanega zraka in prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Priloge so dodatni podatki o emisijah CO₂ in PM₁₀ in PM_{2,5} ter drugih onesnaževal. Številke so simbolične. Ena od možnosti je vključena možnost izbire dodatne opreme. Številke veljajo za primerne in ne vključujejo stroškov za dodatno opremo. Za več informacij obiščite pri poslabšanih prodajalnih mestih Hyundai. Popusti garancije in dodatne specifične pogoje garancije in emisij CO₂ so na voljo na www.hyundai.si. * 5 letna garancija brez omejitve kilometrov. ** Garancija velja za vse nove vozila Hyundai prodana preko poslabšanih trgovskih mrež. Garancija velja za vsa vozila, ki so bila registrirana v Sloveniji. **Reprezentativni primer izračuna za Hyundai i30:** vrsta financiranja: finančni leasing + predračunska vrednost prejetega financiranja: 14.330 EUR + lastna udeležba (porez): 2.825,00 EUR + prejetega financiranja: 11.304,00 EUR = skupna obrest: 60 + mesečni obrok: 188,42 EUR + stroški vzdrževanja: 30 EUR = skupni izvek za plačilo brez lastne udeležbe: 11.443,30 EUR + stroški obsema: 0,00%, ki je takva = vključna obrestna mera: 0,4964%, na dan 04.05.2017. Pogoji za končanje pogodbe in akcije je vedno vključeno v pogodbo s Summa Leasing Slovenija d.o.o.

AVTO KAVŠEK IVANČNA GORICA

STANJETOVA ULICA 11, 1295 IVANČNA GORICA

TEL: 01 7884 351, GSM: 051 611 733, MAIL: PRODAJA@AVTO-KAVSEK.SI, WEB: WWW.AVTO-KAVSEK.SI

S Planinskim društvom POLŽ na Ciprnik

V nedeljo, 12. marca 2017, smo se z planinskim društvom POLŽ odpravili na Ciprnik, 1745 M visoko goro med Tamarjem in Pišnico.

Bilo nas je 16 pohodnikov. Z avtomobili smo se odpeljali do jezera v Kranjski Gori. Po lepo speljani poti smo hodili proti vrhu kar 4 ure. Pot je bila naporna, predvsem zaradi ledu na sečni strani Vitranca in snega na višjem predelu. Da je bil korak bolj varen, smo si natakili dereze. Počitek in malica smo imeli pri Mojčinem domu na višini 1555 M. tu je tudi zgornja postaja enosedelne Vitranca, ki pa pozimi ne obratuje. Pot proti Ciprniku je nas peljala po grebenu, ki se je rahlo dvigovala ter spuščala vse do vrhnjega dela Ciprnika, ki pa je zelo strm. Po dobri uri hoda, po ozki gazi, smo stopili na vrh Razglednega Ciprnika. Ob

pogledu na Planiške skakalnice v dolini Tamar in z soncem obsijane vrhove, smo takoj pozabili na ves napor. Imeli smo lepo vreme in čudovit razgled, lepo smo videli tudi Grossglockner, ki je letošnji cilj PD

Polž.

Za varno vodenje se zahvaljujemo vodnikoma Tadeju Hočvar in Alešu Erjavcu.

Ana Turk

PD Polž na Nanosu

V nedeljo 19.3.2017 se je zbralo 16 polžkov ob 7:00 h v Višnji Gori. Čeprav je bilo vreme oblačno, smo se odpeljali proti Postojni. Ustavili smo se na Ravbarkomandi na obvezni jutranji kavici. Potem nas je pot vodila do vasi Strane, kjer smo imeli izhodiščno točko. Oznake za Nanos so nas usmerile na vzpenjajočo cesto, po kateri smo se vzpenjali mimo nekaj hiš. Cesta je kmalu izgubila asfaltno prevleko in se nekoliko višje spremenila v širok kolovoz, po katerem smo nadaljevali vzpon. Pot kmalu preide v strnjen gozd in nas mimo studenčka, v zmernem vzponu pripelje do cerkvice svetega Briča. Tu smo imeli postanek za pijačo in malico. Pot, ki se še naprej rahlo vzpenja, nas je vodila po nekoliko ožji poti do vrha. Po dveh urah hoje smo prispeli do Vojkove kočice na Nanosu. Šli smo še na razgledno točko, čeprav nas je obsijalo sonce, zaradi megle pogled ni segal daleč. Vrnili smo se v kočico, se okrepčali in po slabi uri počitka odpravili v

dolino. Med potjo smo se dogovorili, da bomo v roku enega leta šli na golaž ali sarmo (tisti, ki smo bili zraven, vemo zakaj gre). Ko smo prispeli do avtomobilov, smo se odpeljali do gostilne Hruševje, kjer nas je čakalo kosilo. Po odličnem

kosilu smo se zadovoljni in dobro razpoloženi srečno vrnili domov. Hvala vodniku Ivanu Čebularju za zelo lep izlet.

Jernej Čebular

Zasavska Sveta gora

Cici planinci iz PD Polž smo se 11. 3. 2017 povzpeli na Zasavsko Sveto goro, ki leži 852 metrov visoko v Posavskem hribovju.

Sončna sobota je bila kot naročena za planinski izlet. Lepa sobota je

bila vzrok za malo manjšo udeležbo, saj se je pričelo prvo pomladansko delo. To pa nam ni vzelo volje, zato smo se odpeljali proti Bogenšperku do kraja Sava in pot nadaljevali čez lesen most do vasi Tirna, kjer smo parkirali avtomobile.

Od tu naprej smo pot nadaljevali peš do Svete gore. Po uri in pol hoje smo prišli do planinskega doma. Na skalnatem vrhu nas je vabila k ogledu Marijina cerkev. Ogledali smo si okolico cerkve, kapelico, ki je zelo lepa.

Z vrha pa smo uživali v čudovitem razgledu na Kamniško-Savinjske in Julijske Alpe s Triglavom. Kar utrujeni smo odšli proti planinskemu domu, kjer smo potolažili naše želodčke, uredili planinske dnevnike in nabrali moči za pot v dolino.

Razšli smo se prijetno utrujeni, polni čudovitih vtisov in spominov na prelep sobotni dan.

Tanja Falkner

Po medvedovih stopinjah 2017

Člani gorniškega kluba Limberk smo se letos že drugič udeležili vzdržljivostnega, enodnevnega pohoda Po medvedovih stopinjah v Kočevju.

V soboto, 22. 4. 2017, se nas je 15 članov že ob štirih zjutraj zbralo na startu pri Rudniškem jezeru v Kočevju. Organizator je imel že pripravljene kontrolne kartice, kamor smo zbirali kontrolne žige in vrečke s promocijskim materialom in praktičnimi darili. S prijavo smo tako opravili v nekaj minutah in se okrog 4.30 odpravili na pot. Pot je uradno dolga 61 km, po pogovoru z organizatorji pa naj bi bila realna dolžina od 65 do 67 km. Pot je speljana po Kočevskem Rogu. Je zelo razgibana, saj se na celotni poti nabere preko 2000 višinskih metrov, najvišji vrh na poti pa je Veliki Rog, visok 1099 m.

Pot smo prehodili vsi, 9 članov celo, ostali pa polovico. Bili smo utrujeni, proti koncu tudi malo naveličani, na cilju pa vsi srečni in veseli, da nam je uspelo. Pot je naporna, fizično, pa tudi psihično, saj traja ves dan. Vsekakor pa je vredna truda. Hvala organizatorjem, saj so poskrbeli resnično za vse. Na koncu so bili tudi oni vidno utrujeni, a so še vedno imeli lepo besedo in nasmešek za čisto vsakega od 820 udeležencev, kolikor se nas je prireditve udeležilo.

Če na hitro sklenem vse skupaj, vreme kot naročeno, čudovita narava, super družba, dosežen cilj ... Priznam, da taki pohodi niso ravno za vsak dan, za preizkus samega sebe pa so fantastični. Sicer pa, utrujenost in boleče mišice se pozdravijo, lepi spomini pa ostanejo in to šteje.

Za GK Limberk, Rado Kralj
Foto: Vasja Marinč

Valeta »77«

Konec aprila smo se srečali sošolci in razredničarka 8. b razreda OŠ Stična, leto 1977.

Stavba samostana, razred nad vhodom v samostan, 2 nadstropje ... Vse še vemo ...

Prisrčno srečanje sošolcev ob večerji in kozarčku, beseda je takoj stekla, kot da nas niso ločila dolga leta odraslega, resnega življenja. Najboljša generacija po padcu starega Rima!

Obujanju spominov iz časov, ko smo se iz otroštva podajali v svet odraslih, kar ni bilo konca.

Spominov na učne ure, neskončno dolge, pa vseeno tako kratke, ki smo jih preživeli skupaj v razredu.

Kako smo se učili in kako trepetali pred preizkusi znanja, če se nismo. Naša razumevajoča razredničarka je premogla veliko strpnosti in modrosti. Bili smo mladi, živahni, radoživi. Z nami je bilo veliko dela.

Že dolgo je tega, ko smo zapustili šolske klopi.

Iskreno zanimanje, kaj se nam je dogajalo v življenju. Kje si se ustalil, šola, koliko otrok (vnukov) imaš, kje si v službi, kako živiš?

Penzija je blizu ali pač tudi daleč, v laseh pa srebrnina.

Hvala Marti in Jožici za organizacijo srečanja.

Zahvala tudi fotografu Pinkiju, ki je srečanje zabeležil v sliki.

In obljuba, da se v bodoče pogosteje srečujemo.

Za letnik »valeta 77« Franc Koželj

TD, KORK in PGD Ambrus z roko v roki, ko gre za življenje

Na cvetno nedeljo je bilo v Ambrusu spet živahno. Prelep sončen dan je bil krasna uvertura za druženje na velikonočnem sejmu, ki so ga člani Turističnega društva Ambrus pripravili že devetič. Na sejmu se je s svojo ponudbo predstavilo več kot deset ponudnikov domače in zdrave hrane ter ustvarjalcev izdelkov domače obrti. Predstavili so se tudi člani humanitarne odprave, ki se jeseni preko Sekcije za tropsko medicino odpravljajo na Papuo Novo Gvinejo, kjer bodo zdravili tamkajšnje prebivalce. S predstavitvijo so zbirali sredstva za uresničitev svojega humanitarnega poslanstva.

Na sejmu so bili s svojo stojnico prisotni tudi člani KORK Ambrus in gasilci PGD Ambrus. Člani KORK Ambrus so izvajali meritve krvnega tlaka in sladkorja, ki se jih poslužuje vedno več ljudi. Veselimo se vsakega pozitivnega rezultata, tisti, malo manj pozitivni, pa so seveda dobra spodbuda in priložnost, da poskrbimo za svoje zdravje. Torej, preventiva naj bo pred kurativo.

Kot se je pošalil naš župnik, smo bili na sejmu lahko vsi brez skrbi, saj so bili prisotni tudi gasilci PGD Ambrus, ki so nam prikazali tehnike pravilnega izvajanja prve pomo-

či. Obiskovalci so si lahko ogledali opremo za nujne in prve medicinske pomoči, ekipa certificiranih prvih posredovalcev pa je na lutki prikazala, kako pravilno ukrepati v primeru nenadnega zastoja srca. Vsakdo je lahko obnovil znanje izvajanja temeljnih postopkov oživljanja in se ob tem seznanil z varno ter učinkovito uporabo defibrilatorja.

Na ta način smo imeli vsi možnost osvežiti znanje v teoriji in praksi.

Večina nas je bila presenečenih, koliko stvari smo že pozabili in kako pametno se je posluževati tovrstnih akcij, se povezovati ter na njih tudi aktivno sodelovati. Glede na pozitiven odziv in velik interes za pridobitev in obnove tega znanja, bomo tak dogodek v Ambrusu zagotovo kmalu ponovili.

Polona Hrovat, za TD, PGD in KORK Ambrus

Vse bolj priljubljena petanka

Društvo upokojencev Ivančna Gorica je 5. aprila sodelovalo na promocijskem tekmovanju petanke, ki se je izvajalo v okviru Rudolfovih športnih dni, v organizaciji Društva upokojencev Mali Slatnik. Na tekmovanju je sodelovalo 25 ekip z območja Dolenjske, Bele Krajine in Velenja.

Nekaj najosnovnejših informacij o petanki

Lahko se igra kot družabna ali tekmovalna igra. V Sloveniji se ta igra razvija in hitro širi zadnjih petnajst let, za kar ima zasluge Zveza društev petanke Slovenije, ki jo vodi Dušan Gorše.

Igra se igra v petih krogih, sledi super finale. V vsakem krogu se načeloma igra z drugo ekipo. Tekma traja največ 40 minut oz. do dobljenih 13 točk. Vsak igralec meče dve krogli. Tekmovalci, ki vrže kroglo bliže balinčki, omogoči nasprotnikovi ekipi, da nadaljuje s tekmovanjem metanja krogel in obratno. Če ekipa zamudi na začetku tekmovanja, se nasprotni ekipi avtomatično prizna 1 pika.

Zmagovalna ekipa sporoča rezultate tekme organizatorju tekmovanja. Polje za igranje je veliko 3 x 12 m in je lahko na igrišču travnate, peščene, trde mivkaste ali druge podobne podlage. Jeklene krogle se mečejo na razdalji do balinčka, ki je daljša od 6 metrov. Če je balinček bliže tekmovalcu, ga član nasprotne ekipe premakne na večjo razdaljo od minimalno določene. Tekmovalci v času metanja krogle ne sme prestopati iz označenega kroga ali dvigovati noge dokler krogla ne pade na tla. Igra se igra izmenično v obe smeri igrišča.

V začetku ekipi žrebata, kdo prvi začne igro. V nadaljevanju po vsakem setu igro začne zmagovalna

Petanka (izvirno pétanque) je moštvena športna igra, podobna balinanju. Je ena najbolj razširjenih iger s krogli na svetu. Igra ne zahteva posebne fizične pripravljenosti, tako da jo lahko igrajo vsi, tako stari kot mladi, otroci, moški in ženske, celo invalidi. Zelo je primerna za rekreacijo in razvedrilo, v svetu pa je priznana tudi kot atraktivni tekmovalni šport.

Začetki petanke segajo v leto 1907, ko se je prvič zaigrali v Franciji, v mestecu La Ciotat. Leta 1959 je bilo organizirano prvo svetovno prvenstvo za moške, leta 1988 pa so prvič samostojno na svetovnem prvenstvu zaigrale tudi ženske. V mednarodno petankarsko zvezo (FIP JP) je trenutno vključenih 73 držav iz vsega sveta z več kot 600.000 registriranimi igralci, ki tudi sodelujejo na evropskih in svetovnih prvenstvih v vseh kategorijah - moški, ženske in mladinci.

Vir: Wikipedija

ekipa. V enem setu tekmovanja si ekipa lahko pribori največ 6 točk. Vsaka ekipa vodi točke zase in se ne vpleta v svojega tekmeča. Po pisku, da je krog tekmovanja zaključen, ekipi dokončata tekmovanje, če pa je rezultat izenačen se odigrat še en set, da se dobi zmagovalec kroga. Ekipa je mešana sestava in sicer dva

moška in ena ženska ali dve ženski in en moški.

Ekipa Društva upokojencev Ivančna Gorica v sestavi Matjaž Marinček, Ana Kastelic in Branko Šekoranja je na promocijskem tekmovanju prvič igrala. Na tem srečanju smo tekmovali z ekipami Šentruperta, Novega mesta, Metlike 1, Velenja in Metlike

Prikaz petanke pri Lavričevi koči

20. junija ob 14:00 bo Društvo upokojencev Ivančna Gorica organiziralo prikaz petanke pri Lavričevi koči na Gradišču. Vabljeni vsi, ki vas ta vse bolj priljubljeni šport zanima!

Krvodajalci jubilanti

Krajevna organizacija Rdečega križa Zagradec je 31. marca pripravila srečanje krvodajalcev jubilantov. Sprejeli in nagovorili so jih Franc Horvat, predsednik Območnega združenja RK Grosuplje, Biljana Gartner, predsednica KS Zagradec in Matjaž Marinček, predsednik KO RK Zagradec. Za 10-kratno dajanje krvi je priznanje prejela Darja Grad Berdajs iz Kuželjevca, za 25-kratno Robert Zupančič iz Malega Globokega, za 30-kratno pa Jožica Erjavec s Kitnega Vrha, Ignac Špelko iz Češnjic in Anica Teme iz Zagradca. Čestitamo!

Matjaž Marinček

Druženje v Provansi

Člani Društva upokojencev Ivančna Gorica smo se od 20. do 24. aprila družili v francoski Provansi. Ogledali smo si Avignon, Pont du Gard, Arles, Camargue, Saintes-Maries-de-la-Mer, Aix en Provence, Nico in Monte Carlo. Spominski posnetek je nastal v Nici.

Matjaž Marinček

Pikadarji s pokalom in medaljo

Ženska in moška ekipa DU Ivančna Gorica sta se 19. aprila udeležili regijskega tekmovanja v pikadu, ki ga je organiziralo DU Loška dolina. Ženska ekipa v postavi Anica Kastelic, Lojzka Kastelic, Kati Kralj, Rozi Lavrih in Marija Tomšič je bila med osmimi ekipami osrednjeslovenske pokrajine druga, tako kot tudi moška ekipa v postavi Jože Kastelic, Ljuba Štrubelj, Jure Žugčič in Matjaž Marinček. Anica Kastelic je bila druga med posameznicami.

Matjaž Marinček

2. V okviru tekmovanja si je ekipa ogledala celoten sistem, pogoje, način, organizacijo in druge vsebine, ki se nanašajo na izvedbo tekmovanja. Ekipa si je zadala nalogo, da vse pridobljene informacije prouči in poda predloge Upravnemu odboru za razvoj te športne dejavnosti v našem društvu, kot tudi, da predstavi to igro ostalim društvom upokojencev na območju občine Ivančne Gorice, pa tudi Grosuplja in Dobropolja ter vsem ostalim zainteresiranim.

Branko Šekoranja

RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
OBMOČNO ZDRUŽENJE GROSUPLJE
 Taborska cesta 6, 1290 Grosuplje
 Tel. 01 781 16 30, fax 01 781 16 31, GSM 051 380 351
 e-pošta: grosuplje.ozrk@ozrks.si
 spletna stran: www.grosuplje.ozrk.si

Zdravstveno letovanje, kolonija in samoplačniško letovanje otrok in šolarjev na Debelem Rtiču 2017

1. Zdravstveno letovanje

Rdeči križ Slovenije - Območno združenje Grosuplje organizira zdravstveno letovanje otrok in šolarjev od 5. do 19. leta starosti v Mladinskem zdravilišču in letovišču Debeli Rtič; sedemdnevno od 17. 7. do 24. 7. 2017 – prispevek staršev znaša 56,00 € in devetdnevno od 15. 7. DO 24. 7. 2017 – prispevek staršev 72,00 €.

Zdravstveno letovanje sofinancirajo Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Občine Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica ter starši. ZZS določa, da se Zdravstvenega letovanja se lahko udeležijo le tisti otroci in šolarji, ki imajo v medicinski dokumentaciji zapise o večkratni hospitalizaciji (dva in več zapisov v času od preteklega razpisa – od 29.1.2016 do 24.2.2017) ali so bili pogosteje bolni (dva in več zapisov v medicinski dokumentaciji v času od preteklega razpisa – od 29.1.2016 do 24.2.2017). Zdravnik mora otroka pregledati in ob tem izpolniti Predlog za zdravstveno letovanje. Obrazce bodo imeli pediatri našega območja v ambulantah, lahko pa jih tudi natisnete z naše spletne strani.

ZZS nam je odobril 89 mest za 9 dni in 17 mest za 7 dni, skupaj 106 mest za otroke našega območja, to je predvidoma 14 otrok iz Občine Dobrepolje, 43 otrok iz Občine Grosuplje in 49 otrok iz občine Ivančna Gorica.

2. Kolonija

Za otroke iz socialno šibkejših družin brez zdravstvene indikacije (ki niso bili več kot dvakrat bolni) pa s sofinanciranjem občin pripravljamo sedem dnevno kolonijo, ki bo potekala od 17. 7. do 24. 7. 2017. Na voljo je 62 mest, 9 iz Občine Dobrepolje, 24 iz Občine Grosuplje in 29 iz Občine Ivančna Gorica. Prispevek staršev za kolonijo bo 90,00 €. Na prijavnici za kolonijo morajo starši navesti procent neto povprečne mesečne plače, ki ga preprišajo iz odločbe CSD o otroškem dodatku.

3. Samoplačniška kolonija

Prav tako organiziramo na Debelem Rtiču samoplačniško kolonijo za sedem dni (298,00 €) ali devet dni (384,00 €), ki jo starši ali skrbniki glede na boljše finančno stanje plačajo sami v celoti.

Prijavnice za letovanje dobite v šolski svetovalni službi na vseh šolah našega območja, v otroških ambulantah v Grosupljem, Ivančni Gorici in Dobrepolju, na sedežu RKS – OZ Grosuplje ali na naši spletni strani: <http://www.grosuplje.ozrk.si>, lahko pa vam jo tudi pošljemo po elektronski pošti. V celoti čitljivo izpolnjene in podpisane prijavnice naj otroci vrnejo v šoli ali oddajo na RKS - OZ Grosuplje čim prej, najkasneje pa do 22. 5. 2017 oziroma do zapolnitve mest.

Cena letovanja vključuje stroške polnega penziona (pet obrokov dnevno), prevoza, programa, zdravstvene oskrbe, pedagoško-vzgojnega vodenja in

Zahvala ob spomladanski krvodajalski akciji

Za nami so trije dnevi srečanj z dobrimi ljudmi, ki so prišli darovat svojo kri: v Grosupljem 147, v Dobrepolju 77 in v Ivančni gorici 170, skupaj 394 udeležencev krvodajalske akcije. Če niste uspeli priti, lahko darujete kri na Zavodu za transfuzijo v Ljubljani.

Poleg zahvale krvodajalcem želimo izraziti hvaležnost tudi vsem prostovoljcem, ki zgodaj zjutraj pripravijo in po akciji pospravijo prostore, v Grosupljem Gostišču Krpan za podarjen ogromen lonec toplega čaja, kavarni Flet za močno kavico za 120 ljudi, Študentskemu klubu Groš, ki vedno vabi mlade krvodajalce, Drevoredu za spodbujanje in obveščanje, Osnovni šoli Dobrepolje, ki prilagodi pouk, da naredi prostor in pripelje na ogled mlade bodoče krvodajalce, Srednji šoli Ivančna Gorica, še posebej kuharicam, ki so skuhale 170 malic več kot običajno in še mnogim, ki niso tu naštetih. Srečali smo krvodajalca Luka iz Predstrug, ki je februarja lani, kmalu po opravljenem tečaju prve po-

kolektivnega zavarovanja. Če zaradi slabih socialnih razmer prispevka staršev ne morete plačati v celoti, vseeno izpolnite prijavnico, ki ji dodajte prošnjo za znižano plačilo, kjer kratko obrazložite razloge, zakaj je ta znesek za vas previsok. Na osnovi vašega zaprosila s priloženo kopijo odločbe o Denarni socialni pomoči oziroma priporočila Centra za socialno delo ali svetovalne službe v otrokovi osnovni šoli pa bomo ta znesek s pomočjo donatorjev znižali.

Otroci, ki jim bo odobreno zdravstveno letovanje ali kolonija, bodo dobili na dom položnice v juniju, prispevek staršev pa bo potrebno poravnati najkasneje do 4. 7. 2017.

Za dodatne informacije smo vam na voljo na tel. 01/7811-630 ali 051/380-351 ali na e-naslovu: grosuplje.ozrk@ozrks.si.

Sekretarka RKS – OZ Grosuplje
Anica Smrekar

Predsednik RKS – OZ Grosuplje
Franc Horvat

moči za zaposlene, z oživiljanjem rešil življenje 30-letni sodelavki Katarini. Medtem ko so drugi nemočno opazovali Katarino brez znakov življenja, je začel z masažo srca in pri tem vztrajal, dokler niso prišli reševalci. Februarja letos se mu je prišla zahvalit za življenje.

V Ivančni Gorici sta prišla dat kri sodnika gospoda Janeza, ki je pred

šestimi leti doživel transplantacijo srca, za kar so porabili veliko krvi in domači se z darovanjem krvi želijo zahvaliti in spet nekemu pomagati. Iskrena hvala in lepo vabljeni na krvodajalsko akcijo spet v jeseni, od 23. do 26. oktobra!

Anica Smrekar,
sekretarka RKS - OZ Grosuplje

RAZPIS ZA VODITELJE IN PEDAGOŠKEGA VODJO NA ZDRAVSTVENEM LETOVANJU IN KOLONIJI OTROK NA DEBELEM RTIČU 2017

Rdeči križ Slovenije - Območno združenje Grosuplje organizira na Debelem Rtiču devetdnevno zdravstveno letovanje otrok od 15. 7. do 24. 7. 2017 in sedemdnevno zdravstveno letovanje ter kolonijo od 17. 7. do 24. 7. 2017.

K sodelovanju vabimo prostovoljce/ke za vodenje skupin otrok in mladih v starosti od 5 do 19 let. Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- starost najmanj 20 let,
- študentje in diplomanti pedagoške, zdravstvene ali druge ustrezne smeri,
- izkušnje pri delu z otroki,
- znanje osnovnih plavalnih veščin.

Pisne prijave zbiraamo do 10. 6. 2017 na naslov: RKS - Območno združenje Grosuplje, Taborska cesta 6, 1290 Grosuplje, e-pošta: grosuplje.ozrk@ozrks.si, dodatne informacije pa na tel. št 01 781 16 30 ali 051 380 351.

Debelost

Večina ljudi, ki ima težave s telesno težo, si želi čudežno zdravilo za hujšanje, ki bi telo brez posebnih sprememb življenjskih navad čim prej postavilo v idealne mere. Žal takega zdravila ni.

Ko se odločimo hujšati, moramo najprej poiskati vzroke debelosti. Iskreno si moramo odgovoriti ali povečujemo vnos hrane zaradi stresa? Se lakota stopnjuje, ker jemo premalo obrokov dnevno? Ali zajtrkujemo? Kakšne navade imamo glede gibanja in telesnega dela? Na podlagi tega si oblikujemo načrt za hujšanje; - uživanje zdrave uravnotežene hrane, - gibanje, fizično delo in rekreacija. Dobro je, da načrt predstavimo svojemu izbranemu zdravniku, ali se o njem pogovorimo v posebnih centrih, kjer imajo znanje o prekomerni teži.

Debelost in njene posledice

S preveliko telesno težo se srečuje približno 60% odraslih Slovencev. Prekomerna telesna teža (ITM nad 25) povečuje tveganje za številne bolezni, npr. srčna in možganska kap, zvišan krvni tlak, sladkorna bolezen, zamaščenost jeter, nastanek žolčnih kamnov, menstrualne motnje. Desetletni predebili otroci imajo lahko žilne spremembe, kakršne srečamo pri kadilcu srednjih let.

Merila za oceno povečane telesne mase

Telesno tesno vrednotimo z indeksom telesne mase (ITM). Izračunamo ga tako, da telesno težo (v KG) delimo s kvadratom telesne višine, ki je izražena v metrih.

Če tehtate npr. 65 kg in v višino merite 169 cm je vaš indeks telesne mase: $65 : (1,69 \times 1,69) = 22,75$ – ta rezultat vam pove, da po razpredelnici spadate med ljudi z normalno telesno težo.

INDEKS TELESNE MASE ljudi razvršča v pet kategorij po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije (WHO)

Podhranjenost	ITM do 18,5
Normalna telesna teža	ITM 18,5 do 24,9
Prekomerna telesna teža	ITM 25 do 29,9
Debelost	ITM 30 do 40
Ekstremna debelost	ITM nad 40

Moderne smernice nam danes polnijo glave z raznoraznimi dietami. Oseba, ki hujša brez telesne aktivnosti, bo po končanem hujšanju pričakovano prej ali slej začela delati napake, ki so jo

do problema odvečne teže v osnovi pripeljale. Ker si je z dieto brez vadbe »uničila« nekaj kilogramov mišic – edinih velikih porabnikov energije v telesu, bodo že majhne napake v prehrani naredile večjo škodo, kot bi jo pred tako škodljivo dieto. Če se redno uničujemo z restriktivnimi dietami brez vadbe, se stanje samo še poslabša. Imamo čedalje manj mišic in čedalje nižjo raven porabe.

Mišice so eno bolj učinkovitih orožij, ki jih imate proti odvečni telesni maščobi. V shujševalni načrt torej vključimo vzdržljivostno vadbo (kar poveča kondicijo) ter uvedemo trening z utežmi (poveča mišično maso ter moč). Ne pozabimo tudi, da je zdrava mišična masa pogoj lepe drža, zdrave hrbtenice in navsezadnje kostne gostote. Zagotovo boste shujšali, če boste pojedli eno grenivko za zajtrk, en košček ananasa za kosilo in še eno grenivko za večerjo. Vendar dobro premislite ali boste lahko tako jedli vse življenje. Takšne diete lahko kmalu načnejo vaše zdravje. Spoštuj svoje telo – ne stradaj ga. Zajtrk je najpomembnejši obrok. Tega ne slišite prvič. Ustrezni jutranji obrok nam da energijo za začetek

dneva, pozitivno deluje na zbranost, spomin in zmožnost reševanja problemov.

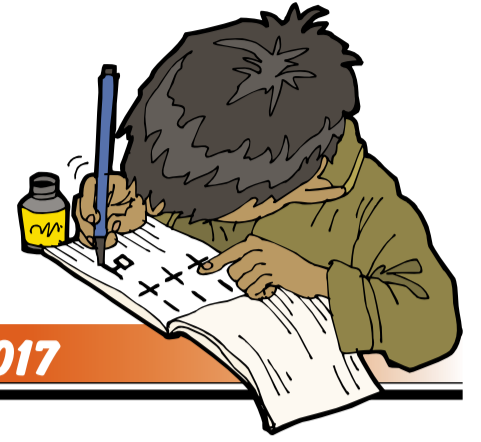
Če je interval hranjenja predolg (zadnji obrok ob 18.00 in prvi cca. 11.00) in je telo porabilo vso glukozo, ki se je v krvi pojavila po obrokih prejšnjega dne in za začetek delovnega dne nima nobene energije, mora sprožiti nadomestne procese, da bi zagotovilo dovolj glukoze vsaj za možgane. Ti mehanizmi so nastali kot prilagoditev v evoluciji in so služili preživetju tudi v obdobjih pomanjkanja hrane. Dlje kot bomo telo izpostavljali takšni situaciji, slabše bodo možnosti za učinkovito izgubljanje telesne maščobe. Telo se bo namreč prilagodilo funkcioniranju v situaciji, ko hrane ni dovolj, posledično pa bo več hrane, ko jo bomo zaužili, shranilo v maščobne depoje – za slabe čase.

Ko združimo skupaj vse razloge, ugotovimo, da eno brez drugega ne gre. Redna telesna aktivnost in uravnotežena prehrana je edini način, ki vas pripelje do zdravega, močnega in samozavestnega telesa.

Saša Stopar,
osebna trenerka

Mlado Klasje

GLASILO MLADIH NOVINARJEV OBČINE IVANČNA GORICA 2017

Letošnje Mlado Klasje

Z učenci OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, OŠ Višnja Gora, OŠ Zagradec, OŠ Stična, SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica in Vzgojno izobraževalnega zavoda Višnja Gora smo se konec marca dobili v Knjižnici Ivančna Gorica. Otroke na začetku delavnice vedno vprašam, kakšne lastnosti mora po njihovem mnenju imeti novinar. Seveda upam na odgovore, kot so: radovednost, nepristranskost in objektivnost. A včasih me otroci presenetijo in izpostavijo poštenost, vsestranskost in občutljivost. Prav imajo, to so bistvene lastnosti! A vseeno jih moram seznaniti s pojmom objektivnosti, ki ga mora zasledovati vsak, ki deluje v medijih ali kako drugače komunicira s širšo javnostjo. Objektivnost pomeni preverjanje obeh strani zgodbe. A še prej moramo priti do zgodbe...

Čeprav je objektivnost ena glavnih lastnosti novinarja, mora ta najprej imeti svoje stališče. Šele ko nekdo izrazi skrb za dogajanje okoli sebe in si razbija glavo s tem, kaj je prav in kaj ne, se lahko znajde na poti do novinarskega poklica. Brezbrižnost, opravljanje dela zgolj za plačilo in neposluh za težave drugih, nimajo tu kaj iskati. Zato menim, da se mora novinar pred zasledovanjem objektivnosti najprej naučiti izražati svoje stališče, predvsem je to pomembno za mlade, ki še oblikujejo svoje osebnosti. Raje vidim, da goreče zagovarjajo majave argumente, kakor da se jim fučka za cel svet. Najprej naj zgradijo svoj odnos do sveta, nato pa naj ga začnejo spreminjati v iskanju pravičnosti in objektivnosti.

To je bilo moje letošnje vodilo, mlade novinarje sem prosila, naj ne pišejo o drugih, temveč o tem, kar zanima njih same. Odziv je bil presenetljiv. Prvič se mi je zgodilo, da so članke posredovali prav vsi udeleženci delavnice. In prav v vsakem se skriva kakšna domisljica, ščepec humorja ali zrel razmislek, ki ga ne bi prisodil tako mladim glavicom. Še bolj pomembno je, da v svojih izdelkih mladi predstavljajo sebe in svoje interese in tako nam odraslim odpirajo vrata v svoj svet, ki je včasih težko dostopen. Stavim, da se boste med branjem naučili marsikaj novega, to pa pomeni, da so novinarji z odliko opravili svojo nalogo.

Larisa Daugul

Mama

Samo ena mama je prava.
Tista, ki te ob večerih uspava,
ti pripravi malico in skuha kosilo
in ti očisti umazano perilo.
Tudi tista, ki te nauči vezalke zavezati
in ti predlaga, kako hitreje brati.
S tabo se igra in teče,
ob praznikih pa najslajše piškote speče.
Vse to je mama-tista ta prava.
A tudi ta kaj zahteva
in lahko zavpije, da kar odmeva.
Lahko ti da kazen, vzame stvari,
ti kaj prepove pa v godlji si.
Zato je najbolje,
ko je mama dobre volje.
Ko odmeva njen smeh
in si najboljši otrok v njenih očeh!
Tjaša Zajc, OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

KNJIŽNI KOTIČEK

Kit na plaži

Kit na plaži je prisrčna pripoved o tem, kako ljudje sprejemajo drugačnost drugih. Najstnica Nika se je s svojimi starši preselila v novo hišo in odšla novo šolo. Vse je bilo lepo in tako kot mora biti. Bila je pametna, duhovita in prijazna, imela je veliko prijateljev. Toda Nika je imela skrivnost, ki ni ostala skrita. Njen brat je imel downov sindrom, bil je drugačen od svojih vrstnikov.

Vsak človek si želi zaželenosti, sprejetosti. Današnja družba ni vsesplošno sprejemajoča, saj posameznik ni nikoli dovolj dober. To vpliva na vse družine še posebej na tiste, ki imajo člana s posebnimi potrebami. Vsi starši si želijo zdravega otroka. Rojstvo otroka z downovim sindromom postavi starše na veliko preizkušnjo in člani v družini se začnejo drugače obnašati. Le pogovor osvobaja in povezuje ljudi. Če smo odkriti in hočemo spoznati nepoznano, se nam to v pogovoru približa, nas uči in bogati.

Zara Vencelj, OŠ Stična

»Hangul – kaj je to?«

Pismenost je najlepši dar, ki ga človek lahko ima. Vsak dan razširjamo svoja obzorja in s tem krepimo znanje maternih in tujih jezikov. Skozi stoletja je vsaka kultura iznašla svojo pisavo, ki je simbol naroda in njegove zapuščine. Znanje jezikov nam odpira pogled na svet in krepi mednarodno komunikacijo, s katero bogatimo medsebojne odnose. S tem znanjem rešujemo konflikte in usklajujemo mnenja na različnih področjih.

Vsaka linija, ki sestavlja črke ali znake, ima pomen. Azijske pisave so znane po uporabi posebnih znakov, ki so nam zelo tuji. Ena izmed zanimivih pisav azijske kulture je hangul.

Hangul je korejska abeceda, ki jo je v 15. stoletju ustvaril kralj Sejong Veličastni iz dinastije Joseon. Zamislil si jo je tako, da se je lahko naučil tudi najpreprostejši človek. V preteklosti so jo pisali navpično od desne proti levi, vendar je v devetdesetih letih v Koreji postalo popularno pisanje v horizontalni smeri od leve proti desni. Korejska abeceda je sestavljena iz 14 soglasnikov, 5 podvojenih soglasnikov, 6 originalnih samoglasnikov in 15 dvoglasnikov, ki sestavljajo bloke. En blok mora vsebovati vsaj en soglasnik in samoglasnik. Ti bloki tvorijo 1 zlog. Stavčna struktura hangula je osebek-predmet-glagol.

•Soglasniki in njihova izgovorjava: ㄱ (g), ㄴ (n), ㄷ (d/t), ㄹ (l/r), ㅁ (m), ㅂ (b/p), ㅅ (s), ㅇ

(ng/če se pojavi na začetku povedi, se ne izgovori), ㅈ (j), ㅊ (ch), ㅋ (k), ㅌ (t), ㅍ (p), ㅎ (h),

•Podvojeni soglasniki in njihova izgovorjava: ㄲ (kk), ㄴㄴ (tt), ㅃ (pp), ㅆ (ss), ㅉ (jj)

•Samoglasniki in njihova izgovorjava: ㅏ (a), ㅑ (oe), ㅓ (o), ㅕ (u), ㅗ (eu), ㅣ (i)

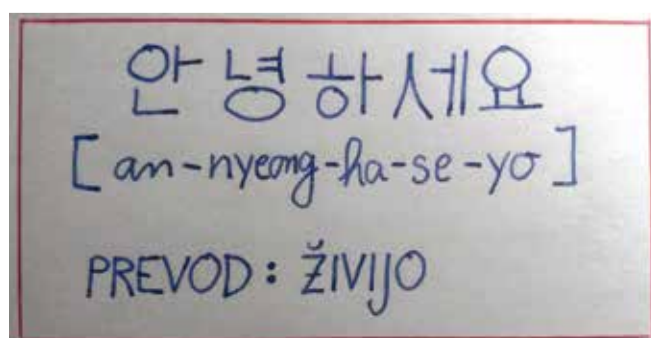
•Dvoglasniki in njihova izgovorjava: ㅏ (ae), ㅑ (e), ㅓ (ya), ㅕ (yeo), ㅗ (yo), ㅛ (yu), ㅜ (yae), ㅠ (ye), ㅜ (wa), ㅟ (wae), ㅡ (oe), ㅝ (wo), ㅞ (we), ㅟ (wi), ㅠ (ui)

Korejščino govori približno 78 milijonov ljudi na svetu. Če želite biti eden izmed njih, se lahko udeležite raznih tečajev korejščine ali se vpisete na triletni študijski program koreanistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Fakulteta omogoča tudi študij v tujini.

VIRI:

https://zkorean.com/hangul/history_of_hangul, <https://hanguladay.com/hangul-characters/>, <https://www.howtostudykorean.com/unit0/unit0lesson1/>

Patricija Končar, SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Balet na ljubljanskem konservatoriju

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana je stavba, v kateri lahko umezniki izrazijo svojo strast in ljubezen do glasbe in plesa. Pa poglejmo malo o baletu. Obe avtorici članka pleševa balet že od tretjega leta. Vsi si predstavljajo balet kot nežen ples na pol prstih, vendar ni samo tako.

• Balet ni samo ples?

Balet zahteva ogromno karakterja v plesu, biti moraš dober igralec, da bi lahko čimbolj poudaril vlogo, ki jo igraš. V tem klasičnem plesu moraš biti strpen, delaven, usklajen, dobro je imeti posluš za glasbo in obvezno občutek za ritem. Vsak baletnik mora imeti pravilno baletno tehniko ter biti ubogljiv in poslušati svojega učitelja ali mentorja. Pomembna je dobra drža, hkrati moraš biti tak, da te ljudje na odru opazijo. Da lepo plešeš in da imaš lep nasmeh je tudi vrlina, ki je pomembna pri baletu.

• Kako si sprejet na konservatorij in kako poteka avdicija?

V 1. razred običajno sprejemajo kandidate stare od 8 do 10 let. Včasih se čaka tudi po 3 ure, da prideš na vrsto za svojo avdicijo, vendar je vredno. Tako se izmed 180 otrok učitelji odločijo, katerih 12 bo sprejetih v 1. razred in se bodo odslej učili profesionalnega baleta. Tisti, ki so izbrani, da bodo plesali na KGBL-ju, gredo naslednji semester, se pravi septembra, v baletno šolo.

• V katerem jeziku govorimo baletne korake?

Zanimivo je, da pri baletu uporabljamo francoske izraze za korake. Tako da znanje francoščine nikakor ne škodi. Zdaj si mogoče mislite, kako si lahko plesalci zapomnijo toliko korakov, pa še v drugem jeziku so. Teh korakov se sploh ni treba učiti, v glavo se ti kar zatopijo. Baletniki poznajo vse korake prav tako, kot matematiki poznajo poštevanko. Preprosto!

• Kaj rabiš za redno baletno uro?

Za redno uro pouka rabiš baletne kožne copate, kožne žabe, dobro je tudi, če si baletka sama zna narediti baletno figo. Lahko imaš še rezervne žabe, za vsak slučaj. Baletniki morajo biti zelo urejeni. Na treningu je zmeraj pomembno, da imaš plastenko vode, saj moramo biti plesalci hidrirani in torej piti veliko vode. Če se kdaj zjutraj zbudiš brez kakršne koli bolečine v telesu, je kar malce čudno.

• Kakšen je balet v višjih razredih?

Z vsakim višjim razredom pridejo novi koraki, ki so tudi bolj zahtevni. Ob vsakem polletju ti da učitelj eno oceno, na koncu šolskega leta pa je izpit. Na izpit pridejo trije učitelji baleta in ti dajo skupno oceno. V prvem razredu še malce spoznaš balet, se še učiš osnov, vendar ne tako zahtevnih kot v višjih razredih. V drugem in tretjem pa se mladi plesalci že učijo vseh pozicij, drža ipd. S četrtem razredom se standardi malce bolj zaostrijo. Takrat dobiš špice, v njih že vadiš in plešeš in treningi so že štirikrat na teden po eno uro in pol. Naučiš se ogromno novih stvari in izpita med četrtem in petim razredom in med šestim razredom in prvim letnikom, sta najpomembnejša, saj s tem izpitom mentorji povejo ali greš naprej ali pa da balet ni ravno ustvarjen zate.

• Kaj pa nastopi?

Ko si na KGBL-ju imaš tudi možnost, da plešeš v SNG Operi Ljubljana, če v kakšni predstavi potrebujejo otroško vlogo (Hrestač, Trnuljčica, Don Kihot, Bajadera, Doktor Živago, in še mnogo drugih ...). Takrat pride v tvoj razred koreograf te predstave, učenci pa med tem izvajamo vaje in plese kot pri navadnem pouku. Koreografi izberejo tiste otroke, za katere se jim zdi, da imajo to, kar je potrebno imeti pri določeni vlogi, ki naj bi jo igrali. Vsak december pa imamo tako imenovano Novoletno predstavo. Uprizorimo jo na odru konservatorija. Tam nekje od januarja do aprila pa je letna produkcija, kjer se predstavi vsak razred baletne šole (tri pripravnice, 1.–6. razred, 1.–4. letnik in potem so še solo točke ali tako imenovane variacije). Vsi imamo enake drese in smo zelo usklajeni.

• Kako poteka baletna ura?

Na uro prideš nekoliko pred začetkom pouka in se preoblečeš v baletni dres in žabe, lahko pa prideš že oblečen. Po potrebi si še natočiš pijačo in se malce ogreješ. Ko se ura začne, učiteljica naprej pregleda kdo manjka in take stvari. Od drugega ali tretjega razreda naprej delamo vaje ob drogu, ki nam jih je učiteljica pripravila. Zmeraj imamo živo glasbo, na klavir nas spremlja pianistka. Če moramo zvoditi kakšno koreografijo, jo odplešemo in nato popravimo vse napake, kadar pa nimamo koreografije, začnemo delati vaje na sredini. Tako se ura hitro konča in odpravimo se domov oz. na ostale zunajšolske dejavnosti.

Balet je zahteven, vendar izredno zabaven ples. Res je lepo, kako lahko skozi umetnost izraziš, kako se počutiš, samo s tem, da plešeš. Če ga hočete poskusiti, dajte! Nikar ne obupajte nad tem, česar se lotite, mogoče boste nekoč prav v tem najboljši. Če te nekaj veseli, vztrajaj!

Lana Plevnik in Larisa Zafran, OŠ Stična

Pričeske za tople dni

Sem Zoja, učenka sedmega razreda in zanimajo me pričeske. V tem članku vam bom predstavila trende pričesk za pomlad in poletje 2017.

Ko se zunaj otopli, vsi vedno prisegamo na spete pričeske kot so čopi, fige in kite. Predstavila bom nekaj preprostih frizur, ki vas lahko vsak dan polepšajo.

Prva je vpletena francoska kita. Naredimo jo tako, da pletemo navadno kito, ki ji dodajamo pramene.

Naslednje so narobe obrnjene francoske kite ali bolj znano »Kardashian braids«. Naredimo jih tako, da pletemo francosko kito z dodajanjem pramen navzven.

Kako narediti lepo figo?

Lase zvežeš v čop, jih zaviješ in oviješ okoli elastike. Nato pa še enkrat zavežeš z elastiko.

Nazadnje pa vam bom pokazala, kako narediti figo iz kite.

1. Lase zvežeš v čop.
2. Spleteš navadno kito in jo zavežeš.
3. Kito zvišješ in jo pritrdiš z elastikami in lasnicami.

Te pričeske so primerne za vsak dan pa tudi za svečane priložnosti.

Zoja Jernejčič, OŠ Zagradec

»Selfie«

»Dajva naredit en selfie!« To je stavek, ki je postal del vsakdana mladih. Beseda 'selfie' je bila prvič omenjena na nekem avstralskem forumu leta 2002.

In kaj 'selfie' sploh pomeni?

Selfie je digitalni avtoportret, ki ga uporabnik posname s svojim pametnim telefonom s pomočjo ravno iztegnjene roke. Selfie je v Ameriki leta 2013 postal najpogostejše uporabljena beseda. Njegov nastanek ni izum sodobne tehnologije 21. stoletja, ampak sega vse do antičnih časov. Postal je del vsakdana mladih, kot tudi vsakdan slavnih zvezdnikov in zvezdnic.

Najbolj znan selfie je leta 2014 posnela igralka in voditeljica priljubljene pogovorne oddaje Ellen, Ellen Degeneres, ki se je kar med Oskarji fotografirala z dobitniki prestižne nagrade. Posnetek je na socialnih omrežjih dobil kar preko 2 milijona všečkov.

Brez selfiejev pa ne morejo niti članice slavnega klana Kardashian - Jenner, ki vsak dan na družabnih omrežjih objavijo vsaj enega. Za lažje fotografiranje samega sebe

pa so izumili tudi poseben pripomoček, imenovan selfie stick, s pomočjo katerega telefon lahko dvignemo višje in s pritiskom na gumb posnamemo fotografijo.

Anketa Med najstnicami 7. razreda na OŠ Stična, PŠ Zagradec, sem opravila krajšo anketo na to temo. Vprašanja so bila naslednja: Ali rade fotografirate same sebe? Kako pogosto to počnete? S kom to počnete? Kje te fotografije na koncu objavite? 70 % anketirank je odgovorilo, da zelo uživajo v fotografiranju, čeprav pogosto s selfiji, ki jih posnamejo, niso ravno zadovoljne. Fotografirajo se same ali pa v skupini prijateljev, selfije pa po navadi delijo na Facebooku ali Instagramu.

Zakaj sploh delamo selfije?

Preprosto zaradi popularnosti, želji po izstopanju ali želji po všečkih. Nekateri pa delajo tudi take selfije, ki jim lahko škodujejo. Nekomu lah-

ko pri iskanju zaposlitve neprimerni selfiji, ki jih vidijo delodajalci, celo uničijo možnost za boljše službo.

Nasvet

Če že delate selfije, pojdite v naravo v skupini prijateljev. Ne delajte jih v šoli med poukom ali na šolskih WC-jih. Še vedno pa je najboljša, da se za nekaj časa odklopite od vsega, malo zadihate in se odpravite v naravo.

Alja Miklič, OŠ Zagradec

Konec osnovne šole

*V meni misli kar naprej hitijo,
pravzaprav ne vedo, kaj si želijo.
Rade bi za vedno tu ostale,
ampak so radovedne in bi rade potovale.
Potovale po življenju
in bile priča uspehom, hrepenenju.*

*Zdaj, ko zapuščam osnovnošolske klopi,
se mi v mislih film s spomini vrti.
Kaj vse smo v šoli počeli
in koliko zabavnih dni smo imeli.
Pa tudi tistih, ki bi jih najraje prespali
in se namesto učenja na igrišču igrali.*

*Zdaj pa gremo vsak svojo pot
in bomo znanje iskali drugod.
Odgovorni in modrejši bomo postali
ter nove ljudi kmalu spoznali.
Zagotovo pa se ne bomo pozabili
in se čez nekaj let ponovno skupaj dobili.*

*Na začetku smo pustili naše sledi,
zdaj pa gremo naprej odprtih dlani.
Jaz v Ljubljani bom šolo obiskovala
in novo poglavje življenjske knjige pisala.
Malo me je strah, a sem v pričakovanju,
kaj se bo dogajalo v nadaljevanju.*

Tjaša Zajc, OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Smeh, sanje in zabavno garanje

Kako je bilo, ko smo se pridružili gledališki skupini? Kako odkrivamo veselje do igranja? In kako bo smeh odmeval po odru tudi takrat, ko nas ne bo več tam?

Vse se je začelo v nedeljo, 28. 8. 2014, ko smo se prvič zbrali na gledaliških delavnicah, ki jih je vodil nihče drug kot dobro poznani dramski igralec Klemen Janežič. Tistega dne smo spoznali osnovna načela igranja in že malo preizkusili svoje igralske veščine. Po petih urah delavnic smo se poslovili (vsi smo pozabili prositi za Klemnov avtoogram) in že nestrpnost pričakovali naslednje srečanje. Tako je nastala otroška in mladinska gledališka skupina Drzne in lepi.

Na prvo predstavo Pika nogavička smo se pripravljali skoraj celo leto, saj smo kot začetniki potrebovali več vaje. Na vajah smo se zbirali vsako soboto ob desetih zjutraj, včasih tudi med tednom in jih po navadi začeli z jogo. Po ogrevanju pa smo se izmenjevali na odru in v zakulisju. Medtem ko je bila na odru pričakovana resnost in koncentracija, smo igralci v zakulisju pogosto pozabili, da bi morali biti tihi. Velikokrat se je tudi zgodilo, da je (čisto po nesreči) kakšen rekvizit poletel čez okno in pristal pred trgovino ali pa na nadstrešku nad vhomom v kulturni dom. Na odru pa so se pojavljale težave z zbranostjo, zato smo igralci večkrat prejeli glavno nagrado, kar je v igralskem kontekstu pomenilo, da moramo še enkrat ponoviti celoten prizor (kar po nekaj poizkusih ni bilo več zabavno). 14. 2. 2015 smo dočakali uspešno premiero in nato še nekaj drugih uspešnih predstav.

Nato smo si vzeli nekaj mesecev premora, saj smo se odločili, da začnemo z novo predstavo. Pred začetkom vaj smo se spet zbrali na gledaliških delavnicah, ki jih je tokrat vodil Jure Kopušar, ki prav tako igra v Usodnem vinu. S stare skupine je odšlo nekaj članov, pridružili pa so se nam novi, s katerimi smo hitro postali prijatelji. Kmalu smo začeli izbirati vloge za novo predstavo Pekarna Mišmaš, a je bila ta naloga za našega režiserja Jana Pirnata tako težka, da nam je razdelil dvojne vloge. To je pomenilo, da smo pravzaprav pripravljali dve predstavi in si stalno menjavali vloge. Vaje so tako potekale hitreje, saj smo opazovali spremembe v predstavi tudi takrat, ko smo igrali drugo vlogo. Te vaje so bile od prejšnjih nekoliko drugačne, saj smo skoraj ves čas porabili na odru ali pa pod njim (in zato tudi ni bilo veliko časa za nepredvidena obglavljanja lutk za lasulje). Kljub temu se je na odru zgodilo marsikaj zanimivega. Včasih je kdo zamešal besedilo in povedal kaj, kar se nikakor ni uje-

malo s predstavo, ali pa je kdo kaj rekel na tak način, da smo se preprosto morali zasmeyati. Bilo pa je tudi kar nekaj dejanskih padcev, gledaliških pretepev (kjer je vse samo videti boleče pa v resnici ni) in neprepričljivih brc.

Pekarno Mišmaš smo pripravili hitreje kot predhodno predstavo in kmalu je sledila premiera, na kateri je igrala skupina, ki smo jo poimenovali Garjava mačka. Po uspešni predstavi smo naročili še pice in jih pojedli kar na odru. Naslednji dan je že sledila druga predstava, v kateri je v glavnih vlogah zablestela še druga skupina igralcev. Obe predstavi sta bili zelo uspešni, zato smo se udeležili tudi Območnega tekmovanja otroških in mladinskih gledaliških skupin v Grosuplju. Kmalu se bo skupina ponovno zamenjala, saj se bomo srednješolske igralke pridružile starejši skupini Drzne in lepi.

Barbara Glavan,
 SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Človek z največ ukradenimi žogami

Le kdo ga ne pozna? Je Brooklynčan in po mnenju mnogih najboljši ameriški športnik 20. stoletja, igralec z največ nagradami v zgodovini lige NBA, košarkar, ki je bil trikrat izbran za igralca z največ ukradenimi žogami. Označujejo ga kot najboljšega košarkarja vseh časov. Je zvezda. Je legenda. Je Michael Jordan.

Michael Jeffrey Jordan se je rodil 17. februarja 1963 v Brooklynu. Obiskoval je srednjo šolo Emsley A. Laney High School v Wilmingtonu. Tam se ni ukvarjal samo s košarko, temveč tudi z igranjem baseballa in ameriškega nogometa. V zadnjem letniku je v sezoni povprečno dosegel trojni dvojček in sicer 69,1 točke, 11,6 skoka in 10,1 podaje na tekmo. Zaradi svojega truda je leta 1981 pridobil košarkarsko štipendijo na Univerzi Severne Karoline. Na univerzi je bil imenovan za novince leta s povprečjem 13,4 točke na tekmo in 35,4% doseženih košev. Kaj kmalu je na univerzi prišlo do prelomnice v njegovi karieri, saj je Michael na finalni tekmi univerzitetne lige NCAA dosegel odličnih 68 točk proti ekipi Georgetown Hoyas, ki jo je vodil Patrick Ewing, kasnejši tekmelec v ligi NBA. Eno leto pred zaključkom svojega študija je zapustil univerzo in se seveda kot odlični košarkar prijavil na nabor lige NBA 1984.

Leta 1986 se je Michael vrnil nazaj na univerzo in uspešno diplomiral. Kmalu po sprejemu v ekipo je v svoji prvi sezoni (1884/85) dosegel 28,2 točki na tekmo z 51,5% doseženih košev. Zaradi tega je kar hitro postal ikona občinstva in kmalu je pristal na naslovnici takrat zelo znamenite

revije Sports Illustrated z glavnim naslovom »Zvezda je rojena!«. V njegovi drugi sezoni mu je pot prekrizal zlom stopala, zaradi katerega je Michael izpustil 64 tekem. Po okrevanju je zablestel pri igri proti Boston Celticsom, ki veljajo za enega najboljših klubov v zgodovini lige NBA, in v drugi tekmi dosegel zmagovalnih oziroma rekordnih 63 točk. Njegova uspešna zmagovalna kariera se je končala 6. oktobra 1993 z upokojitvijo zaradi izgube želje po igranju. Kasneje pa je dodal, da je k tej odločitvi prispevala tudi smrt njegovega očeta, ki je bil umorjen 23. julija 1993. 25. septembra 2001 je Jordan najavil svojo vrnitev v ligo NBA z Wizardsi, svojo plačo pa je namenil žrtvam terorističnih napadov 11. septembra 2001. Po svoji

tretji, tokrat dokončni upokojitvi, se je Jordan še naprej ukvarjal s športom. Ampak ne samo to, postal je prvi nekdanji košarkar lige NBA, ki je lastnik franšize.

Pa še izjava Michaela Jordana: »V svoji karieri sem zgrešil več kot 9000 košev. Izgubil sem več kot 300 tekem. 25-krat so mi zaupali met, odločilen za zmago, in sem zgrešil. Znova in znova in znova sem doživljal neuspehe v življenju. Ravno zato mi je uspelo.«

Viri:
<https://www.aktivni.si/psihologija/5-najbolj-navdihujocih-izjav-slavnih-sportnikov/>
https://sl.wikipedia.org/wiki/Michael_Jordan

Nina Jovanović,
 OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

ROCKER jon BON JOVI

»Bodi poseben, edinstven, izstopaj, pokaži svoj glas in ljudje se te bodo zapomnili!« pravi eden izmed najboljših predstavnikov rock glasbe sveta. Seveda, kdo drug, če ne Jon Bon Jovi. To pa pravzaprav ni samo njegova misel, temveč vodilo njegovega življenja.

Jon se je rodil leta 1962 v ameriški zvezdni državi New Jersey kot sin dveh nekdanjih članov ameriške mornarice. Odraščal je v Sayrevillu in tam obiskoval gimnazijo. Že kot majhen deček je pisal pesmi in pri svojih sedemnajstih letih izdal prvi album z naslovom The power station years. Zaslovela je pesem Runaway, v kateri opisuje življenje in stiske mladih. Medtem ko so njegove pesmi postajale vse bolj slavne, si je John Bongiovi spremenil priimek ter ime v Bon Jovi in ustanovil istoimensko skupino, ki se je na glasbeni sceni obdržala vse do danes.

Kmalu je izšel drugi album, takoj za njim še tretji. Skupina je že na začetku doživela velik uspeh, saj so četrti album, Slippery when wet, z 28 milijoni izvodov v celoti razprodali povsod po svetu. Pesmi tega albuma pa so postale svetovne uspešnice, ki jih še danes velikokrat slišimo po radiju. Mednje spada npr. pesem Livin' on a Prayer ali pa pesem You give love a bad name; o tem, kako je iskan, pa pove v pesmi Wanted dead or alive. Leta 1988 so izdali še peti album, nato pa se je skupina odločila za krajši odmor. Jon je med tem deloval kot igralec, obenem pa se je v istem letu poročil z svojo srednješolsko ljubeznijo Dorotheo Hurley. Skupaj sta si ustvarila lepo družino s štirimi otroki.

Ko se je po premoru skupina Bon Jovi spet združila, je sledila izdaja novega albuma Crush z najslavnejšo pesmijo It's my life. V njej Bon Jovi poudari samosvojest in odločnost, obenem pa sporoči svetu, da se le enkrat živi in da je življenje potrebno zajemati z veliko žlico. Vrstile so se turneje, koncerti in leta 2004, ko se mu je rodil še zadnji sin, je izdal nova dva albuma. Najpomembnejša pesem tistega obdobja ima naslov Have a nice day. Tudi ta predstavlja posebnost, a hkrati prednost življenja slavnega rockerja. Govori o tem, kako nesmiselno se je ozirati na mnenje drugih in pričakovanja družbe. V prihodnje je nastalo še kar nekaj posamičnih pesmi, kot sta npr. What about now ali pa Lost Highway. Jona Bon Jovija pa smo kar nekajkrat lahko opazili v raznih serijah in filmih. V preteklem letu je bil izdan zadnji album skupine. Ta nosi naslov This house is not for sale. Najbolj poslušane pesmi v tem trenutku so Roller coaster, Knockout in God bless this Mess.

Kot sam pravi, je bil v življenju blagoslovljen z vsemi uspehi. To želi povrniti s svojo dobroteljnostjo tako, da skrbi za brezdomne otroke ter z doniranjem denarja dobrotelnim društvom. Zase pravi, da ga razveseljuje družina, filmi ter avtomobili, predvsem tisti znamke Porsche. Je pa tako kot večina rockerjev ljubitelj Harley Davidsonovih motojev. Njegov nasvet za uspešno življenje pa je: »Odrasti, a se ne postaraj, in resnično bodi živ, dokler živiš. Ko sem bil mlajši, nisem vedel, kaj bo prinesel jutrišnji dan. Tudi zdaj, ko jih bom imel 40, ne vem, kaj bo jutri. In to je tisto, kar je tako razburljivo. Začrtajte si prihodnost, a to naredite s svinčnikom. Pot pred vami je tako dolga, kot si jo naredite. In naredite si jo takšno, da bo vredna potovanja.«

Maja Gorišek,
 OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Punca med fanti pri nogometu

Intervjuvala sem **Niko Jaklič, učenko 7. razreda PŠ Višnja Gora**, ki je zagreta nogometašica, saj trenira in igra nogomet samo s fanti. S tem člankom želim tudi ostalim dekletom pokazati, da nogomet ni šport samo za fante.

Maša: Kdo je tvoj idol pri nogometu? Ali si se zaradi njega odločila igrati nogomet?

Nika: Moj idol je Lionel Messi. Ne, za to so me navdihnili prijatelji, s katerimi sem igrala nogomet.

Maša: V čem najbolj uživaš pri nogometu?

Nika: Pri tem, da je nogomet skupinsko delo in potrebuje dobro taktiko.

Maša: Na kaj te spomni beseda nogomet?

Nika: Na motivacijo za šport, skupinsko delo.

Maša: Kako pa so to, da je v njihovo skupino prišla punca, sprejeli fantje?

Nika: Nekateri so me hitro sprejeli, nekateri pa me še zdaj ne sprejemajo dobro.

Maša: Misliš, da moraš imeti trdo kožo, ker igraš med samimi fanti? Te kdo kdaj zbadala zaradi tega?

Nika: Ja, saj imajo fantje drugačen karakter kot punce. Zbadali pa so me samo, ko sem prvič prišla v skupino.

Maša: Kako pa so to, da njihova hčerka želi igrati nogomet, sprejeli doma?

Nika: Niso imeli posebnega mnenja, to so sprejeli, saj sem si tega že dolgo želela.

Maša: Te trener kot punco obravnava drugače kakor fante?

Nika: Ne, kar pa je tudi prav, saj se mora do vseh članov enako obnašati.

Maša: Ali si kdaj razmišljala, da bi se vpisala v žensko nogometno reprezentanco oziroma ekipo, v kateri igrajo samo ženske? Zakaj?

Nika: Ja, saj je to ena izmed mojih največjih želja.

Maša: Po katerem pregovoru oziroma pravilu se ravnaš pri nogometu?

Nika: Ne stori nekomu tistega, kar nočeš, da drugi storijo tebi.

Kot vidite, nogomet ni šport samo za fante, čeprav nekateri fantje to težje sprejmejo.

Morda zato, ker se bojijo, da bi jih punce premagale ☺.

Maša Vozelj, PŠ Višnja Gora

Njegovo veličanstvo konj

Za jahanje konj me je navdušila moja starejša sestra, ki konje obožuje že od svojega otroštva. Naučila me je osnov jahanja in v meni vzbudila ljubezen do konj. Zdaj ji že malo pomagam pri čiščenju Markiza in upam, da bom nekoč tako dobra, kot je ona.

Konji so zelo čuteča in inteligentna bitja, ki so po svoji naravi plašna, imajo izreden spomin, rada in hvaležno sprejemajo pohvalo, težko pa prenašajo krivico in slabo ravnanje, ki si ju zapomnijo in jahaču ne zapajo več. Konj je socialna žival, ki nenehno potrebuje družbo. Njegovo naravno okolje so prostrane stepe in savane, zato ljubi svetlobo in veter, vročino in mraz pa sorazmerno dobro prenaša.

V hlevu morata vladati red in čistota ter predvsem mir. Hlev mora biti svetel, zračen in brez prepriha. Vsak dan ga je potrebno temeljito očistiti. Kot nastil se najpogosteje uporablja pšenična slama ali žagovina, lahko pa tudi oblanci, listje in šota. Nastil mora biti suh, čist, ne plesniv in brez škodljivih primesi. Konja očistimo vsaj enkrat dnevno oz. po potrebi. Čistiti začnemo vedno na levi strani od glave nazaj, nato isto ponovimo na desni strani živali. Za čiščenje uporabljamo mehko krtačo, kovinsko, plastično ali gumijasto strgalo za čiščenje krtače in rahljane delov dlake, strgalo za otiranje

Markiz in Ana

znoja in vode s kože, gumijasto vodno strgalo, ki se pritrdi na cev za vodo in ga uporabljamo pri kopanju konja, gobe in krpe za umivanje in čiščenje oči, nozdrvi, vimena itd., grobo (sirkovo) krtačo, čopič in klin za čiščenje kopit, glavnik in škarje za grivo in rep. Da se ne bi prenašala različna kožna obolenja, mora imeti vsak konj svoj pribor za čiščenje.

Konja vselej vodimo z leve strani. V levi roki držimo konec vajeti, z desno roko pa držimo vajeti pod brado konja. Za varnost jahača je pomembna primerna obleka, obutev in obvezna jahalna čelada. Glas uporabljamo za pomirjanje konja – uporabljamo le jasen, miren ton glasu.

Jahanja se ni mogoče naučiti na hitro. Z vztrajnostjo jahač vedno bolj razume konja, spozna njegovo naravo in način, kako se mu približati, tako pa naraščata tudi njegova sproščenost in pogum.

»Jahanje ni le šport, je sodelovanje z veliko večjim partnerjem od nas, ples z bitjem, ki govori drugačen jezik, in zaupanje živali, ki ima lastno mišljenje.« mi je za zaključek povedala moja sestra.

Viri:
Jahač 1, Konjenski zveza Slovenije, Slovenska konjenskiška akademija.

Neža Zvonar,
OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Depresija - epidemija današnjega časa

Ste vedeli, da ima eden od štirih otrok težave z mentalnim zdravjem? To pomeni najmanj pet otrok v povprečni slovenski osnovnošolski učilnici. Depresija je v zadnjih letih tako razširjena, da je praktično epidemija med najstniki. Toda ali se dejansko zavedamo znakov in posledic depresije? Največja napaka, ki jo starši lahko zagrešijo, je, da najstnika ne poslušajo. Konkreten primer je npr. Sue Klebold, mati Dylana Klebolda, morilca na srednji šoli Columbine, ki je pred osemnajstimi leti skupaj s prijateljem Ericom Harrisom pobil skupno kar 13 ljudi. Storitca sta se ob koncu pokola ubila tudi sama. Za njegove znanec, sorodnike in prijatelje je bil to ogromen šok. Kaj je lahko na videz mirnega, prijaznega in učno uspešnega najstnika potisnilo čez rob do točke, ko je njegova agresija prekoračila meje »normale«? Po kasnejši podrobni analizi njegovo-

vih dnevnikov so Dylana psihologi diagnosticirali z depresijo, ki naj bi bila posledica dolgoletnega ustraševanja. V dnevniku je večkrat jasno zapisal, da hoče končati svoje življenje in se pritoževal nad svojim ljubezenskim in socialnim življenjem na sploh. Njegova mati, Sue, je kasneje poudarila, da so bili znaki sinove depresije zelo očitni, a se zaradi svojega lastnega stresa in spoštovanja do sinove zasebnosti v te stvari ni poglobljala. Toda ali lahko pri tako drastičnih karakternih spremembah res govorimo o spoštovanju zasebnosti ali na ta način osebi le škodimo? Zatrtja depresija velikokrat vodi v agresivno vedenje, ki je sproženo tudi zaradi raznih drugih dejavnikov. Znaki tega so konstantna razdraženost in neprimerno vedenje, izguba samega sebe, celo početje ilegalnih stvari, saj osebek z depresivno motnjo po navadi izgubi voljo do življenja, do dobrega ugle-

da (ki je precej pomemben v sistemu, ki narekuje, kako bo potekalo naše življenje) in s tem vsakršno spoštovanje pravil. Da ne omenjamo, kakšen vpliv je imela tragedija na Kleboldove in na njihovo psihično zdravje ter socialno življenje. Seveda je razumljivo, da so starši pogosto raztreseni in posledično nepozorni, vendar si je vredno vzeti čas za svojega otroka in nanj pogledati z druge perspektive ter mu, v primeru odkritih težav, pomagati in omogočiti srečno in dolgo življenje. Kakšen vpliv bi to imelo na naš svet! Ljubezen ni dovolj.

Viri:
<http://www.stat.si/StatWeb/News/Index/5133>
<http://www.acolumbinesite.com/dylan/writing/journal/jindex.php>
<https://www.youtube.com/watch?v=7xfyN-yBZ7c>

Manca Kepa, OŠ Stična

Hip hop

Hiphop ni samo ples, ampak je način življenja in subkultura. Začel se je razvijati v Bronxu leta 1970. Prvi dejavnik njegovega razvoja naj bi bila izgradnja ceste skozi naselje. S tem naj bi se naselje začelo spreminjati v geto, kjer se je ob revščini in odmaknjenosti ljudi začela razvijati subkultura, imenovana hiphop. Hiphop združuje štiri elemente in to so B-boying, rapping, DJ-ing in grafitarstvo. Prvi, ki je te elemente povezal in jim dal ime hiphop, je bil DJ Afrika Bambaataa. Kot osnovne vrednote hiphopa je oznanil ljubezen, mir, enotnost in druženje.

B-boying

Prvi element, ki je hip-hop sploh opredelil, je bil ples, ki so ga kasneje poimenovali B-boying. Mediji so v 80. letih razvili izraz breakdance, ki dejanski B-boying meče v isti koš kot popping, locking in podobne zvrsti plesa. Ravno zaradi tega se danes za B-boying uporablja izraz breaking. Leta 1973 je DJ Kool Herc organiziral zabave, na katerih je uporabljal dva gramofona in s tem dosegel podaljševanje in združevanje bolj energičnega, t. i. break dela glasbe. S tem je dal plesalcem možnost, da izvajajo več plesnih gibov zapored. Sam B-boying je bil najprej stoječ, šele kasneje pa je prišlo do tako imenovanega footworka. Prva plesalca, ki sta ga uporabila v plesu, sta bila The Nigger Twins. To sicer še ni bil pravi footwork, saj ni bil tako povezan. Bil je tudi mnogo bolj tog. Footwork je postal veliko manj raztrgan z gibom sixtep, ki sta ga razvila B-boy spy in Trac-2.

Glasba

Hiphop glasba ima močne korenine v ameriškem funku. Plesna hiphop glasba izhaja iz tako imenovanega breaka. To je del glasbe, kjer vokal utihne, precej poudarka pa je na ritmičnih in instrumentalnih vložkih. Sam break je iz funka izločil DJ Kool Herc, saj je kratke ritmične breake na zabavah vrtil enega za drugim, da so lahko plesalci plesali. Ta način vrtenja glasbe je poimenoval Merry Go Round. Nadgradil ga je DJ Grandmaster Flash, ki je tehniko vrtenja več zaporednih breakov nadgradil z idejo dveh gramofonskih plošč povezanih z malo mešalko. S tem je dejansko dobil novo zvrst glasbe in inštrument. Didžej je od takrat naprej s svojo domišljijo skrbel, da se zabava nikoli ne konča. Tretji didžej, ki je hiphopu začrtal smernice, pa je bil že prej omenjeni Afrika Bambaataa. Slovel je po izredno širokem spektru glasbe. V glavnem je združeval vse takratne žanre v eksplozivno kopel novosti in s tem spektakularno napovedal prihod hiphopa.

Grafiti

V preteklosti je bila vloga grafitov sporočanje in niso imeli namena izražanja v umetniškem smislu. Tak izraz so dobili šele med letoma 1960 in 1970 v obdobju delavskih in študentskih nemirov v Evropi. Na berlinskem zidu so grafitarji začeli tekmovati v izvirnosti. S tem so si grafiti pridobili medijsko pozornost. Dodaten zagon so dobili z izumom barv v spreju. Vse to je pripeljalo do kulture grafitarjev.

Grafiti so umetniško vrednost poznali že v dvajsetih letih dvajsetega stoletja, ko so jih uporabljali umetniki, kot sta Picasso in Picabia, težko pa je natančno določiti čas rojstva modernih grafitov. Znano je, da so se začeli razvijati v New Yorku. Opazili so, da se je v zmedi napisov vedno večkrat pojavil napis Taki-138. Sklepal so, da je to podpis, in tako se je pojavil nov trend podpisovanja. Vse skupaj se je preneslo na vagono in oblasti so se začele spraševati, ali naj grafito uvrstijo med umetnost ali vandalizem. Danes o grafiti tako ilustracije kot napisi in so večinoma napisani z namenom izražanja ali pa sporočanja informacij množicam.

Rapanje

MC (Master of Ceremonies) izhaja iz rimokatoliške cerkve, naziv pa je pripadal osebi, ki je skrbela, da so ceremonije nemoteno potekale. Izraz se je preko jamajške kulture prenesel v ZDA, kjer se je prijel v hiphop subkulturi ter glasbi. MC je torej ta, ki na zabavi ob didžeju s svojim iznajdljivim in drznim jezikom dviguje in zabava množico. Z razvojem hiphopa se vloga MC-ja ni dosti spreminjala, se je pa zato spremenil pomen same kratice. Danes pomeni mic controller. Kool G Raper je rekel, da je MC ta, ki skrbi, da žur nikoli ne zamre.

Že v tem hitrem pregledu hiphop subkulture zaznamo njeno kompleksnost. Celotna subkultura temelji na pozitivnih vrednotah, ki jih je opredelil DJ Afrika Bambaataa. Med pripadniki te subkulture je čuti močno povezanost, saj jih žene isti »vibe« ali podoben pogled na svet. Hiphop je v novejši zgodovini precej pomembno vplival tako na razvoj današnje glasbe kot na način življenja. Zdi se mi, da bi bilo življenje v getih še bolj neperspektivno brez plesa, glasbe in načina izražanja, tako pa so tamkajšnji prebivalci dobili nek nov zagon in upanje, da se bo kdaj kaj spremenilo na bolje.

Vir slike: <http://www.drustvogor.org/archives/portfolio-items/urbano-dejanje-2016?portfolioID=1327>

Rok Omejec, SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Intervju z rokometnim trenerjem Urošem Šparlom

Spraševal sem trenerja o njegovi rokometni poti.

Kdaj ste začeli trenirati rokomet?

Rokomet sem začel trenirati v šoli v šestem razredu, to je bila interesna dejavnost, v osmem razredu, ko sem bil star 14 let, pa sem začel igrati v rokometnem klubu SVIŠ.

Kdo vas je navdušil za rokomet?

Pravzaprav so me navdušili sošolci, nekaj jih je igralo rokomet, kar mi je bilo všeč in sem se odločil, da bom začel trenirati tudi sam.

Kdo je bil vaš idol?

Moj idol je bil Uroš Šerbec, levičar, ki je igral za RK Celje Pivovarna Laško in za slovensko reprezentanco.

Ali ste zadeli veliko golov?

Ne vem točno, to bi moral pogledat v knjigo Naša Zgodba ... Na začetku, ko smo igrali še v 3. in 2. ligi sem dajal kar veliko golov, v 1. ligi pa malo manj.

Za kateri klub ste igrali?

Ves čas sem igral za rokometni klub SVIŠ.

Koliko časa ste trenirali rokomet?

18 let.

Kako ste gledali na trenerja takrat in kako zdaj, ko ste sami trener?

Zdaj ko sem trener, se učim iz napak svojih trenerjev. Poskušam biti čim boljši, učim se tudi od trenerjev, ki so zdaj v vrhu roko-

meta. Nekateri trenerji so mi bili bolj všeč, drugi malo manj. Čisto odvisno od izbranega pristopa.

Kdaj ste postali trener?

Trener sem bil že kot študent, takrat sem prevzel mini rokomet. Potem sem imel ekipo mlajših dečkov B v sezoni 2001/2002. Nato pa sem začel čisto na novo z vašo generacijo, tu sem zdaj že tretje leto.

Ali ste si kdaj želeli trenirati kaj

drugega kot rokomet?

V mladosti sem imel željo igrati hokej, zato ker je moj oče treniral hokej.

Ali bi šli še enkrat isto pot v zvezi z rokometom?

Ja, definitivno. Edino začel bi mlajši, kot vi, ne šele pri 14ih letih.

Tilen Slapničar, OŠ Stična

Grosupeljski veterani na 10. pohodu na Krašnji Vrh

OZVVS Bela krajina je v sodelovanju s Planinskim društvom Metlika 6. maja organiziral deseti tradicionalni pohod iz Metlike na Krašnji Vrh v spomin na organizacijo Sprejemnega centra za prebežnike iz JLA na Vinomeru leta 1991. Poleg domačih članov, smo se pohoda udeležili še veterani iz Grosuplje, Novega mesta in Kočevja.

Iz OZVVS Grosuplje, se je tega pohoda udeležilo 5 pohodnikov. Zbrali smo se na Pungartu, v centru Metlike, kjer nas je najprej nagovoril župan občine Metlika Darko Zevnik, nato še predsednik OZVVS Bela kra-

jina Matija Brunskole. Po izrečni dobrodošlici smo krenili na pot dolgo približno 15 km in po dobrih treh urah prispeli na cilj, Krašnji vrh 542 m, to je najvišja točka občine Metlika, kjer sta že čakala dva pečena odojka in dobra domača kapljica ter domači harmonikar, ki je poskrbel za dobro vzdušje. Ko smo napolnili želodce, smo se v skupinah povzpeli na razgledni stolp, si ogledali Belo krajino ter širšo okolico. Mogočni Gorjanci so kot na dlani, lepo se vidi hrvaški Klek, naš Snežnik, Mirna gora 1048 m, Krim 1108 m ter Polhograjski Dolomiti. Po ogledu na stolp, smo se nekateri podali še v

plezalno steno, saj Krašnji vrh premore tudi to.

Po dobrih treh urah smo se spustili do bližnje vasi Radovica, ter si ogledali osnovno šolo iz časov socializma, z imenom »Brihtna glava«, ki je delovala do leta 1957, ter v sosednji stavbi muzej, kjer hranijo 27.000 let staro okostje jamskega medveda. Po končanem ogledu nas je avtobus odpeljal na izhodišče v Metliki. Polni lepih vtisov z družjenja z gostoljubnimi Belokrajci smo se odpravili proti domu, drugo leto pa se spet vidimo!

Jože Erjavec

30 let delovanja Kinološkega društva Grosuplje

Minilo je kar nekaj časa, ko smo objavili članek v občinskem časopisu, zgodilo pa se je toliko zanimivih dogodkov v in okoli Kinološkega društva Grosuplje.

Naj povem, da smo v lanskem letu praznovali 30. obletnico obstoja in delovanja našega društva, kjer smo se spomnili na nekatere najbolj zaslužne člane našega društva in jim podelili priznanje. Dogodka so se poleg članov društva, ter simpatizerjev udeležili tudi župan občine Grosuplje mag. Peter Verlič, predsednik Kinološke zveze Slovenije Egon Dolenc predsednik občinske uprave občine Grosuplje Dušan Hočevar itd., torej ljudje, ki se zavedajo, kako velik pečat je pustilo naše društvo v občini Grosuplje, Ivančna Gorica in Škofljice ter širše, saj imamo v naših tečajih praktično ljudi iz vse Slovenije.

Danes društvo šteje preko 100 aktivnih članov, skupno pa smo izšolali preko 6300 psov. Smo pridruženi člani FCI, Svetovne kinološke zveze, za katero izpolnjujemo vse pogoje, to pa pomeni, da imamo vrhunsko usposobljen strokovni kader, poligon, ter ostale materialne pogoje. Pokrivamo praktično vse tečaje za mlade pse, Rally obedience, IPO (iskanje, poslušnost, obramba), sledenje, ter tudi novo zvrst Obedience. Z vsakim opravljenim tečajem garantiramo z svojim znanjem, psu pa izdamo delovno knjižico, kamor se vpisujejo vsi uradno opravljeni izpiti ali dosežki na različnih tekmovanjih, ki veljajo po celem svetu. Si predstavljate, da hodite v srednjo šolo ali opravljate izpit na fakulteti, na koncu pa vam ne izdajo spričevala o uspešno opravljeni srednji šoli ali ne vpišejo izpita v indeks. Na žalost se ravno to dogaja pri šolanju psov, ko nam različna društva

Pes dokazano pozitivno vpliva na družinske odnose, saj je neke vrste terapevt (Foto: Barbara Horvat)

ali posamezniki nudijo tečaje, ki pa nimajo na koncu epiloga in obiskovalci teh tečajev običajno končajo z doma natisnjem potrdilom v roki brez veljave ali pa tudi to ne. Pokrivamo vse starostne kategorije psov, tako lahko pri nas začnete s šolanjem že dva meseca starega kužka, ko ga vpišete v malo šolo. Odlično smo se prilagodili današnjemu hitremu življenjskemu tempu, saj vpisujemo v tečaje skozi vse leto in se po potrebi dogovarjamo z lastniki psov individualno glede na čas in želje, ki ga imajo na razpolago. Jasno je tudi, da šolamo praktično vse vrste pasem psov in tukaj delamo prave male čudeže, ko nekatere pasme, ki so manj do vzetne za posamezne vaje ali discipline pripeljemo do naravnost zavidljivega znanja. Vsak lastnik psa si želi, da bi lahko gledal ponosno na

svojega psa, na njegovo obnašanje v specifičnih situacijah, ko smo na sprehodu ali kje drugje, ter da ljudje ne občudujejo le njegov zunanji videz, ampak tudi njegove reakcije in splošno obnašanje, da pes pride do lastnika, ko ga ta pokliče itd. Na srečo se zavest ljudi glede šolanja psov povečuje, saj se vse več lastnikov pasjih prijateljev zaveda, da se z nakupom psa proces šolanja in socializacije šele začneja. V Kinološkem društvu Grosuplje vas vabimo, da se nam na tej poti pridružite in omogočite svojemu psu kar najbolj optimalen razvoj, sami pa v društvu najdete prijatelje, s katerimi lahko postanete nerazdružljivi. Saj veste, kako pravijo, da imata dva lastnika psov temo za razgovor ure in ure.

Edvard Vrenčur

19. KOLESARSKI MARATON TREH OBČIN

- Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje –
 bo v nedeljo, 4. junija 2017,
 s startom ob 9. uri na Kolodvorski cesti.

Start in cilj maratona vseh prog bosta v centru Grosuplje na Kolodvorski cesti. Cesta bo zaprta za promet; za udeležence bo postavljen šotor; v bližini bodo zagotovljena parkirišča.

Tri asfaltirane proge enake kot v preteklih letih, bodo potekale po občinah Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica s startom ob 9. uri, in sicer:

- 92 kilometrska proga z vzponom na 600 metrov visok Korinj za dobro pripravljene rekreativce;
- 80 kilometrska proga po isti trasi, le brez vzpona na Korinj;
- 56 kilometrska proga, delno skrajšana v občini Ivančna Gorica.

MTB proga v dolžini 30 km s startom ob 9.20 uri je primerna samo za gorska kolesa speljana po novi Slovenski turnokolesarski poti (STKP) z vzponom na Kucelj.

Za družine, manj pripravljene kolesarje, predvsem tiste, ki želijo uživati v druženju in neokrnjeni naravi, bo organiziran **DRUŽINSKI MARATON** v dveh variantah, 27 in 16 km. Pot je delno makadamska. Start bo ob 9.10 in 9.30 uri.

Za spremljevalce, ki ne bodo kolesarili, pa bo organiziran **pohod na Cero** z ogledom učne poti »Po sledih vodomca«.

Otroci do 15. leta starosti se maratona lahko udeležijo le v spremstvu odrasle osebe. Maraton bo potekal v normalno odvijajočem prometu ob upoštevanju cestno-prometnih predpisov, navodil in opozoril organizatorja. Za usmerjanje na križiščih bo poskrbljeno. Računamo na strpnost med udeleženci, saj organizator ne prevzema odgovornosti za škodo, ki bi jo udeleženci povzročili ali utrpeli. Za vse udeležence je obvezna uporaba zaščitne čelade.

Startnine:

- **MARATON** (cestni in MTB) **20 evrov**; v predplačilu do 1. 6. 2017 znaša **15 evrov**. Za skupine 10 ali več udeležencev in za imetnike olimpijske kartice se prizna popust 3 evre (popusti se ne seštevajo);
- **DRUŽINSKI MARATON**: **10 evrov** za odrasle in **1 evro** za otroke do 15. leta starosti. Popustov ni.
- **POHOD**: **5 evrov**.

Startnino je možno plačati:

- na startu od 7.30 do 8.45;
- preko interneta: www.kolesarsko-drustvo-grosuplje.si/maraton od 10. 5. 2017 do vključno 1. 6. 2017 do 12. ure;
- v Piceriji Sonček na Kolodvorski cesti 2 v Grosuplju, do vključno 1. junija 2017 do 12. ure.

Na internetni strani bodo sproti objavljene vse informacije v zvezi z maratonom, dodatne pa so na voljo na tel. 031-206-745 po 16. uri.

Udeležencem s plačano startnino bodo ob progah na voljo okrepčila in potujoči servisi; ob vrtnitvi kupona na cilju pa bo vsak udeleženec deležen malice, darila, medalje in žrebanja praktičnih nagrad. Posebna priznanja bodo prejeli najstarejši in najmlajši udeleženec ter najštevilčnejša skupina. **Glavna nagrada je kolesarski računalnik Garmin Edge 520.**

Novost na letošnjem 19. maratonu treh občin:

Uporabniki kolesarskega socialnega omrežja Strava se boste lahko pomerili tudi v virtualni tekmi iz Krke na Korinj. Vzpon na Korinj predstavlja le en odsek na trasi maratona in je dolg 4,3 km z 280 m višinske razlike. **Več informacij dobite na: www.kolesarsko-drustvo-grosuplje.si/maraton.**

Vljudno vabljeni!

Kolesarsko društvo Grosuplje

LEO

Vesna Požek

ARHITEKTA

gsm: 051 366 898
www.leoarhitekt.com

NOVA LOKACIJA
 Temenica 2a

Z razglednicami spoznavamo svet in ljudi

Na OŠ Stična je v letošnjem šolskem letu potekala simpatična dejavnost, ki je iz sprva skromne ideje za motivacijo pri pouku geografije prerasla v navdušujočo celoletno aktivnost šestošolcev in sedmošolcev na matični šoli in na PŠ Zagradec. Takole je svojo izkušnjo povzela učenka Zoja Peteh iz 7. b razreda.

Takole se je razglednic iz Ugande razveselil 7. b

Vse skupaj se je začelo precej suhoparno. Prve dni v septembru nam je učiteljica geografije, Mojca Hrvatinič, dala nalogo, naj vsak prinese eno razglednico. »Pa mora biti slovenska,« je pripomnila. Prava reč, spet neka vznesena učiteljska ideja! Pa naj bo. Tu so razglednice. In sedaj? Ob učiteljičinih nadaljnjih navodilih nam je zastal dih. Razglednice bomo ... (Orkester, tuš, prosim!) ... poslali v Ugando, na šolo, v mestec Kisubi, ki jo obiskujejo otroci iz revnih družin. Misel, da nekje na drugem koncu sveta obstajajo vrstniki, ki bodo prejeli naše pozdrave, je bila več kot vznemirljiva. Med pisanjem je ves razred prevzela radostna vznesenost. Odločili smo se, da ugandskim šolarjem pošljemo tudi paket s šolskimi potrebščinami. No, resnici na ljubo, je bila tovrstna pomoč tudi najbolj modra odločitev.

Na pošiljko z druge strani smo neučakano čakali dolgo, predolgo. Nekega dne nas je učiteljica presenetila z veliko kuverto. Na naših zamišljenih obrazih s široko odprtimi očmi so se kmalu naslikali široki nasmehi in sledila sta navdušeno bra-

nje in izmenjava razglednic. Pisemce z nekaj podatki o šoli je priložila tudi učiteljica Joy. Napisala je, da je šola namenjena brezdomnim otrokom, sirotam in tistim, ki so ujeti v primež revščine. Ob ustanovitvi jo je obiskovalo 12 šolarjev, sedaj ima šola okoli 400 učenek in učencev. Ustanova se spopada s težavami, proti katerim so naši problemi prav smešni. Soočajo se s pomanjkanjem sanitarnih prostorov, klopi, stolov in šolskih potrebščin. Nekateri otroci oziroma njihovi starši (velja za tiste srečneže, ki starše še imajo) ne zmorejo plačevati visoke šolnine. Pa vendar se iz njihovega pisanja zrcali življenjska moč in pristna razposajenost. Spoznali smo, da so to otroci, ki iz majhnega ustvarjajo veliko.

Poleg novih znanj in na novo odkritih vrlin v nas nam je to dopisovanje prineslo še eno pomembno izkušnjo: tisto čisto, pristno ravnovesje užitka in radosti ob misli, da si nekemu polepšal nekaj trenutkov. Takih občutij ne doživi vsak; biti moraš sam del te celote. Ampak, najbrž bi lahko to povedala tudi bolj preprosto.

Podobna doživljanja, kot jih je zapisala Zoja, so zaznali tudi njeni sošolci in sošolke. Razglednice smo poslali še vrstnikom v srednjeameriško otoško državo Portoriko, v indonezijsko prestolnico Džakarto, v Litvo in v rusko zgodovinsko mesto Jaroslavl.

Pisanje razglednic je bilo našim učencem svojevrsten izziv. Nekoč samoumevne pozdrave na razglednicah, ki smo jih poslali sorodnikom in prijateljem iz krajev, kjer smo preživljali počitnice, so danes zamenjali elektronski pozdravi iz daljnih krajev, po možnosti univerzalni, neosebni, brez domišljije in ustvarjalnosti, poslani v naglici vsem na seznamu in v istem trenutku prispeti do naslovnikov. Take pozdravke kmalu izbrišemo iz arhiva sporočil, pa tudi iz svojega spomina.

Spominjam se, da sem se vsake razglednice, poslano po pošti, vedno razveselila. Vzela sem jo iz nabiralnika in se nasmehnila, saj se je nekdo spomnil name, zame izbral kartico z lepo fotografijo kraja, napisal nekaj vtisov z dopustovanja, prilepil pisano znamko in jo odnesel v poštni nabiralnik. Prejete razglednice so še nekaj časa poživilje police v sobi ali kuhinji, nato pa so dobile častno mesto v kakšni kartonasti škatli. Čez leta sem jih ponovno prebrala in se spomnila pošiljateljcev.

Ne vem, zakaj me je presenetilo, ker so me učenci spraševali, kako napisati naslov, kam prilepiti znamko in kaj napisati na skromno odmerjen prostor za pisanje na razglednici. Seveda, zanje je bila to povsem nova izkušnja, ki jim ni prinesla le večine pisanja besed na črte razglednice, ampak mnogo več. Pri tem morda niti ni bilo najbolj pomembno to, da so nevede širili geografska obzorja in se urili v sporazumevanju v angleškem jeziku, temveč da so zaznali, da je svet onkraj naših meja drugačen. Da so

na svetu vrstniki, ki pišejo z drugačnimi črkami, se drugače oblačijo, rišejo drugačne živali in domove. Med njimi so otroci, ki živijo v skrajni bedi, pa vendar v skromnosti najdejo drobce v vsakdanu, ki jih osrečujejo. In nekaj takih otrok so osrečili zvezki, sestavljanke, svinč-

niki, pobarvanke, radirke, ravnilca, šilčki, didaktične igre in angleške slikanice, ki so jim jih z vsem sočutjem v zanje velikem, za nas pa majhnem paketu poslali stiški šolarji.

Zoja Peteh, 7. b, in Mojca Hrvatinič, prof. geografije

Takole pa so razglednice iz 6. c sprejeli indonezijski šolarji.

Učenci OŠ Stična na POP-TV in Radiu 1

Učenci in učenke izbirnega predmeta ŠNO s PŠ Višnja Gora in matične šole OŠ Stična so se kot mladi novinarji podali v novinarske vode.

Na POP-TV so spoznali delo novinarjev in urednikov na televiziji. Gregor Trebušak, urednik in voditelj dnevno-informativne oddaje Svet na Kanalu A, jim je zanimivo podal različne izkušnje iz njegovega 10-letnega novinarskega dela. Povedal je, da je novinarstvo način življenja, da moraš biti kot novinar 24 ur na tekočem z novicami po svetu. Veliko potuješ po Sloveniji ter včasih tudi po svetu in vsak dan spoznavaš nove kraje in ljudi. Povedal je še, da se mu je že zgodilo, da so ljudje vanj metali tudi kamenje, ker niso bili veseli njegovih vprašanj. Na splošno pa je delo novinarja zanj zelo zanimivo in razgibano.

Srečali so tudi Janeza Usenika, novinarja dnevno-informativne oddaje 24ur in člana zabavne oddaje Zvezde plešejo. Učencem in učenkam je povedal, da novinarsko delo opravlja že več kot deset let in mu je všeč predvsem zato, ker je vsak dan drugače zanimiv.

Učenci in učenke so se preizkusili tudi pred mikrofonom Radia 1, kjer sta oddajo vodila Iztok Gustinčič in Tomaž Klepač, poznan iz oddaje Znan obraz ima svoj glas. Za trenutek so jih spustili tudi v eter. Spoznali so, da je poklic radijskega voditelja zelo zanimiv, a tudi naporen.

Učenci in učenke so izlet zaključili z ogledom filma in vsem, kar se prileže zraven. Domov jih je pospremila mavrica na nebu, ki je bila zaključek popolnega dne.

Petra Rus Mušič, prof.

112, 113 - kdo na pomoč hiti?

Vse učence 1. razredov OŠ Stična je zanimalo, kdo rešuje naša življenja ter kako reševalna akcija poteka. Na skupnem tehniškem dnevu, ki je bil v četrtek, 13. 4. 2017, so prvošolci dobili odgovore iz prve roke.

Svoje delo, ki je poklicno ali samo ljubiteljsko, so nam predstavili policisti, reševalci in gasilci. Tako obliko srečanj imamo že nekaj let in tako postaja že tradicionalno. Vsa leta smo ga izvajali na igrišču PŠ Višnja Gora. Ker letos na tej šoli poteka gradnja prizidka, smo srečanje organizirali pri PGD Stična. Na velikem prostoru pred gasilskim domom v Stični so nam policisti pokazali svoje avtomobile, motor, orodje in razne pripomočke. S seboj so pripeljali tudi psa. Pokazali so nam, kako rešujejo ljudi in preprečujejo razna nevarna dejanja.

Reševalca sta nam prikazala, kako pomagajo ponesrečenim oziroma poškodovanim ljudem, ki jih oskrbijo in čim hitreje pripeljejo do bolnišnice. Gasilci so nam prikazali različne načine gašenja ognja in nas poučili, kako ravnati, da ne pride do večjega požara in posledično do poškodb.

Bilo je zanimivo.

Vsem se zahvaljujemo za sodelovanje. Še posebej pa policistu Mišigoju in gasilcem PGD Stična za njihov gostoljuben sprejem.

Barbara Polajžer

Drugačen način poučevanja in učenja – to je izziv sodobnega učitelja

Poučevanje in učenje – to sta dva segmenta, s katerima se vedno zno-va srečujemo učitelji vseh področij. Pedagoški, metodološki in osebni pristopi so tisti, ki vodijo sodobnega učitelja k uspehu. Učitelji se veliko izobražujemo doma in tudi v tujini, z namenom, da bi učencem

omogočili privlačnejši ali inovativnejši način učenja, torej tisti način, ki je tej generaciji »prirojen«. Vsi dobro vemo, da je sodobna tehnologija preplavila drugo desetletje 21. stoletja. Velikokrat se sprašujemo, ali je smiselno uporabljati sodobne tablice ali telefone pri po-

uku. In nemalokrat slišimo odziv, da tovrstni pripomočki seveda ne sodijo k pouku. Ob tem verjetno nekateri pomislimo, ali vztrajati pri klasičnem pedagoškem delu ali pa stopiti v korak s časom, tehnologijo in potrebami generacije, ki jo vedno bolj pogosto imenujemo »e-

-generacija«. Erasmus+ v sodelovanju z OŠ Stična omogoča individualno mobilnost učiteljev, da se lahko udeležimo strukturiranih tečajev oziroma seminarjev po Evropi, posegamo po novih idejah in pristopih, ki nas v pedagoškem in osebnem odnosu močno krepijo.

V začetku aprila 2017 sem se udeležil zanimivega strukturiranega seminarja z naslovom Another Way Of Teaching And Learning, ki je potekal v Almadi, v neposredni bližini portugalske prestolnice Lizbone. Seminarja se je udeležilo 20 učiteljev iz šestih držav (Slovenija, Latvija, Islandija, Turčija, Hrvaška, Avstrija in Poljska). Pisana in raznolika družina učiteljev iz različnih koncev Evrope, z različnimi kurikuli, pogledi in pristopi dela v razredu. Na začetku smo se kar spogledali, ko so nam gostitelji povedali, da je pri njihovih urah e-tablica ali sodoben telefon obveza, saj le na tak način lahko uvajajo drugačen način poučevanja in učenja. Marsikatera evropska država je to že uvedla, seveda z veliko truda, želje in potrebe po novih, sodobnih in drugačnih pristopih. Ob vsem tem pa seveda učni sistem posameznih držav ne pozablja na kognitivni in deloma tudi klasičen način dela v razredih. Vsak učenec si mora naložiti na svoj telefon ali tablico posebne

aplikacije, ki mu omogočajo sledenje usvajanja nove učne snovi. Ob takem delu gre seveda za zaupanje mladim, da med učnim procesom ne posegajo po socialnih omrežjih. Vse države, ki so s to obliko dela že v koraku, so se soočile z začetnimi težavami, a so jih s skupnim trudom tudi premostili in učencem omogočili inovativen način dela, ki se je izkazal za učinkovitega.

Jaz osebno sem bil zelo presenečen nad tem, kako utečena je ta oblika dela v nekaterih državah, predvsem pa tudi nad tem, da so rezultati, ki jih določeni predmeti morajo doseči, enaki tistim, ki jih te »inovativne« države imenujejo »klasična ali zastarela pot do uspeha ali cilja«. Izpopolnjevanje sodobnega učitelja v tujini ali domovini je ključ do sodobnih prijemov v razredu in če želimo biti uspešni v razredu, spremenimo sprva sebe in šele nato postrezimo nove izzive mladim, ki živijo in dihajo s sodobno tehnologijo 21. stoletja.

Seminar se je zaključil z lepo mislijo: »Ljudi težko spremeniš, lahko pa jim ponudiš spremembe. Ali bodo spremembe sprejeli ali ne, je odvisno od njih samih. Veliki vodje ti ne povedo, kaj je potrebno storiti, ampak ti le pokažejo pravo smer.«
Obrigado Portugal! (Hvala Portugalska!)

Igor Rajner, prof.

ARMEX ARMATURE d.o.o.

- čistilne naprave
- prečrpalni jaški
- zbiranje deževnice
- lovilci olj in maščob
- kompostniki
- ponikalni sistemi
- okrasni rezervoarji

Visok učinek čiščenja. Ni električnih komponent v rezervoarju. Praznjenje na 3 leta. Nizka poraba energije. Minimalni stroški vzdrževanja. V povoznem PE rezervoarju.

Rešitev za vse, ki se ne morejo gravitacijsko priključiti na javno kanalizacijsko omrežje. Različne velikosti in zmogljivosti.

Podzemni PE rezervoarji od 1000L do 100000L. Povozni do 12,5 t. Ostala oprema: filtri za deževnico, črpalke, ...

www.cistilnenaprave-dezevnica.si

Ivančna Gorica, Ljubljanska cesta 2A, info@armex-armature.si, 01/78 69 270

SKUPINSKO V.I.P. HUJŠANJE

- 12 tedensko prehransko svetovanje
- mesečne meritve analize telesne sestave
- cilji vadečih so si podobni
- individualen pristop
- majhne skupine

INFO IN PRIJAVE NA:
051 205 200
WWW.VIP-VADBA.SI

začnemo:
22.5.2017
17:00

- 40 kg!!!
naša Ana

CENA PAKETA:

- 88€ / mesec ali
- 250€ / 3 mesece (enkratno plačilo)

DRUŽIMO SE ŠTIRIKRAT TEDENSKO:

- trikrat tedensko FUNKCIONALNI trening
- enkrat tedensko KARDIO trening

*v sodelovanju s kozmetičnim salonom Vilinija

Saša
osebna trenerka in
vaditeljica vodenih vadb

VABILO SLIKARSKI EX TEMPORE – DRAŽBA SLIK

Pred tremi leti smo v četrtem in petem razredu začeli s slikanjem na slikarskem ex tempore. Idejo je predstavila učiteljica Mateja Jere Grmek. Na predlog ravnatelja Marjana Potokarja smo prvo leto povabili našega sosedo v novi šoli, akademskega slikarja Franceta Slano. Z veseljem se je odzval in nas večkrat obiskal.

Na 1. slikarskem ex tempore je predstavil nekaj svojih prepoznavnih slik (mačka, ribe, čolne, viteza na konju ...). Učenci so dobili nalogo, da slikajo preobrazbe slikarjevih del. To pomeni, da so slikarja posnemali, vendar nekaj spremenili, tako ima na primer vitez na konju v rokah rože namesto meča.

Nastale so kvalitetne slike, ki smo jih v šoli ob pomoči hišnika Jožeta Rusa sami uokvirili. Slike so bile na nekaj razstavah. Podelili smo prve tri nagrade. Ocenjevala sta slikarska strokovnjaka: akad. slikar France Slana in študentka Likovne akademije v Ljubljani Anita Indihar Dimic. Učiteljica in učenci smo se odločili, da bomo dela prodali na dražbi v dobrodelni namen in zasluženi denar porabili za nakup knjig za našo šolsko knjižnico, ki je že starejša in pomanjkljiva. Sredstva se bodo zbrala v šolskem skladu OŠ Stična s pripisom: za knjižnico na PŠ Krka.

Dražba slik bo 23. maja 2017 po končanih predstavah Festivala Pekarna Mišmaš, predvideno ob 18.45 v Družbenem centru na Krki. Dražbo bo vodila gospa Maja Sever s pomočjo gospe Nataša Lukman.

Slike si lahko ogledate na spletni strani šole <http://www.os-sticna.si> ali na dan dražbe v Družbenem centru.

Za OŠ Stična, PŠ Krka Mateja Jere Grmek

Mednarodna izmenjava med Osnovno šolo Ferda Vesela Šentvid pri Stični in Grund- und Mittelschule Hirschaid

Končno je prišel težko pričakovani torek, 25. 4. 2017, in z njim 5-dnevne dogodivščine v Nemčiji. Malo čez pol osmo uro smo se zbrali pred šolo, se udobno namestili v mini avtobusu in tako začeli svoje potovanje. Na dolgi, a zanimivi poti smo spoznavali Nemčijo ter se večkrat ustavili in pojedli malico. Naposled smo prečkali mejo Avstrije in Nemčije. Tako smo po deseturni vožnji (še vedno) veseli prispeli v Hirschaid. Ustavili smo se pred šolo, kjer so nas pričakali naši gostitelji. Vedeli so, da je za nami dolga pot, zato so nas povabili v šolsko jedilnico, iz katere je že dišalo po slastni večerji. Ko smo napolnili prazne želodčke, smo se z avtobusom odpeljali do hotela, v katerem smo bili nastanjeni nekaj dni.

Zjutraj smo kar naenkrat zaslišali budilko in to je pomenilo, da je na vrsti drugi dan naše dogodivščine. Odšli smo v šolsko jedilnico na obilen zajtrk, po njem pa smo se predstavili našim gostiteljem ter jim povedali nekaj o Sloveniji, občini in o naši šoli. Po predstavitvi smo se razdelili v skupine in odšli na ogled šole – razkazali so nam celotno šolo od vrtca do srednje šole. Ko smo vse to končali, smo se odpravili proti Bambergu. Tam nas je čakalo presenečenje. Na tem presenečenju je

pisalo »Bowlinghaus«, kar je pomenilo, da gremo bovat. Po prekratki zabavi nas je učitelj popeljal po mestu, ki ima več kot tisočletno zgodovino. Ogledali smo si pomembne stavbe, ki so imele vlogo pri posebnih zgodovinskih dogodkih. Slišali pa smo tudi zanimive zgodbe o samem mestu. Ko je bilo vsega tega konec, smo imeli še prosti čas za nakup spominkov, preverili pa smo tudi, če mesto ponuja kaj okusnega tudi za prigriznit. Ne mislite, da smo se dolgočasili, saj smo dan končali z obiskom bližnje picerije. Po okusni večerji smo se odpravili proti hotelu in se že pripravljali na še bolj zabaven četrtkov dan.

Polovico četrtkovega dopoldneva smo z Nemci preživeli v njihovi šoli. Popeljali so nas po mnogih učilnicah in nato še v (nam najzanimivejšo) glasbeno učilnico, kjer smo se tudi najdlje zadržali. Presenečeni smo bili nad številom različnih instrumentov ter veseli povabila, da jih preizkusimo. Po navodilih učitelja Michaela smo malo improvizirali. Učenci smo želeli še malo poizkušati, a ker ni bilo več časa, smo morali na avtobus, s katerim smo se popeljali do jame Teufelshöhle (hudičeva jama) pri Pottensteinu. Bila je kot Postojnska jama v malem. A ker smo Slovenci navajeni velikih

jam, se nam je ta zdela zelo majhna. Pa vseeno, bila je zelo lepa. Po ogledu jame smo se povzpeli na bližnjo razgledno točko, od koder smo imeli pogled na čudovito naravo Frankovske Švice (Fränkische Schweiz). Vzpon je bil dolg in na nekaterih mestih kar strm, ampak je vsem uspelo priti na vrh. Ko smo prišli nazaj do avtobusa, smo se prijetno utrujeni vrnili v Hirschaid.

Pester petek se je kot po navadi začel z okusnim zajtrkom. Nato smo se z avtobusom odpeljali do mestne hiše. Tam smo se srečali z županom občine Hirschaid. Gospod Klaus Hermann nas je prijazno sprejel v sejni sobi, kjer smo si najprej ogledali krajši film o občini. Potem nam je povedal še nekaj o delu občinskega sveta in o zanimivostih občine. Župan pa nam je pripravil tudi manjša darilca. Kasneje smo se ponovno vrnili v šolo. Seveda ni šlo brez sodelovanja pri pouku. Naleteli smo ravno na pouk književnosti v 7. razredu. Nato smo si z našimi vrstniki in njihovim učiteljem ogledali še nekaj prostorov šole, kot so velika kuhinja za gospodinjstvo, prijetna učilnica za priseljence, računalniška soba, udobna soba za varstvo vozačev in učilnica za tehniko. Na kosilo smo se odpravili peš in tako spoznali okolico Hirschaida. Po okusnem in

obilnem kosilu smo si v hotelu privoščili krajši počitek. Z nami je šlo tudi nekaj nemških prijateljev. Tam smo se tudi pripravili za kopanje, ki je sledilo ... V »nemških termah« je bilo super. Veliko smo se smejali in se nazadnje tudi osvežili. Malce pozneje so nas gostitelji povabili na piknik v šolo. Pojedli smo slastno večerjo in s poznejšim druženjem še bolj utrdili nova prijateljstva. Nemce in Nemke smo naučili tudi nekaj slovenskih besed. Najbolj priljubljena besedna zveza je bila »pešec pešači čez peskasto cestišče.« © Tako je čas čisto prehitro minil in kmalu zatem smo se odpravili nazaj v hotel, kjer smo utrujeni zaspali. Prebudili smo se v grenko sobotno jutro, saj smo vedeli, da se bomo morali posloviti od naših nemških

prijateljev. Še zadnjič smo zajtrkovali v družbi naših prijaznih gostiteljev, ki jih bomo ponovno srečali septembra. Slovo je bilo žalostno, vendar smo ob spoznanju, da smo spletli nova, lepa in tesna prijateljstva, postali nekoliko boljše volje. Nato smo se gostiteljem še enkrat zahvalili za prijetno izkušnjo in se po dolgem pregovarjanju (ali bi lahko še malo ostali) končno le usedli na mehke sedeže avtobusa, saj nas je čakala še dolga pot do Šentvida ... Ob pol osmih zvečer smo se pripeljali do šole, kjer so nas že pričakali naši starši.

Preživeli smo zabaven in pester teden, ki bi ga z velikim veseljem še ponovili. ☺

Špela Hribar, Ana Strah in Klara Verbič, 8. razred

Športno-jezikovni tabor Fiesa 2017

V petek, 7. aprila 2017, smo se učenci OŠ Ferda Vesela odpravili proti morju. V ČŠOD Breženka v Fiesi se je namreč odvijal športno-jezikovni tabor. Udeležili smo se ga učenci od 4.–6. razreda.

Že ob prihodu smo vedeli, da nas čaka nadvse zanimiv vikend. Po namestitvah v sobe je sledila okusna večerja, nato pa smo že pričeli s poukom. Učenci 6. razreda smo se podali v učilnice in se z učiteljico pridno učili angleščino, učenci 4. in 5. razreda pa so začeli s poukom nemščine. Po eni šolski uri sta se skupini zamenjali. Za večerno rekreacijo smo izbrali nočni pohod po bližnji okolici, ob 22. uri pa je bil na vrsti zaslužen počitek.

V soboto dopoldne smo nadaljevali z učenjem angleščine in nemščine, spoznali pa smo tudi nov tuj jezik – španščino. Da pa nam ne bi glave od vsega novega znanja pregorele, smo se pomerili tudi v igranju košarke, namiznega tenisa in klepetanja. Po kosilu smo se peš odpravili do mesta Piran, kjer nas je že čakala barka Solinarka in nas popeljala do Sečovljjskih solin in nazaj. Bilo je prijetno in sončno popoldne, kot naročeno za vožnjo po morju. Po čudoviti morskogodivščini smo si na Tartinijevem trgu privoščili sladoled in se nato počasi odpravili v dom. Nestrpno smo čakali večer,

Udeleženci športno-jezikovnega tabora Fiesa 2017 z učiteljicami

saj smo že dopoldne dobili nalogo, da moramo pripraviti vprašanja za večerni program – Ferdovo Fiesovizijo. Zato smo pohiteli s pripravljanjem vprašanj iz različnih tem in jezikov, kajti večer se hitro bližal. Začeli smo s kvizom, po kvizu pa je sledil še skeč, ki smo ga pripravili učenci. Po končanem zabavnem programu smo se utrujeni vrnili v

sobe in se zazibali v prijeten spanec.

Kar naenkrat smo se zbudili v sončno jutro in namesto telovadbe smo morali pripraviti kovčke, kajti naše druženje ob spoznavanju jezikov in športnih dejavnosti se je počasi bližalo koncu. Pred odhodom je seveda sledil še pouk angleščine, nemščine in španščine. Preverili smo znanje jezikov, ustvarjali razglednice in pripravili plakat v vseh treh jezikih. Na koncu pa smo imeli še zaključek s podelitvijo priznaja. S tem smo naš športno-jezikovni tabor zaključili in se odpravili proti domu.

Pridobili smo veliko novega in uporabnega znanja. Tistim, ki se ga letos niste udeležili, pa vam ga priporočamo za prihodnje leto.

Dve lipi in sončnice

V torek, 25. 4. 2017, so imeli šestošolci OŠ Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični naravoslovni dan Čebele in čebelarstvo.

Članica čebelarkega društva Stična gospa Jožice Pevec nam je zanimivo in nazorno predstavila čebele, razvoj čebelarstva in njegov pomen za naravo in ljudi. V drugem delu so bili učenci razdeljeni v skupine glede na svoje interese. Skupina učenek je pekla peciva in piškote iz medu, druga je slikala panjske končnice, tretja skupina učencev pa se je odpravila na ogled čebelnjaka. Čebelar Alojz Peček, član čebelarkega društva Stična, nam je razkazal svoj čebelnjak, čebelarstvo opremo ter nas za konec pogostil z maslom in kruhom, namakanim z različnimi vrstami medu.

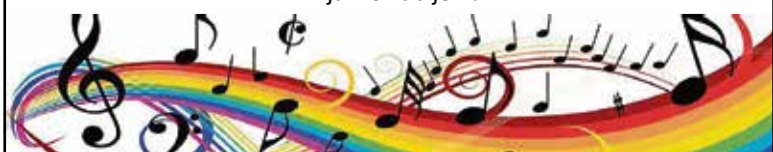
Pred šolo smo zasadili dve lipi, darilo Zveze čebelarjev Slovenije, se posladkali. Lipi bosta zrasli, še prej pa bodo zacvetele sončnice in ajda. Prav vsak učenec naše šole je prejel zavojček sončničnih in ajdovih semen, medovitih rastlin, da bodo hranile domove in privabljale čebele. NAJ MEDI!

Gospo Jožici Pevec, gospodu Francu Pevcu in gospodu Alojzu Pečku se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje, predstavitev čebelarstvih pripomočkov ter prijetno pogostitev.

Mateja Lesjak, koordinatorka naravoslovnega dne

OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični
vabi na
koncert šolskih pevskih zborov in instrumentalnih skupin, ki bo v četrtek, 1. 6. 2017, ob 19. uri v šolski avli.

Prijazno vabljeni!

VABILO
na letni koncert
MLADINSKEGA MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA
Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica,
ki bo v sredo, 24. maja 2017, ob 19.00,
v avli Srednje šole Josipa Jurčiča.

Nastopili bodo:

Mešani pevski zbor SŠJJ in fantovski zbor pod vodstvom Milana Jevnikarja.

Instrumentalisti:

Martin Meglič in Nejc Bavdek (harmonika), Ana Blažević Arko (violina), Danijela Slana (klavir) in Nikolina Kovač Juvan, prof. (flavta).

Pridite v našo družbo in preživite z nami prijeten glasbeni večer.

Maturantski ples 2017

Tudi za vse tri oddelke maturantov SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica se je spet plesala četvorka pod kupolo Gospodarskega razstavišča. To se je zgodilo v organizaciji plesne šole Urškapro v ponedeljek, 10. 4. 2017, ko so se izvirno predstavili posamezni oddelki. Program je povezoval humorist Boštjan Gorenc – Pižama, glasbena skupina Samuela Lucasa je maturante spremljala, vodila pa plesna učiteljica Mateja Hočevar Prokofjev.

Maturantka Tjaša Miklavčič je svojo maturantski ples doživela takole: »Za vsakega posameznika je maturantski ples zagotovo težko pričakovana življenjski mejnik in tudi mi smo ga nestržno in navdušeno pričakovali. Za slavnostni večer je bilo potrebno veliko priprav in truda, tako z vidika programa kot nakupovanja svečanih oblek in urejanja frizur. Napetost je naraščala skozi cel dan vse do prihoda na Gospodarsko razstavišče, kjer so nas prijetno sprejeli z aperitivom, uradno pa smo večer začeli s slavnostnim plesom, za katerega smo poželi bučen aplavz raznežne množice povablencev. Ob navihanih komentarjih voditelja Pižame in duhovitih predstavitev razredov smo se do solz nasmejali. Potem, ko smo se v ritmu dunajskega valčka zavrteli s starši in profesorji in izrazili zahvale razredničarkam, smo začutili in pokazali hvaležnost za štiriletno podporo, spodbude, potrpljenje in razumevanje na naši poti odrasčanja. Vrhunec večera je bila veličastna polnočna četvorka, magičnost pa je bila pričarana s srebrnimi konfeti. Preživeti večer s svojo družino in prijatelji na tako prefinjen način je resnično neprecenljivo in vsem se nam bo naš maturantski ples vtisnil globoko v spomin. Hvaležni smo vsem, ki so pomagali, da se je ta čudoviti večer lahko uresničil na tako prijeten način. Upamo tudi, da smo si z maturantskim plesom nabrali dovolj moči, da bomo sedaj uspešno opravili maturo in nato zapustili srednjo šolo kot zreli in pripravljene na življenje.«

Vse zbrane je v imenu staršev nagovorila tudi mati maturantke Branka Lavrih: »Spoštovani profesorji! Z Vašo modrostjo in potrpežljivostjo ste soustvarjali pogoje, da so naši otroci rasli v osebnosti, ki bodo gradile jutrišnji dan. V svoje delo ste vsak po svojih najboljših močeh dali svojo dušo in srce. Naj vam nikoli ne zmanjka volje in energije, da boste z vsakim dnem, ko prestopite prag učenosti, otrokom dajali svoje izkušnje, znanje, modrost, ljubezen, občutek za sočloveka, dobre misli, radovednost, navdih ... Ko boste čez leta srečevali dijake letošnje generacije maturantov, lahko s ponosom rečete, da ste del sebe in svojega znanja delili z njimi. Razumeli ste otrokov nagajivi smeh, solzo in jezo, spregledali ste nepomembne napake, modro ste molčali in odločno ste postavili meje, vse ob svojem in pravem času. In ravno za tisto »več«, kar se težko izrazi z besedami, in se ne da plačati v denarju, vam, spoštovani profesorji in sodelavci šole, v imenu staršev letošnjih maturantov izrekam iskreno in prisrčno: HVALA.«

Dragi maturantke, dragi maturantje, sprejmite celotno popotnico, ki smo vam jo vaši starši in profesorji v dobri veri dali v času šolanja. Vendar iz nje uporabite samo najboljše: srčnost in pogum. Odlično zakorakajte v svet, starši vas spoštujemo in občudujemo in vam želimo SREČNO.

***

*Sprva si seme,
 ljubezen sejavčeva,
 da te poseje,
 da te pozabi ...*

*Potem si pšenica,
 zrela za igro
 z vetrom
 in s kosci.*

*Potem si nekemu
 vsakdanji kruh.
 (Tone Kuntner)*

S pomenljivimi besedami pesnika Toneta Kuntnerja sem se odzvala prijaznemu nagovoru »svojih« maturantov na letošnjem maturantskem plesu. Spomnili so me, kaj smo se dogovorili prvo razredno uro pred štirimi leti ob vstopu v srednjo šolo: da bomo spoštljivi drug do drugega, prizadevni za znanje in uspeh ter odgovorni do sebe, svojega dela, staršev, učiteljev ... Ta tri gesla, zapisana na barvast papir v ozadju razreda, so počasi zbledela, a ti mladi ljudje so jih ponotranjili. Več si »ljubezen sejavčeva« ne bi mogla želeti! Niso pozabili niti letošnje nenapisane spodbude glede študijskih želja in načrtov: Vse zmorem, če hočem! Tako sem lahko ponosna na to 36. generacijo v svoji učiteljski karieri. Kot učiteljici mi je dano, da pomemben del življenjske poti prehodim skupaj z mladino, ko se iz nadebudnih zaupljivih najstnikov razvijajo v krasne mlade ljudi, ki niso lepi samo zaradi večerne toalete, primerne svečanosti maturantskega plesa, ampak so lepi v duši: iskriivi,

Bil je večer samih presežkov: elegantnih oblek, srečnih obrazov, lepih besed ... v svojem bistvu občutljivi, pozorni, dobrosrčni in hvaležni. Zato je ples s profesorji po svoje veličasten zaključek te skupne poti ... Seveda z maturantskim plesom ni konec srednješolskega prizadevanja! Finiš tečemo prav zdaj, ko se zaključujejo ocene in smo že vstopili v maturitetno preverjanje. Zaželimo jim, naj bo ta 63. genera-

cija ivanških maturantov tudi tako uspešna z rezultati mature. Seveda bodo maturanti še plesali; njihovo slovesno četvorko pridite pogledat še v ponedeljek, 22. 5. 2017, ob 13. uri pred občino v Ivančno Gorico.

Breda Kramar, prof.

Ples - naša strast in ljubezen

Plesalci in plesalke latinskoameriških in standardnih plesov Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica že enajst let zapored državni prvaki na Šolskem plesnem festivalu.

»Odlični plesalci niso dobri zaradi svoje tehnike, odlični so zaradi svoje strasti.« je nekoč dejala ameriška plesalka, ki še vedno velja za eno izmed največjih umetnikov 20. stoletja, Martha Graham. S tem prelepim verzom pa se popolnoma strinjamo plesalci Srednje šole Josipa Jurčiča, ki smo v plesu našli svojo strast in ljubezen. Učimo pa se tudi tehnike plesanja, smo vztrajni, radi nastopamo in tekmujemo.

V torek, 11. aprila 2017, nas je v Celju čakal plesni izziv, na katerega smo nestržno čakali že od začetka šolskega leta. Zgodaj zjutraj smo se trije plesni pari, Miha Šircelj in Sara Koščak, Miha Janežič in Karin Oven ter Nejc Bavdek in Neža Novak z našo profesorico nemščine in mentorico plesne dejavnosti gospo Marijo Majzelj Oven, polni pričakovanja odpravili na pot v Srednjo zdravstveno šolo v Celju, kjer je Plesna zveza Slovenije organizirala državno tekmovanje Šolski plesni festival. Ob prihodu smo dobili svoje štartne številke in točno ob 11. uri se je tekmovanje pričelo. Dvorana je bila polna navijačev ter dijakov iz različnih srednjih šol, vzdušje je bilo napeto, kot se za tekmo spodobi in že smo po uvodni predstavitvi in pozdravnem govoru dočakali svoj nastop.

Najprej smo se zavrteli v ritmih latinskoameriških plesov – zabavnega ča-ča-ja, energične sambe in poskočnega rokenrola. Sledilo je tekmovanje v standardnih plesih: angleškem valčku, fokstrotu in tangu.

Z rezultati smo bili več kot zadovoljni. V latinsko-ameriških plesih smo osvojili 3., 4. in 5. mesto, v standardnih plesih pa smo že 11 let nepremagljivi. Državni naslov prvakov v standardnih plesih sta tudi letos ubranila lanskoletna državna prvaka Miha Janežič in Karin Oven. Drugo mesto sta si priplesala Nejc Bavdek in Neža Novak, tretjega mesta pa sta se veselila Miha Šircelj in letošnja maturantka Sara Koščak.

Naš fotograf Vid Topolovec Klemenčič, ki tudi pleše z Urško Maver v naši skupini, je naredil čudovite posnetke, za katere se mu vsi iskreno zahvaljujemo.

Ta dan nam bo za vedno ostal v spominu, ne samo zaradi plesnih rezultatov na državnem tekmovanju, temveč predvsem zato, ker smo skupaj preživeli čudovit dan, se prepustili glasbi in ritmu ter pri tem uživali. To pa je tisto, kar je v plesu vedno najpomembnejše.

Neža Novak, 2.b

dijakinja Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Stantetova 10
1295 Ivančna Gorica

AKCIJA

za naročila do 31.5.2017

POLEG REDNIH POPUSTOV
 DODATNO ŠE

PVC PROFIL 82 + 3 SLOJNO STEKLO

BREZ DOPLAČILA

- PVC IN ALU OKNA TER VRATA VRHUNSKE KVALITETE
- SENČILA - ROLETE, ZUNANJE (KR PAN) ŽALUZIJE
- KOMARNIKI - FIKSNI, DR SNI, KRILNI, PLISE, INTEGRIRANI V ROLETI
- STEKLENE FASADE
- POLICE - ALU, PVC, UMETNI KAMEN, GRANIT
- MONTAŽA VSEH NAŠIH IZDELKOV
- ZAKLJUČNA DELA

080 16 99

www.cugelj.si

info@cugelj.si

Obrazi njihove prihodnosti

Močna novinarska ekipa Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica je bila konec aprila že tretjič zapored na sklepni prireditvi Obrazov prihodnosti, projekta časopisne hiše Dnevnik.

Lansko jesen smo z uredništva Dnevnika prejeli vabilo za sodelovanje v prilogi Obrazi prihodnosti, v kateri naj bi želeli predstaviti novinarske prispevke slovenskih gimnazij in drugih srednjih šol. Tudi na naši šoli smo se povabilu odzvali in se začeli pripravljati na izbrano temo, ki je bila tokrat Mladi in prosti čas. Sedem avtorjev pod mentorstvom novinarja Dnevnika Vita Avguščina je pripravilo dvostransko prilogo Dnevnika – Obrazi prihodnosti, ki je izšla 13. aprila.

Dijaki Nika Škoda, Laura Sila, Petra Jerič, Nika Bregar, Živa Kramar, Manca Kramar in Rok Omejec so pisali o različnih temah, ki so si jih sami izbrali in bili pohvaljeni tako s strani novinarjev kot tudi njihovih učiteljev in drugih bralcev. Pisali so o prostem času nekoč in danes, o glasbeni subkulturi in naredili intervjuja s stand up komikom in prevajalcem Boštjanom Gorencem Pižamo in Miho Zarabcem, ki je naš bivši dijak in bronasti rokometaš z zadnjega svetovnega prvenstva v rokometu.

Pri pisanju so se marsičesa naučili in se izkazali, ne le z dobro izvedbo novinarskega posla, temveč tudi z zanimivimi mislimi in sklepi, jasnimi in klenim jezikom na dovolj zahtevnem nivoju, a hkrati razumljivem širšemu krogu bralcev ter seveda smislom za pogovor z intervjuvanci. Na ta način so ustvarili zanimiv in berljiv kolaž prispevkov mladih no-

vinarjev, ki je gotovo popestril tisto številko Dnevnika. Značilnosti šole pa je v posebni kolumni predstavil tudi naš ravnatelj Milan Jevnikar. V projektu Obrazi prihodnosti je sicer sodelovalo 25 slovenskih srednjih šol in več kot 200 dijakov. Na sklepni prireditvi 25. aprila v dvorani Lutkovnega gledališča v Ljubljani so predstavniki Dnevnika mladim novinarjem podelili posebna priznanja. Po pogostitvi smo se odpravili še v predsedniško palačo, kjer nas je sprejel predsednik države Borut Pahor in odgovarjal na prejšnja vprašanja, smela in pronicljiva vprašanja dijakov o aktualnih problemih naše družbe in temah, ki so jih v svojih prispevkih obdelovali dijaki. Nekaj so jih zastavili tudi naši dijaki, vsi pa zaradi pomanjkanja časa sploh niso prišli na vrsto. Vsi sodelujoči dijaki in dijakinje so

se s sodelovanjem v tem projektu dobro odrezali in le želimo si lahko, da bodo k jasnemu pisnemu izražanju in premišljeni artikulaciji zanimivih tem pritegnili tudi svoje vrstnike in mogoče še koga. Na vsak način pa so nas prepričali, da je ob rednih šolskih obveznostih v življenju učenca, dijaka, študenta še marsikaj lepega in zanimivega, ter da je pomembno, da nam ni vseeno za dogajanje okoli nas in je prav, da se nas dotakne, da si o tem ustvarimo mnenje in ga tudi znamo izraziti, ter tako tudi sami oblikujemo obraze svoje prihodnosti. Ponatis člankov pa si lahko preberete tudi v našem šolskem glasilu Iskrice, ki bo kmalu dosegljiv tudi na spletni strani šole.

Igor Gruden, koordinator projekta
Obrazi prihodnosti na
SŠJJ Ivančna Gorica

Dijaki smo bili profesorji

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se dijaki srednje šole Josip Jurčiča z veseljem priključili projektu Simbioza. Simbioza je projekt, ki že nekaj let uspešno med seboj povezuje generacije. Tako smo dijaki, ki obiskujemo izbirni predmet informatika seznanjali starejše občane z uporabo modernih tehnologij. Seznanili smo jih z uporabo računalnikov, pametnih telefonov in drugih naprav. Tekom 5 tedenske delavnice smo med seboj stkali prave medgeneracijske vezi. Dijaki smo se prvič prelevili v mentorje in svoje znanje predajali naprej, kar nam je bilo vsem v veliko zadovoljstvo. Svojo vlogo mentorjev smo vzeli zelo resno in smo se na delavnice pripravili po programu, danemu s strani pobudnikov projekta. Nato smo vsak posebej s svojim »učencem« oblikovali svoj program delavni-

ce, ki smo ga prilagodili glede na predznanje udeležencev. Nekateri so se na delavnica prvih srečali z računalnikom. Nekateri pa so bili že pravi profesionalci in so želeli svoje znanje nadgraditi. Dijaki smo tako udeležence seznanili z osnovami uporabe računalnika, naučili smo se varnega surfanja po internetu, oblikovanja Wordovega dokumenta. Tiste bolj zvedave pa smo naučili tudi izdelave predstavitev v Powerpointu.

Z veseljem smo jim priskočili na pomoč tudi pri uporabi pametnih telefonov. Večina udeležencev se je že v preteklosti srečala s pametnimi telefoni, tako smo jim pokazali le še manjše malenkosti za lažjo in hitrejšo uporabo. Naučili smo se tudi, kako prenesti fotografije posnete s telefonom na računalnik, da jih nato lahko objavimo na družabnih

omrežjih. Največ zanimanja med našimi nadobudnimi učenci so počela družabna omrežja, med njimi sta izstopala Facebook in elektronska pošta iz Googlea.

V veliko veselje nam je bilo, da smo svoje znanje lahko prenašali naprej. Z veseljem bi ponovili tako izkušnjo. Poleg tega, da smo predajali znanje, smo izvedeli tudi marsikaj novega, saj je bilo tekom delavnice nekaj časa tudi za pogovor. Tako so nam naši tečajniki pripovedovali o njihovih šolskih dneh, o tem kaj so počeli v življenju in s čim se ukvarjajo zdaj, ko imajo veliko časa, saj so upokojeni. Lahko bi rekli, da je projekt simbioza na obeh straneh pustil pečat. Tečajnike smo naučili uporabe modernih tehnologij, oni pa so nam v zameno povedali nekaj koristnih nasvetov za življenje. Le te bomo zagotovo s pridom izkoristili.

Klara Lampret in Hana Mulalič, 3.a

Kako je bilo na tečaju

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica so pripravili projekt SIMBIOZA, v katerem so generacijo občanov v zrelih letih, dijaki poučevali računalništvo. Pouk je potekal zelo zanimivo in produktivno. Dijaki so se posvečali posameznikom, zato smo slušatelji lažje sledili njihovim navodilom. Naše predznanje je bilo različno od posameznika do posameznika. V tem projektu smo pridobili znanje o Wordu, Excelu, Powerpointu, Fb ... Znanje teh veščin je danes zelo pomembno, da bomo tudi mi lažje sledili sodobnemu svetu. Pouk je potekal ob prisotnosti prof. Pandurja. Seveda se zahvaljujemo tudi kuharicam za odlične čaj in pecivo. V imenu vseh slušateljev se vodstvu šole, vsem, ki so projekt pripravili, zlasti pa prisotnim dijakom in prof. Pandurju iskreno zahvaljujem za vložen trud in posredovano znanje.

Podobnih projektov bi se z veseljem udeležili še kdaj.

Mija Kuplenk

Športniki Srednje šole Josipa Jurčiča odlični na tekmovanjih

V torek, 9. maja, je v Novem mestu potekalo dolensko posamično atletsko prvenstvo za srednje šole. Udeležila sta se ga tudi dijakinja Veronika Pavčič in dijak Julij Kramar oba iz 2.b oddelka gimnazije Srednje šole Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice. Veronika je nastopala v teku na 100 metrov, Julij pa v teku na 400 metrov. Medtem, ko je Veronika osvojila zelo dobro 9. mesto in je le za eno mesto zgrešila uvrstitev v finale osmih najboljših je bil Julij še boljši. Uvrstil se je v finale in tam osvojil odlično 3. mesto. Čestitke obema! Ker sta oba šele v 2. letniku, imata v bodoče priložnost poseči še po višjih mestih.

Julij Kramar 2.b - 3. mesto na dolenskem prvenstvu v teku na 400 metrov (prvi z desne)

V torek, 11. aprila pa je bilo v Celju v okviru projekta Šolski plesni festival državno tekmovanje v standardnih in latinsko ameriških plesih za srednješolce, ki ne trenirajo plesa v kakem plesnem klubu.

V treh standardnih plesih (angleški valček, fokstrot, tango) sta naslov državnega prvaka ponovno osvojila lanska državna prvaka, naša dijakinja Miha Janežič in Karin Oven iz 3b oddelka.

Tudi ostala naša dva para sta bila na »stopničkah«. Na drugo mesto sta se uvrstila Nejc Bavdek in Neža Novak iz 2b, tretja pa sta bila Miha Šircelj iz 3a in Sara Koščak iz 4b.

Tekmovanje je potekalo tudi v treh latinsko ameriških plesih (samba, ča-ča in R&R).

Tretje mesto sta osvojila Nejc Bavdek in Neža Novak, četrta sta bila Miha Janežič in Karin Oven, Miha Šircelj in Sara Koščak sta se uvrstila na peto mesto.

Iskrene čestitke!

Simon Bregar

Pikapoke poletele v novinarske vode

Pikapolonice z vrtca na Krki smo po novem novinarke in novinarji.

Je pri vas kaj novega? Imate za nas kakšno novico? Za nas ni ovir. Sprejemamo vsa sporočila, preverimo vse namige, dokumentiramo vsako sled. Tako to počnemo v Novinarski hiši Pikapoke. Res, da smo še mladi, a smo zato bolj zvedavi.

Pikapolonice z vrtca na Krki smo se spoznale z novinarskim poklicem. In kako se bolje spoznati z nečim novim, kot če to poskusimo v praksi. Vse dogajanje smo poslikali in vsakogar dobro izprašali. Na teren smo se odpravile čisto vse pikapolonice in v uredništvo poklicale, da bi povedale, kaj se je novega zgodilo ter preverile, ali smo kaj zamudile. Pozorno smo poslušale in si kakšno stvar tudi posnele.

Na koncu smo se odločili, da ustanovimo lastno novinarsko hišo. Na stolčku odgovornega urednika sedi Zdenka, njena namestnica je Iva, glavna dnevna urednica Tanja, pikapolonice pa smo leteče – malo na terenu, malo v uredništvu, vedno pa na preži.

Do naslednjic vas prav lepo pozdravljamo.

Barbara Perko in Pikapolonice

40 let neprekinjenega delovanja Godbe Stična

Kulturno društvo Godba Stična, ki letos praznuje 40-letnico svojega neprekinjenega delovanja, je v soboto, 6. maja 2017, napolnila stiško kulturno dvorano in priredila jubilejni koncert.

Stiška godba je že vrsto let nepogrešljiv del kulturnega in družbenega življenja v ivanški občini. Med pomembnejše nastope v domačem kraju zagotovo sodijo tradicionalni dogodki, kot so božično-novoletni koncerti in prvomajske budnice. Udeležujejo se tudi vsakoletnih srečanj godb Dolenjske in Bele Krajine, ki je pred kratkim potekalo tudi v Stični. Lahko rečemo, da v občini Ivančna Gorica skoraj ni prireditve, na kateri ne zvenijo zvoki stiške godbe. Takega mišljenja je tudi župan Dušan Strnad, ki je godbenikom na

jubilejnim koncertu izročil spominski kovanec Prijetno domače. Zdajšnji predsednik Matjaž Kastelic je ob jubileju dejal, da so skozi vsa ta leta z delom napredovali, pridobili nove člane, se selili v večje prostore, pridobili vedno več poslušalcev na koncertih ter tako postali najboljša pihalna godba v občini in hkrati tudi edina. Trenutna zasedba godbe šteje 67 članov, od tega so Marta Omejec, Tone Omejec, Marjan Omejec in Jože Čož člani že od prvih začetkov.

Po ustnem izročilu naj bi bila v sti-

škem samostanu leta 1887 ustanovljena godba na pihala. Delovala je vse do druge svetovne vojne, ko je italijanski okupator v celoti uničil godbeni arhiv in inštrumente, ter tako prisil godbenike h kulturnemu molku. Ta molk je trajal vse do 7. januarja 1977, ko so se v Stični mladi dobili na prvih godbenih vajah. Za to je bil še posebej zaslužen Lojze Ljubič, ki je eden od pobudnikov za obstoj stiške godbe. Kot je zbranim na koncertu povedal, je v njegovem srcu vrsto let tlela želja po obuditvi godbe na pihala. S pomočjo Gasilskega društva Stična in upokojenega kapelnika Poštne godbe Ljubljana mu je to tudi uspelo. V Stično so bili pripeljani inštrumenti propadle godbe iz Ribnega nad Bledom. Ker inštrumentov ni bilo dovolj, sta bila na enem inštrumentu kar po dva godbenika in sta si ga izmenjavala. Najprej so začeli spoznavati note in potem prijeme. Po treh mesecih so že znali zaigrati prvo skladbo ter se z njo prvič pokazali krajanom pred gasilskim domom.

Do danes so Godbo Stično vodili tri-

je kapelniki. Kot prvi je bil Viktor Kavalič, ki je godbo vodil kar dolgih 16 let in v marsikaterem vzbudil strast do glasbe ter tako zasidral duh godbe v zavest mladih. Pri svojem delu ni opravljal le delo dirigenta, temveč tudi delo učitelja in navdihujočega mentorja. Ko mu je zdravje začelo preprečevati vodenje godbe, je njegovo delo prevzel Maks Kozole. Danes godbo vodi kapelnik Vladimir Škrlec, ki je z godbeniki že deseto leto. Z njegovim prihodom je v njihovih vrstah zavel popolnoma

svež veter igranja. Skladbe so postale zahtevne, njihovo podajanje pa pedagoško in strokovno.

Na jubilejnim koncertu, ki so ga povezovali kar godbeniki sami, so predstavili pester repertoar skladb, ki so ga s pevskim vložkom popestrili še člani Mešanega pevskega zbora Zborallica. Za večletno aktivno delo v društvu so bila podeljena še bronasta, srebrna in zlata Gallusova priznanja Javnega sklada za kulturne dejavnosti.

Gašper Stopar

Če šola je šala ...

Mešani pevski zbor Zborallica, ki deluje pod okriljem KD Stična, je 12. in 13. maja v dvorani KD Stična pripravil že svoj 8. samostojni koncert. Letos so svoje poslušalce posedli v šolske klopi in primerno bližajočemu se zaključku šolskega leta pokazali, kaj se zgodi, če je za dijaka šola bolj šala.

Z repertoarjem, ki je obsegal najrazličnejše zvrsti - od gospela, slovenskih popevk, do tradicionalnih in tudi svežih, modernih pesmi so skušali zadostiti vsem okusom svojih poslušalcev. Pod odličnim vodstvom Janje Omejec Zborallica vsako leto poskuša predstaviti ne samo nov program, temveč vedno znova posega po večjih izzivih ter zahtevnejših priredbah. Letos so petje pri nekaterih skladbah popestrili tudi instrumentalisti, ki so postali kar »hišni band« Zborallice, sestavljen iz prijateljev ter podpornikov zbora. Korepetitorica Urška Petek pa prav tako vedno požrtvovalno priskoči na pomoč.

Zgodba, ki se odvija v prav posebni srednji šoli, je nastajala spontano, preko vaj in spominov ter šolskih izkušenj članov zbora. Šolski dnevi proti koncu leta so različni za posamezne dijake. »Piflarke« lahko mirno čvekajo, kam bodo šle na morje, nekateri pa še napenjajo možgančke v upanju, da ne bo popravnega izpita. Vrhunec vsakega šolskega dneva je seveda malica, takoj za tem pa po priljubljenosti sledi športna vzgoja. Doma pa čaka mama in gorje, ko izve, da tisto učenje za računalnikom le ni bilo tako učinkovito, kot si ji trdil. Za vsak trenutek se najde primerna pesem, ko je popravljen in pot vodi proti morju, pa seveda ne gre brez harmonike in Golice. Vsak od poslušalcev se je zato zagotovo našel vsaj v kakšni situaciji; mogoče kot skrbna mama, ki vsako jutro budi sina, zaljubljena dijakinja, mogoče kot sošolec, ki je bil vedno pripravljen na »špricanje« pouka. Zborallica srednja šola ima vse, kar imajo prave: od čedne profesorice zgodovine, »zatežene matematkarke«, do prijaznega ravnatelja ter pice za malico. Vloge v zgodbi so vrhunsko odigrali bivši člani Zborallice ter nekateri člani gledališke skupine KD Stična.

V dveh ponovitvah so z združenimi močmi pevci, igralci in instrumentalist napolnili dvorano KD Stična ter znova pokazali, da je ljubiteljska kultura v Stični in občini Ivančna Gorica na visokem nivoju. Topli odzivi so dobra potnica Zborallici za prihodnje izzive; 28. maja jih čaka ponovitev koncerta v Grosuplju, jeseni pa revija pevskih zborov na regijskem nivoju.

Vsem sodelujočim v predstavi se Zborallica najlepše zahvaljuje, prav tako pa tudi svojim poslušalcem in podpornikom. Naj bodo počitnice za vse lepe, zaslužno brezskrbne in naj kopalke letos ne ostanejo v omari.

Kaja Bahor

Kako se ljubezen in prijateljstvo že 15 let prepletata s prepevanjem Mešanega pevskega zbora Ambrus

Pevke in pevci Mešanega pevskega zbora Ambrus v letošnjem letu praznujejo 15. obletnico delovanja. Svoj jubilej so ovekovečili v soboto, 13. maja, ko so v dvorani domačega kulturnega doma pripravili prisrčen koncert s pomenljivim naslovom Ljubezen, pesem, prijateljstvo.

MePZ Ambrus, ki je bil ustanovljen leta 2002, je sprva vodil Ciril Hočevar, zadnja leta pa uspešno deluje pod vodstvom Monike Hočevar. 28 pevk in pevcev s svojim prepevanjem lepša številne prireditve v Ambrusu in širše, v domači županiji pa redno bogati tudi bogoslužje. Pevke združujeta ljubezen do glasbe in medsebojno prijateljstvo, oboje pa je moč čutiti v pesmih, ki jih z veseljem podarjajo drugim. Tako je bilo tudi na njihovem koncertu, ko so se odeli v slavnostno črno s pridihom barve ljubezni in med poslušalce ponesli šopek pesmi, ki so zboru najbolj pri srcu. Predstavili so se z nežnimi, na trenutke otožnimi, a vendar izredno lepimi napevi o vseh naših ljubeznih, željah in spominih. Koncert, poln pesmi, ki s svojo milino pobožajo človekovo dušo, je poseben pečat dobil tudi s tem, ko so na odru nastopile tri majhne deklice - hčerke ambruških pevk. S tem zgovornim dejanjem je bilo jasno pokazano, da srčno odpeto pesem s svojo sporočilnostjo povezuje vse ljudi, od najmlajših do najstarejših in najbolj zrelih. Pevci seveda niso pozabili na udarnejše in živahnejše melodije, saj so tudi člani zbora takšni - veseli in polni življenja. Dokaz za to so bile vsekakor domiselne napovedi posameznih pesmi, še posebej pa prihod Ambrušanom že domače lokalne ženske, v vlogi katere nastopa ena od pevk mešanega zbora, Polo-

na Hrovat, ki zna občinstvo vselej spraviti v dobro voljo. Vsestranska Polona, idejno srce celotnega koncerta, je pripravila tudi povezovalna besedila h koncertu, v vlogi voditeljice večera pa se je odlično znašla Teja Bavdek. Za tehnično brezhiben potek čudovitega dogodka sta poskrbela Blaž in Jan Hrovat.

Poleg slavljencev so na koncertu nastopili tudi nekateri gostje in tako popestrili večer. Velikolaška vokalna skupina, ki jo vodi Martina Kovačič, se je na ambruškem odru predstavila prvič in z lepo odpetimi pesmimi navdušila publiko. Slednje je prevzel tudi nastop deklet Glasbene skupine Amabile, ki ga vodi Monika Hočevar. Monika prav tako že več let dirigira Otroškemu pevskemu zboru Ambrus, ob katerem sta tokrat zaigrali Manca Hočevar na flavti in Nika Škoda na violini, Moški pevski zbor Ambrus, ki ga vodi Ciril Hočevar, pa se je predstavil z eno od Slakovih viž. Na odru so zasijale tudi pevke Ženskega pevskega zbora Ambrus in vsem ljudem ponesle popotnico ljubezni in sreče. Na klavirju jih je spremljal Žiga Jernejčič, ki je s svojim igranjem obogatil tudi

nekaj pesmi ambruškega MePZ. Koncerta se je udeležila predsednica sveta JSKD Območna izpostava Ivančna Gorica gospa Anica Čuček, in nekaterim članom MePZ Ambrus za večletno udejstvovanje na glasbenem področju ljubiteljske kulture podelila Gallusove značke. Zbrane je nagovorila tudi predsednica Kulturnega društva Ambrus Maja Tratar, ki je poudarila, da so pevci pomembni soustvarjalci kulturnega življenja na Ambruškem. V imenu KD je pevcem izročila tudi bon za pevsko delavnico, na kateri bodo lahko svoje pevsko znanje še nadgradili.

»Za prijatelje si je treba čas vzeti...« se je glasila ena od pesmi, s katero so člani MePZ Ambrus sklenili večer. Zares, pevke in pevci si vedno znajo vzeti čas drug za drugega, o čemer pričča tudi njihovih jubilejnih 15 let - 15 let skupnih vaj in nastopov, predvsem pa povezujočega prijateljstva, ki se spleta ob srčno zapetih pesmih. Naj bo še dolgo tako.

Špela Zupančič, KD Ambrus
Foto: Jan Hrovat

Magistrski koncert Žige Jernejčiča z mešanim pevskim zborom Zagradec

Mešani pevski zbor Zagradec je nastal l. 2000 na pobudo organista Roberta Kohka, ki zelo uspešno in kakovostno deluje še danes. Zbor sodeluje na območnih pevskih revijah in na raznih kulturnih prireditvah v občini Ivančna Gorica. Nekajkrat je gostoval tudi v tujini.

V petek, 12. 05. 2017, je bil za njih poseben dan, kajti njihov pevec in organist Žiga Jernejčič je z njimi, tokrat v vlogi zborovodje, v cerkvi svetega Jakoba v Ljubljani izvajal magistrski koncert. Zbor je edini v Sloveniji, ki je že drugič »diplomiral«, prvič l. 2011 z Robertom

Kohkom in sedaj z Žigom. Izvajali so skladbe pozabljenega žužemberškega skladatelja Franceta Požuna, kar je bilo za Žigo še večji izziv. Leta 2011 je sicer že diplomiral z orgelskim koncertom na Konservatoriju za glasbo Jurij Slatkonja, tokrat pa študij zaključuje na Akademiji za glasbo, smer Glasbena pedagogika. Koncert je odlično in na nivoju uspel. Obhajali so nas pestri občutki, ko smo spremljali Žigo in pevce. Čustveno in z občutkom so podajali pesmi. Občutili smo njihovo povezanost, natančnost in trud, ki je bil vložen. Kot je Žiga dejal, so vadili pol leta, proti koncu so se srečevali

vsak dan in da se toliko ljudi lahko uskladi, je to velik uspeh. Pevci so pripovedovali, da je bilo z njim prav lepo in prijetno sodelovati, je pozitiven, prijazen, nekonflikten. Da je fant na mestu, že dolgo vemo in dokaz temu je bila tudi polna cerkev krajanov iz Zagradca, iz Stične, kjer je Žiga tudi organist ter mnogo drugih. Po končanem koncertu smo mu ob domači pogostitvi čestitali za nesporno oceno 10 in še vsi pod vtisi kramljali o lepoti tega večera, ponosni, da je Žiga naš krajan in prepričani, da stoji na začetku zelo uspešne poti.

Anita Globokar

Kulturni čudež v zagraškem parku Loka

Seveda bom obtožen pretiranega navdušenja ob tem, kar so pripravili akterji v deževnem majskem večeru. Natančneje, zgodilo se je 6. maja v režiji Kulturnega društva iz Ambrusa, odličnega rock jazz banda Astrid Lindgren in z vso organizacijsko gostinsko podporo Toplar d.o.o. Večer je bil namenjen zbiranju sredstev, oziroma denarja, če prevedem, za nakup prilagojenih športno invalidskih vozičkov.

Vse prereditki obiskovalci smo lahko v objemu večerno oblečenih smrek sledili duhovito ter mojstrsko izvedeni predstavi: BIPOLAREN. Predstavlja si gozdni amfiteater, kjer se ljudje na belih stolih smejejo od srca in sproščeno naglas, medtem ko vleče Sašo Tratar z ekipo soigralcev (Polona Hrovat, Tatjana Hren, Klemen Hočevar, Ivan Boben, Renato Muhič, Maja Tratar) iz rokava eno duhovitost za drugo. Na račun nore družbe ali le posameznika, ki to opaža. Odvisno, na kateri strani se prepoznamo v tej predstavi sami. Tudi dež te zabave publike pod dežniki ni motil. Za nekaj de-

žurno plamenečih ognjev je osebno skrbel alfa Branko Ferlin, ki je moja opazko, da nas je kar nekam malo za tako imeniten dogodek, takole preslišal: »No, povej, a ni lepo?!« Da, izjemno, dobesedno romantično okolje, izjemna predstava in odlična glasba Astrid Lindgren. A čudež tega večera se skriva v dejstvu, da se tudi tu nekdo upira sterilizaciji in hiper komercializaciji našega diha

in se vrača v objem Narave. Pa čeprav je kaznovan s tistimi številkami pod črto. A brez jadicovanja, lepo prosim. Ta »večer« je daroval skoraj 700 evrov za nakup prilagojenih športno invalidskih vozičkov. Aplavz in zahvala vsem s odprto dlanjo in SRCEM. Ganljiv večer pravzaprav.

Na videnje v parku Loka prihodnjič!
Edo Marinček

Pozdrav pomladi

V petek, 17. marca, smo pevke ženskega pevskega zbora Vidovo ponovno obiskale Šentlovrenc in s pesmijo pozdravile prihod pomladi. Glasbeni večer so z nami soustvarili pevci moškega pevskega zbora Vidovo in učenci glasbene šole Dežela glasbe. Slednja deluje že sedem let v Vrhovem pri Šentlovrencu pod vodstvom profesorice glasbe Marte Steklasa.

Tekom večera pa so bile z nami tudi prav posebne gostje - gospe, ki so bile dovolj pogumne, močne in vztrajne, da so se uprle stereotipom in pritiskom družbe 19. stoletja in premaknile mejo med moškim in ženskim svetom, med moškimi in ženskimi pravicami. Zdelo se nam je prav, da se jih ob dnevu žena in ob prihajajočem materinskem dnevu spomnimo in počastimo spomin nanje. Med najbolj zanimivimi ženami, ki so bile prve lastovke v emancipaciji, je gotovo naša občanka Kristina Gorišek z Mekinj nad Stično, ki se je po končani trgovski šoli preselila v Beograd in po opravljenem izobraževanju postala prva poklicna pilotka v kraljevini SHS in na Balkanu. Večer je bil čudovit. Glasba je povezala različne generacije, sosede in preteklost s sedanostjo. Koncert je z mnogimi glasbenimi točkami trajal dobro uro, vendar to številnega občinstva, ki je do zadnjega kotička napolnilo dvorano, ni zmotilo in so z navdušenjem spremljali koncert do konca. Tudi nam, pevkam ŽPZ Vidovo, je bilo lepo. Vesele smo bile tudi druženja z ostalimi nastopajočimi in poslušalci po koncertu. Tako lepega dogodka pa nam ne bi uspelo ustvariti, če pri tem ne bi imele nekaj pomoči. Zahvaljujemo se gospodu Branetu Prazniku, ki nas vsako leto prijazno sprejme v goste, uporabnikom Dnevnega centra za izdelavo cvetic iz krep papirja in gospe Marti Steklasa za pripravo otrok na nastop in sodelovanje na koncertu, gospe Mariji Zaman za povezovanje programa in Danijeli Slana, da nas je spremljala na klavirju.

Tanja Lušina in Anamarija Škerjanc Štrus

Godovanje v maju

V Kulturnem domu Ivančna Gorica so pevci in godci ljudskih pesmi Studenček 7. maja pripravili samostojni koncert z naslovom »Godovanje v maju«. Letos so se odločili, da svojim zvestim gledalcem ponudijo nekaj več, zato so med prepevanjem pripravili skeč, v katerem je prikazan odnos med možem in ženo.

Godovanje je bil včasih zelo pomemben praznik. Domači in prijatelji so prišli voščiti na dom s tako imenovanim »ofrahom«. Drugje so imenovali tak običaj »rompljanje«, oziroma so templjali.

Naši godovniki so voščili uporabniki Novega Paradoksa z igralsko izvedbo pesmi Lepa Vida. Na nastop so se pripravljali pod vodstvom Marije Zaman iz Mleščevega. V vroče poletne dni so nas s svojimi kostumi in plesom popeljali VDC Želva. Z ubranimi glasovi so razveselili slavljenko in gledalce Grajski pevci in Predgrada. Fantovsko petje ob spremljavi harmonike je na odru prišlo iz grl Ljudskih pevcev Gmajnarji. Del fantov je poprijelo za doma narejena glasbila in nastopili so še kot Fantje z Gmajne.

Vsi so se strinjali, da je bil lep večer, le naša slavljenska še ni bila zadovoljna. Možu je tarnala, da si še vedno nekaj zelo močno želi. Za popoln praznični večer si je želela slišati Staneta Vidmarja, ne iz radia ampak v živo. Seveda, ker ima dobrega in ubogljivega moža, ji je tudi to željo izpolnil in večer je s svojimi lepimi, čustvenimi pesmimi zaključil njen ljubši pevec.

Za besedilo skeča in postavitev na oder je poskrbela Marjana Hočevar iz Muljave.

Seveda praznovanja ni brez prigrizka in pijače, zato so pevci in godci ljudskih pesmi Studenček poskrbeli za bograč. Glavna kuharja sta bila tokrat Boris in Milan.

Na koncu bi se radi zahvalili vsem nastopajočim in vsem, ki so nam kakor koli pomagali pri izvedbi letnega koncerta.

Za Studenček Irena Brodnjak

Mladinska skupina Kulturnega društva Ambrus vabi na

Poletne delavnice in varstvo za otroke

❖ Za otroke od 4. do 14. leta starosti.

❖ Od 17. do 21. julija 2017 pri lovski koči Ratenca v bližini Ambrusa.

Čaka nas pet nepozabnih dni zabave, raznolikih delavnic in spremljevalnih dejavnosti ter spoznavanja novih prijateljev. Skupaj bomo ustvarjali, kuhali, spoznavali naravo, prepevali ... In se veliko igrali ☺. Obiskali nas bodo tudi zanimivi gostje in nam razširili obzorja.

Otrokom vsak dan pripadeta malica in kosilo, udeležencem jutranjega varstva pa tudi zajtrk. Delavnice so brezplačne, dobrodošli pa so prostovoljni prispevki.

Prijave zbiramo do 30. 6. 2017 na tel. številko 041-966-117 (Marjana Perko) ali na e-naslov gabez.perko@gmail.com.

Pohitite, saj je število otrok omejeno.

Recital violončelistke Monike Hočevar

V soboto, 8. aprila, je v kulturnem domu v Ambrusu potekal večer klasične glasbe – recital violončelistke Monike Hočevar. Izjemna glasbenica nas je s svojo virtuoznostjo popeljala v svet ruske glasbe.

Monika Hočevar se je violončelo začela učiti pri rosnih šestih letih in po končani nižji glasbeni šoli svojo glasbeno pot nadaljevala na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Njena ljubezen do instrumenta in želja po igranju je z leti rasla, zato se je odločila, da se vpíše na Akademijo za glasbo v Zagrebu, kjer letos zaključuje tretji letnik. Monika pa ni le odlična solistka in komorna glasbenica, ki nastopa na domačih in tujih odrih ter je za svoje igranje prejela že več nagrad, pač pa tudi zelo dobra pevka in dirigentka. Že več let namreč vodi Mešani in Otroški pevski zbor Ambrus ter Glasbeno skupino Amabile, v kateri tudi prepeva.

Na recitalu se je Monika predstavila s Šostakovičevim Sonato za violončelo in klavir v d-molu ter z Variacijami na rokoko temo za violončelo in orkester v A-duru skladatelja Čajkovskega. Tehnično zahtevni skladbi velikih ruskih komponistov je Monika izvedla odlično ter s svojim

mojstrskim igranjem in prepričljivo interpretacijo navdušila občinstvo. Umetnico je na klavirju spremljal Domagoj Guščič, ki kot korepetitor deluje na zagrebški glasbeni akademiji. Koncert sta povezovala Manca Hočevar in Aljaž Bavdek, vezno besedilo pa je spisala Polona Hrovat. Eden najboljših violončelistov vseh časov Mstislav Rostropovich, je nekoč dejal: »Ko sem začel igrati violončelo, sem se v instrument tako

zaljublil ... zato, ker zveni kot glas ... on je moj glas.« Te besede bi zlahka pripisali tudi Moniki Hočevar, saj se zdi, da je njena povezanost z violončelom, skozi katerega se izraža in poslušalcem razkriva svojo notranjost, kakor ljubezen. Ljubezen do glasbe, ki jo razdaja naprej in z njo nikogar ne pusti ravnodušnega. Želimo si, da bi jo v Ambrusu zasluhili še velikokrat.

Špela Zupančič, KD Ambrus

Noro nori norci v Ambrusu

Ambruški kulturni dom so v soboto, 22. aprila, zavzeli norci. V goste so namreč prišli člani Mladinske gledališke skupine Kulturnega društva Josip Jurčič Mujava in se predstavili z uprizoritvijo igre *Noro nori norci*.

Igra, ki jo je napisal Jurij Švajncar, je pravzaprav igra v igri. Govori namreč o vaškem veljaku, ki najame skupino posebnikov, s katerimi želi pripraviti odmevno predstavo in z njo na hitro obogateti, načrt pa mu ne uspe, saj norci spoznajo njegovo namero in se mu postavijo po robu. Tako celotna predstava kot tudi notranja igra norcev združujeta več različnih žanrov, s tem pa želita ugajati čim širši publiki – vsak naj se pač ogreje za tisto, kar mu je najbolj pri srcu. Za dramsko igro so se zagotovo ogreli mladinci z Muljave z režiserko Sašo Senica na čelu, saj je bila predstava, ki so jo pripravili, zares odlično izpeljana. Igralci so se povsem poistovetili z liki, ki so jih predstavljali, ter preko dobre igre in izjemne glasovne interpretacije prepričljivo upodobili njihov pogled na svet. Številne komične situacije in vložene reklame, ki so delovale kot posmeh kapitalistično naravnani družbi, so samo igro le še obogatile. Publika je bila navdušena in je med predstavo, v katero se je očitno povsem vživela, s ploskanjem pridno sodelovala z igralci.

Gostujoča predstava je v Ambrusu vsekakor doživela velik uspeh. Recept zanj pa so bili nedvomno *noro nori* – noro dobri – mladi igralci z Muljave.

Špela Zupančič, KD Ambrus

Ob festivalu »Zmaj kamišibaj« v Ljubljani – predstavitev kamišibaja tudi v naši knjižnici

Tri leta nazaj smo v knjižnici Ivančna Gorica pri svojem bibliopedagoškem delu pričeli uporabljati tudi kamišibaj. Gre za pripovedovanje ob slikah na malem odru. Prihaja z Japonske, kjer kami pomeni papir, šibaj pa gledališče. Pripovedovalec stoji ob malem lesenem odru. Ob pripovedovanju zgodbe na odru menja ilustracije, na katerih vzporedno s pripovedovanjem teče zgodba. Slike prikazujejo pomembne dogodke v zgodbi podobno kot pri stripu.

Prvi kamišibaj za knjižnico so izdelali naši možje, pravljničarke Anita, Petra in Maruša pa so se izobraževale preko literature, YouTube, udeležbo na festivalih ipd. Smo pa na daljše izobraževanje poslali tudi našo sodelavko Marušo Pušnik, ki ga je ob Svetovnem dnevu knjige zaključila z nastopom. Za svojo zaključno nalogo je vzela šaljivo, ponarodelo basen »Zajec, lažni bolnik«, za katero je zgodbo sama tudi ilustrirala in pripravila glasbo. Pred polno dvorano jo je predstavila v Hiši otrok in umetnosti v Ljubljani in prejela posebne pohvale mentorice Irene Rajh Kunaver in Jelene Sitar, predvsem za ilustracije. Še isti teden smo v knjižnico dobili tudi prvi »profesionalno izdelani« butaj. Maruša izobražuje sodelavke, tako da bomo v novo sezono pripovedovanja vstopile pogumneje. Trenutno poteka festival Zmaj Kamišibaj v Ljubljani, 18. 19. in 20. maja, sodelavke pa za Društvo Sožitje v okviru občinskega praznovanja, 24. maja, pripravljajo pravljico »Ko najdeš pravega prijatelja«.

Kamišibaj je ekvivalent slikanici, zato vas vse spodbujamo h glasnemu branju ob ilustracijah tudi doma.

Ksenija Medved

v tujini kot v Sloveniji. S tem želimo krajinski arhitekti izboljšati razmere na področju urejanja prostora v mestnem in podeželskem okolju. Stremimo k vključevanju javnosti k sodelovanju in iskanju novih rešitev za urejeno bivalno okolje in izboljšanje podobe slovenske krajine. Ve-

selimo se podobnih dogodkov tudi v prihodnje, saj lahko s tovrstnimi dogodki pomembno prispevamo k dvigu zavesti o pomenu kakovosti, varstva in razvoja krajine.

Mojca Seliškar

Foto: Tinkara Žgajnar

Mesec krajinske arhitekture 2017

Letos Društvo krajinskih arhitektov Slovenije že deseto leto zapored praznuje Mesec krajinske arhitekture. Vse od leta 2007, ko je Mednarodna zveza krajinskih arhitektov (IFLA) sledila zgledu Ameriške zveze (ASLA) in razglasila april za mesec krajinske arhitekture, si tudi slovenski krajinski arhitekti prizadevamo širiti razumevanje naše stroke v javnosti. Krajinska arhitektura velja za mlado stroko. Razvila se je v času hitre rasti mest in razvoja industrije konec 18. stoletja. Z leti si je utrdila položaj med inženirskimi strokami s tem, ko je v urbanizmu in urejanju prostora prispevala znanje o delovanju narave in varstvu okolja ter povezala funkcionalnost prostora s podobo. Danes krajinski arhitekti s svojim znanjem in delom na različnih področjih in ravneh urejanja prostora prispevamo h kakovosti, varstvu in razvoju krajin, javnih in zasebnih, urbanih in kulturnih (DKAS, 2017).

Dogodki v mesecu krajinske arhitekture

V aprilu, svetovnem mesecu krajinske arhitekture, pa širimo svoje poslanstvo tudi med zainteresirano javnost in predstavljamo svoje prispevke h kakovosti urejanja prostora. Tudi letošnji program je dobera zapolnil celotni mesec. Vključeval je veliko zanimivih dogodkov v različnih krajih po Sloveniji, kot so pogovori ob knjigah, sprehodi ob obmorskih terasastih krajinah, delavnice za otroke in odrasle, predstavitve knjig, razstave in organizirani pogovori. Osrednji dogodek je bil strokovni posvet Slovenska krajina pred izzivi prihodnosti, ki ga sta ga v znak praznovanja 70-letnice Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani in 25-letnice delovanja društva priredila Oddelek za krajinsko arhitekturo in Društvo krajinskih arhitektov Slovenije.

Mesec krajinske arhitekture v Ivančni Gorici

V mesecu aprilu sta se v sklopu Meseca krajinske arhitekture v Ivančni Gorici s pomočjo in podporo knjižnice odvijala dva dogodka. V prvem tednu je bilo v knjižnici predavanje krajinskega arhitekta z naslovom *Od načrta do vrta*. Mitja Škrjanec je krajinski arhitekt s skoraj 15 letnimi izkušnjami na področju urejanja zunanjih javnih in zasebnih površin. Po uvodnem zgodovinskem pregledu znamenitih vrtov po svetu je v nadaljevanju predstavil pomen predhodnega načrtovanja vrtov, nam pokazal primere načrtov krajinske arhitekture in zasaditvenih načrtov ter predstavil ključne dele vsakega načrta. Povedal nam je, kako poteka proces nastajanja načrta in kako ga tvoriti ob željah in potrebah naročnika ter sledenju etičnim načelom in lastnemu konceptu. Videli smo paleto različno obarvanih in oblikovanih vrtov, ki so nas navdušili. Predstavil nam je uporabne kombinacije rastlin, nam podal nasvete in opozoril na nekatere pomanjkljivosti določenih rastlin, kar nam bo v pomoč pri oblikovanju in urejanju lastnih vrtov. Predavanje se je zaključilo v sproščenem vzdušju ob pogovoru s predavateljem.

Drugi dogodek se je zgodil na dan Zemlje in dan pred svetovnim dnevom knjig. 22. aprila se je v prijetnem sončnem dopoldnevu od-

vijala Čitalnica pod drevesi. V ta namen se je zelenica pred knjižnico spremenila v čitalnico na prostem pod krošnjami dreves. Naključne obiskovalce so čakale knjige s krajinsko tematiko. Na voljo je bila strokovna literatura, poezija, proza in otroške knjige. V sproščenem vzdušju so otroci ustvarjali na kreativnih delavnicah, medtem, ko so starši uživali v prijetnem ambientu pravljničarke. Delavnice so vodile študentke pedagoških in drugih smeri Neža Hočevar, Veronika Bregar, Petra Hočevar in Tinkara Žgajnar. Z njihovo pomočjo so otroci izdelali preproste figure in risbe iz naravnih materialov. Bolj razgiban del dogodka so bile socialne igre, ki jih je vodila študentka socialne pedagogike Nives Medved. Otroci so se razživel ob ristanju, skakanju gumitvisti, kegljanju, balinanju in drugih družabnih igrah. Zahvaljujemo se vsem sodelujočim in vsem, ki so nas obiskali in s tem podprli naše delovanje in prizadevanja. Za vso podporo, pomoč, nasvete in spodbudo bi se zahvalila knjižnici Ivančna Gorica. Posebna zahvala gre vodi knjižnici Kseniji Medved, ki je z navdušenjem sprejela predloge dogodkov, spremljala potek ter nam nudila strokovno pomoč. Ideja enomesne aktivnosti na področju krajinske arhitekture je povečanje prepoznavnosti stroke tako

SANKUKAI KARATE

KLUB Ivančna Gorica

Državni turnir za dečke in deklice ob 40-letnici delovanja kluba

Manca Koščak pri doseganju treh točk

Z leve proti desni Kristan Zlato in Jože Kastelic

V letošnjem letu Sankukai karate klub Ivančna Gorica obeležuje 40. leto svojega delovanja, ter 40 let karateja v naši občini. Začetki segajo vse tja v leto 1977, kjer so s treningi karateja začeli kar na takratnem nogometnem igrišču v Ivančni Gorici. Nato so sledile številne selitve lokacij našega delovanja, vse do izgradnje nove OŠ Stična, kjer smo dobili zelo lepe prostore za trening.

Tam smo v nedeljo, 9. 4. 2017 ob naši obletnici organizirali državni turnir v športnih borbah, KATAH in IPPON kumiteju, za dečke in deklice. Med seboj se je za 15 kompletov medalj in pokalov pomerilo kar 161 tekmovalcev, ki prihajajo iz 25 Sankukai karate klubov in njihovih sekcij po Sloveniji. Za spoštovanje pravil in določanje najboljših, pa je na štirih boriščih skrbela kar 40 članska sodniška komisija. Že pred začetkom tekmovanja je mlada glasbena skupina Gross upi poskrbela za dobro vzdušje in s svojim glasbenim vložkom poskrbela za odličan začetek tekmovanja.

V nadaljevanju smo po zaslugi tekmovalcev spremljali zanimive športne borbe, dekleta so se pomerila v izvajanju kat, naši najmlajši pa v tehniki imenovani Ippon kumite in prav vsi so se potrudili in odrezali po svojih najboljših močeh. Za nekaj dobrih rezultatov so poskrbeli tudi naši otroci iz Karate kluba Ivančna Gorica. Tako je v kategoriji

mlajših dečkov v IPPON kumiteju Vid Alibegović osvojil odlično 5.–8. mesto, v isti kategoriji pri dekletih pa je Alja Alibegović osvojila odlično 3.–4. mesto, Lina Jakše pa 5.–8. mesto. Pri starejših dečkih sta dobro opravila tudi Blaž Novak Rudič in Van Ploj Vollmayer, ki pa sta dosegla 8.–16. mesto v kategoriji do 40 kilogramov. V kategoriji starejših dečkov nad 40 kg sta Črt Šimec Peterlin in Žiga Vrabac osvojili 8.–13. mesto. Za nove domače stopničke je v kategoriji starejših dečkov 3.kyu ABS poskrbel Žiga Mestnik, ki se je uvrstil na odlično 3.–4. mesto. Za novo veselje na tribuni sta v kategoriji kadetov poskrbela Žan Mavrin z 5.–6. mestom v borbah do 50 kilogramov in Nejc Zajc z 3.–4. mestom nad 50 kilogramov. Za konec pa je v kategoriji kadetov Živa Vrabac dosegla odlično 5.–8. mesto, ta rezultat je nadgradila njena klubska tekunica v tej kategoriji, domačinka Manca Koščak, ki si je z odličnimi borbami prislužila zlato medaljo. Tako se je tekmovalni del zaključil brez poškodb ter z odlično opravljenim sodniškim delom in čakali smo le še na podelitve diplom in priznanj najboljšim. Na koncu so sledili prikazi različnih tehnik SANKUKAI KARATEJA. Zelo atraktivno zaključno demonstracijo obrambe od palice, ki so jo gledalci nagradili z velikim aplavzom, pa sta prikazala ustanovitelj in trener karate kluba

Ivančna Gorica, ter mojster Sankukai karateja Jože Kastelic-2.DAN in Zlato Kristan-1 kyu, ki je eden izmed prvih učencev v 40 letni zgodovini kluba.

Tekmovanje je z zaključnim govorom zaključil organizator tekmovanja Jože Kastelic in se ob tem zahvalil celotnemu sodniškemu zboru za korektno opravljeno delo, gledalcem za športno navijanje in vsem ostalim, ki so kakorkoli pripomogli k uspešno izvedenemu državnem turnirju. Posebna zahvala velja našim sponzorjem, ki so se prijazno odzvali naši prošnji za finančno ali materialno pomoč pri organizaciji tekmovanja: Občina Ivančna Gorica, Akrapovič, d. d., Tamag.si-prevoz lesa, Cota d.o.o.-krovstvo in kleparstvo, Beta BIRO, Picerija-Gostilna Antonač, Cona Bomax, Mercator. Ob 40-letnici delovanja kluba želimo, da bi se z aktivnim gibanjem ukvarjalo več ljudi, zato že ob tej priliki vabim v septembrski vpisni rok vse, ki vas zanima ta prečudovita veščina, kjer ni starostnih omejitev, potreben je le pogum, želja in veselje do gibanja, kajti SANKUKAI KARATE treningi so prilagojeni posamezni starostni kategoriji. Naredite prvi korak, mi pa vam bomo pri tem pomagali. Več informacij dobite na: <http://www.sankukai-karate.info/>.

Sandra Korelec in Žan Dežman

Namizni tenis na Krki

V medobčinski namiznoteniški ligi po prvem delu brez presenečenj vodi ekipa ŠD KGG Krka II z Mlakarjem na čelu, takoj za njimi pa prva ekipa Krke pod vodstvom Jožeta Kozinca. Laščani, Šmarčani, Dobrepoljci in Stičani pa bodo svojo priložnost za boljši rezultat iskali v drugem delu. Ko se je končalo ligaško tekmovanje, je bilo na sporedu medobčinsko tekmovanje posameznikov, ki ga je tokrat odlično organizirala ekipa Šmarja-Sap. Za rekordno udeležbo je veliko pripomoglo tudi deževno vreme in telovadnica OŠ Šmarje se je kar lepo napolnila. Člani ŠD Krka smo dosegli kar nekaj lepih uvrstitev. Igra se pozabi, rezultati pač ne. V kategoriji veteranov je slavil Brodnik Zvone, 3. mesto je dodal Globokar Slavko. V odsotnosti Mlakarja sta v kategoriji do 50 let v finalu igrala oba člana Krke in sicer Omahen Zvone ter Vokal. Bojan Kuhelj pa je dosegel uvrstitev med najboljših osem a potem naletel na razpoloženega Janežiča, ki je izkoristil prednost domačega igrišča in ga premagal 3:0.

Zadnjo tekmo v Ljubljanski prvi ligi je ekipa KGG I odigrala proti Komendi in jo v gosteh premagala s 6:3. V tekmi kjer poraz ni smel priti v poštev se je zopet izkazal prav Mlakar, ki je dobil vse tri dvoboje, dva Vokal, Omahen pa enega. Kozinc je odlično zamenjal Vokala in se dostojno upiral, na koncu pa je le moral priznati, da je mlajši Cvetko malenkost boljši.

Levo v modrih dresih Kozinc, Mlakar, Omahen za KGG I proti Komendi

Nekateri so vedeli, nekateri upali, nekaterim je bilo vseeno. Po slabem prvem delu, ko je ekipa Komunalnih gradenj I igrala brez Mlakarja, je bilo kar malce preveč korajžno razmišljanje o obstanku v elitni prvi ligi. A po povratku Mlakarja, ki je kmalu ujel zmagovalno formo, je bilo upanja vedno več. Odlično je ekipo vodil Jože Kozinc, brez njegovega pozitivnega pogleda bi bil podvig bistveno težji. Bolj kot je bilo pomembno, bolj se je izkazal Zvone Omahen in dobil vse ključne dvoboje, ki so prevesili tehtnico na našo stran. Nekaj je dodal še Vokal za končno celo 7. mesto. Z osmimi zmagami sedmi, s sedmimi zmagami pa bi se kot deveti selili v drugo ligo, kar še toliko več pove o tem dosežku. V drugem delu lige smo tako osvojili celo tretje mesto s samo dvema porazoma. Obstane je uspel tudi drugi ekipi KGG v drugi ligi. Na tekmah v tej sezoni so Kuhelj, Mestnik in Vrhovec kazali vse prednosti ekipe, ki se med seboj odlično razume, za vidnejši rezultat pa jim je občasno zmanjkalo tudi športne sreče. Tretja ekipa Krških veteranov pa je v peti ligi igrala dobro, 'mešala štrene' celo najboljšim, a željeni preboj ligo višje pa jim ni uspel. Na to bodo morali počakati še vsaj nekaj časa. Vsekakor pa čestitke vsem za izjemno sezono.

25. 5. 2017 ob 17. uri bo v prostorih Družbenega centra Krka prvenstvo občine Ivančna Gorica v namiznem tenisu za posameznike in dvojice. Tekmovanje bo potekalo v dveh kategorijah posamezno in enotni kategoriji dvojic. Prijavnine ni. Več informacij o tekmovanju na telefon 041/670-168 (Jože).

Bojan Vokal, ŠD Krka

Taekwondo klub Kang na pokalu Šmartno Litija

V nedeljo, 5. 3. 2017, smo se udeležili enajstega tekmovanja Taekwondo pokal Šmartno Litija, ki ga je organiziral naš prijateljski klub. Za Kangovce je tekma postala že tradicionalna in jo v klubu tekmovalci zelo podpirajo. Zjutraj so se športniki zbrali v športni dvorani Pungrt. Nastopalo je 13 Kangovcev: 2 v kicku, 10 v borbah, in 1 v obeh kategorijah. Na tekmi je bilo vsega skupaj 200 tekmovalcev.

V kicku-M2 je tekmoval Filip Marn, ki si je po treh zmogah priboril srebrno medaljo. Maks Brčan, kategorija M1, je na žalost izgubil prvi boj in dobil medaljo za sodelovanje.

V kicku Ž1 je tekmovala Mojca Maršič, ki je zmagala prvo kolo, v finalu izgubila in si na koncu zaslužila srebrno medaljo.

V borbah v kategoriji mlajših kadetov brez udarca v glavo sta tekmovala Maks Brčan in Ronald Bažec.

Ronald je bil zelo dobro pripravljen, v finalu s 5 proti 3 premagal svojega

nasprotnika in si zaslužil zlato kolajno. Maks je borbo za las izgubil.

Tež Nemanič v svoji kategoriji ni imel nasprotnika. Organizator iz Šmartnega mu je priskrbel nasprotnika iz nižje kategorije, vendar je Tež borbo izgubil za eno točko.

Najboljši kadet je bil Gal Maršič, ki je v finalu premagal svojega klubskega partnerja Jakoba Marna. Gal je zasedel 1. in Jakob 2. mesto. Kadeti Mark Hren, Žan Zupančič in Mitja Dinej Dobrič so prvo borbo izgubili in ostali na 3. mestu. Enako sta po prvi izgubljeni borbi ostala na 3. mestu mladince Gašper Kastelic in Tija Dobrič.

Pri članih do 68 kg je v boj šel naš trener Timotej Todič, ki je odločno in z veliko razliko dobil prvo borbo. V finalu se je boril z izkušenim Mariborčanom Maticem Motalom. Borba je bila pestra, Timotej se je zelo dobro boril in bil hitrejši od nasprotnika. Vendar pa je Matic dobro izkoriščal svoje dolge noge,

na katere Timotej ni imel pravega odgovora. Timotej je končal na 2. mestu.

Izjava trenerja Tomaža: »Timotej je imel dolg tekmovalni odmor. V letu 2017 sva se skupaj odločila, da bo ponovno začel tekmovali. Sezona se je začela s hudo poškodbo, na treningu si je namreč natrgal mišico. Šmartno Litija je bila druga tekma v tem letu, videli smo velik napredek, a Timotej še ni pokazal sto odstotkov. Naslednje veliko tekmovanje nas čaka naslednji vikend, ko se bomo udeležili svetovnega pokala v Belgiji.«

Na tekmi je bil prisoten tudi Aleš Tekavčič, ki je pomagal pri kicku in tekmovalce ogreval. Zahvaljujemo se tudi staršem, ki otroke redno vozijo na treninge in jih podpirajo na tekmovanjih.

Darja Podpečnik

Francoski boks prispeval tretjino članskih kategorizacij

Na SŠ Josipa Jurčiča v plesni dvorani ob ponedeljkih ob 18:30 poteka uro in pol trajajoča vadba francoskega boksa.

Dodatno brezplačno vadbo v borilnici kampus v Ljubljani in prevoz pa imajo kot dodatek na voljo dijaki-nje ali študenti-ke. Treniramo s številnimi borilnimi rekviziti in boksarskimi vrečami. Prednost dodatnih treningov v Ljubljani je stik s številčno populacijo vadečih, različnih starostnih skupin, s katerimi izmenjujemo in nadgrajujemo svoje znanje, ki ga kasneje prinesemo v svoje domače okolje, vadbišče v Ivančno Gorico.

Vadba je primerna za skoraj vse starostne skupine in za oba spola, tako za ženske kot za moške. Borilstvo je v zadnjih letih v strmeh vzponu, o čemer pričča mesto predsednika Olimpijskega komiteja Slovenije, ki ga je zasedel Bogdan Gabrovec, ki je aktiven v judo borilnem športu. Pohvalimo se lahko, da smo v Ivančni Gorici med petimi ponudniki borilnih vadb edinstveni, saj vadečim lahko ponudimo v tekmovalnem smislu največ, za dijake-nje in študente-ke pa je vadba brezplačna.

Periodične priprave mladincev v študentskem kampusu v Ljubljani

11. 3. 2017 in 22. 4. 2017 smo se udeležili 1. kola državnega članskega prvenstva v savatu v Ljubljani v Šiški, kjer je potekalo tekmovanje v boksarskem ringu.

Ker smo člani Savate zveze Slovenije – članice Olimpijskega komiteja Slovenije, lahko svoje športnike registriramo in le ti pridobijo tekmovalne licence za nastop v vrhunskem športu. Gre za veliko razliko od rekreativnega tekmovalnega udeleževanja ali nastopanja v športnih disciplinah, ki jih v Sloveniji ni možno kategorizirati v sistemu vrhunškega športa.

Nastopi na državnih prvenstvih v savatu našim članom omogočajo preboj v mladinsko ali člansko reprezentanco ter s tem nastope na svetovnih in evropskih ter ostalih mednarodnih prvenstvih in tekmovanjih. Poleg tega lahko pridobijo tudi status športnika, kar bi bila lahko velika dodana vrednost v morebitnem športnem oddelku Srednje šole Josipa Jurčiča med novomeškim in ljubljanskim športnim bazenom, na katerega tudi sami čakamo z velikim pričakovanjem. Savate šport pa je na mednaro-

dnem področju aktiven tudi v okviru FISU – univerzitetnega – študentskega športa, medtem ko je v Franciji francoski boks razprostranjen in popularen tekmovalni srednješolski šport. Mag. Jurij Obreza je tehnični delegat svetovne FISU organizacije in ne nazadnje pionir savate športa, ki ga je v Sloveniji predstavil leta 2003. Zaslužen je za vzgojo številnih uspešnih športnikov, ki so osvajali najvišja slovenska športna priznanja in sprejeme pri predsedniku RS.

Naši trenerji so usposobljeni in licencirani v skladu s pravili Strokovnega sveta za šport Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. Ena naših prvih dolžnosti še posebno v panožnem kontaktnem borilstvu pa je zaščititi mlade pred izjemno nevarno uporabo poživil in prepovedanih substanc, kot so anabolni steroidi, ki se jih zelo pogosto poslužujejo tisti bolj "mišičasti" predstavniki borilstva, ki kot dodatek k redni še posebej radi kombi-

nirajo vadbo na fitness pripomočkih. Žal je to danes modna muha, ki k nam prihaja iz sveta profesionalnega (komercializiranega) športa onkraj »velike luže« in ki predstavlja ob uporabi teh prepovedanih snovi izjemno zdravstveno grožnjo za celotno populacijo mladih.

Ker smo v Ivančni Gorici začeli s prvimi aktivnostmi v letu 2013, nas javnost v Ivančni Gorici še ni uspela dobro spoznati, morda šele letos, ko smo Ivančni Gorici (in celotni športni regiji Ljubljana okolica) prinesli najvišji dosežek na področju tekmovalnega športa in s tem nagrado Olimpijskega komiteja Slovenije – srebrni znak Mojce Obreza za 3. mesto na svetovnem prvenstvu v savatu.

S svojimi uspehi v tem trenutku prispevamo tretjino vseh uradnih članskih rezultatskih uspehov v občini Ivančna Gorica po veljavni februarški kategorizaciji OKS, medtem ko ostale borilne vadbe takšnih

uspehov še ne zmorejo uveljavljati bodisi zato, ker niso včlanjene v ustrezno Nacionalno panožno športno zvezo ali pa morda tekmujejo v športnih disciplinah, ki jih slovenska športna stroka ne priznava kot uradno.

Mojca je z aktivnimi tekmovalnimi treningi savata začela v letu 2006 v Ljubljani še kot študentka, danes pa že pridno vzgaja v tem športnem duhu tudi svoji hčerki.

Kot člani Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica, ki spada v športno regijo Ljubljana okolica s centralno pisarno v Grosuplju, smo bili večkrat vprašani o zgodovini savate športa.

Gre za star evropski šport, ki je na evropskih tleh prisoten vsaj 400 let dlje od azijskih borilnih vadb, ki so k nam večinoma prispele po 2. svetovni vojni med 1960 in 70 in iz katerih se kasneje oblikujejo športi, kot je kikkoks – ameriški boks. Savate – francoski boks pa je bil že v letih 1900 in 1924 demonstracijski šport na Olimpijskih igrah v Parizu – takrat, ko je medalje osvajal tudi pokojni olimpijonec Leon Štukelj. Z velikim rivalom angleškim boksom (danes poznamo le izraz boks) je ob pojavu Coubertainovega gibanja izgubil bitko zaradi takrat še nerazumljenih in nesprejetih prvin borjenja s pomočjo nožnih brč ter izločen iz olimpizma s spretno pretvezo, da se »gentleman« v samobrambi in športu ne brcajo.

V kandidaturi za olimpijske igre 2024 v Parizu pa tli skrito stoletno upanje savata po uvrstitvi med olimpijske športe. Že pred sto leti je bil namreč prav v sokolskem gibanju prisoten tudi savate v disciplinah francoski boks in športno borjenje s palico (osnova evropskega vojaškega mečevanja). Številne knjige pričajo o aktivnosti savata v tistem času, ki so ga Sokoli širili v Srbijo (Nikolajević – Boks francuski ili engleski, 1914), Češka (dr. Vaniček – O rohovani) in Hrvaška (Šulce – Šakanje, 1920), v Sloveniji pa omenjen 25. 11. 1906 v glasilu Slovenski Sokol št. 11 kasneje pa sledi prevod s strani sokola Bojana Drenika v slovenščino leta 1934 – Pestenje in borenje z dolgo palico.

Okoli Slovenije delujejo izjemno dobro razvite savate zveze – nekdanje Savate zveze Jugoslavije – torej Srbije, Hrvaške, Črne gore, področja Bosne, Makedonije in pa bližnje Italije ter Madžarske, s katerimi gojimo tesno sodelovanje v regiji. Vse, ki bi vas zanimal borilni šport, vabimo v svoje vrste, še posebej pa je možno pobliže spoznati savate na poletnem šolanju, ki ga bomo kot vrsto let doslej organizirali na morju.

Mojca Obreza, predsednica USK
UNIVERZITETNI SAVATE KLUB
www.francoskiboks.si
041 752 734

OBČINSKA LIGA V MALEM NOGOMETU OBČINE IVANČNA GORICA

VIP potrjuje vlogo prvega favorita v 1. ligi

Čeprav so za nami šele prvi trije krogi, tudi letošnja občinska liga v malem nogometu potrjuje, da bo zanimiva in tudi kvalitetna. Zadnja leta naša vodilna ekipa – VIP Športni studio potrjuje, da ji bo letos težko kdo kos. Po svoje je to tudi razumljivo, saj praktično vsi igralci te ekipe tvorijo jedro novega prvotigaša v Slovenski futsal ligi- FC Ivančna Gorica. A za njimi je kar 5 ekip, ki se bodo precej enakovredno borile za 2. in 3. mesto. Od teh ekip so trenutno s prvimi rezultati najbolj zadovoljni v ekipi MSU team in ŠDM Krka, ki se je lani stežka otrešla zadnjega mesta na lestvici, sedaj pa je tik pod vrhom.

V drugi ligi se bo zopet bil oster boj za 1. mesto. Zanj bo od sedmih ekip konkuriralo najbrž kar pet. Trenutno so najboljše krenili v boj Višnjegorci, ki so zanimivo lani zasedli zadnje mesto, na zadnjem mestu pa so presenetljivo Zagradčani, ki pa so lani osvojili 1. mesto, a se odpovedali napredovanju v 1. ligo. Zaenkrat kaže, da upravičeno. Zanimivo bo videti, kako se bo boj za prvo mesto odvijal v naslednjih krogih. O tem več v naslednjem Klasju, ko bom poročal tudi o položaju najboljših strelcev lige.

1. liga:

		o.t.	zmaga	remi	poraz	goli +	goli -	razlika	točke
1.	V.I.P. Športni Studio	3	3	0	0	15	3	+12	9
2.	MSU team	3	2	1	1	9	3	+6	7
3.	ŠDM Krka	3	2	0	1	8	7	+1	6
4.	Avtostoritve Sadar	3	2	0	1	6	5	+1	6
5.	FSK Mafjozi	3	1	1	1	9	6	+3	4
6.	Bar pri Livarni	3	0	2	1	3	4	-1	2
7.	ŠDM Ambrus Empis	3	0	0	3	4	13	-9	0
8.	Fortuna no.1	3	0	0	3	2	15	-13	0

2. liga:

		o.t.	zmaga	remi	poraz	goli +	goli -	razlika	točke
1.	Raja Višnja Gora	2	2	0	0	13	2	+11	6
2.	Kaligula	3	2	0	1	10	5	+5	6
3.	Veterani NK Ivančna Gorica	3	2	0	1	12	9	+3	6
4.	Kavarna pri Joži	3	2	0	1	10	8	+2	6
5.	Žogca bar & ŠD Ambrus	2	1	0	1	2	6	-4	3
6.	A1 Finance	2	0	0	2	2	9	-7	0
7.	Bencinski servis ŠD Zagradec	3	0	0	3	4	14	-10	0

Simon Bregar

*Sedaj ti lučke nabiramo,
v šopek dolijemo sveže jim vode,
vmes tudi vrtnice je popek,
negovan iz domače je grede.*

V SPOMIN

V mesecu juniju bo minilo deset let, kar je odšla od nas in se preselila v večnost naša ljubljena, nikoli pozabljen mama

KARLINA GRM

iz Malih Les (1916–2007)

Mama, vedno si med nami in tvojimi mladimi podmladki.

Vsi Tvoji

ZAHVALA

MATILDA ŠKUFCA

po domače Rogljičeva Tilka iz Stične
1937–2017

Iskreno se zahvaljujemo vsem za izrečeno sožalje in darovano cvetje ter sveče.

Hvala pevcem za odpete pesmi, pogrebniemu zavodu Perpar za lepo opravljen obred in članom PGD Šentvid pri Stični za spremstvo na njeni zadnji poti.

Zahvala tudi vsem trem govornikom za poslovilne besede. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in ste jo v tako lepem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Beti z družino

*Čeprav tvoj glas
se več ne sliši,
beseda tvoja v nas živi,
povsod te slišimo mi,
med nami še vedno si!*

Utujen od bolezni nas je v svojem miru zapustil mož, oče in deda

FRANC MOŽE

Vir pri Stični 57
(1954–2017)

Lepo se zahvaljujemo sosedom in vaščanom, prijateljem in znancem, sorodnikom in nekdanjim sodelavcem za izrečena pisna in ustna sožalja, cvetje, sveče, svete maše, daritve v dober namen ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala gospodu župniku p. Maksimilijanu Fileju in msgr. Jožetu Kastelcu za mašni obred ter gospodu opatu dr. Antonu Nadrahu za molitev v poslovilni vežici, gasilcem PGD Stična za žalno sejo, častno spremstvo in zadnji gasilski pozdrav.

Hvala za poslovilne besede predsedniku PGD Stična Juretu Strmoletu in sosedu Niki Perpar ter sosedom za molitev v domači hiši.

Hvala pevcem Moškega pevskega zbora Prijatelji, sopranistki Janji Omejec in citrarki Evi Medved, pogrebniemu zavodu Perpar ter Cvetličarni Branka in Florisima.

Posebna hvaležnost osebjem ZD Ivančna Gorica v patronažni službi, laboratoriju in ambulanti doktor Plutove.

Hvala vsem za dobre misli in lepe spomine, ki jih boste imeli na našega Franeta.

Njegova družina

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.
(Svetlana Makarovič)*

ZAHVALA

Nepričakovano nas je mnogo prezgodaj zapustil naš dragi mož, ati, deda, brat, stric, svak, tast in zet

JANKO ZUPANC

iz Velike Dobrave 33, Višnja Gora
(1951–2017)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in znancem za izrečena sožalja, podarjene pozornosti, ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala tudi za čustveno podporo, cvetje, sveče, svete maše in darove v dober namen. Hvala gospodu župniku Janezu Mihelčiču za odziv na klic sredi noči in lepo opravljen poslovilni obred, cerkvenemu pevskemu zboru za zapete pesmi, društvu upokojencev Višnja Gora, pogrebniemu zavodu Perpar in govorniku Pavlu Grozniku.

Še posebej se zahvaljujemo sosedu Petru, ekipi dežurne službe ZD Ivančna Gorica in ekipi nujne medicinske pomoči iz UKC Ljubljana za njihov hiter odziv in poštvovalnost.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi, ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in vsem, ki ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoci vsi njegovi

*Solza, žalost, bolečina te zbudila ni
in ostala je tišina, ki boli
a ljubezen, ki obilno
si nam jo dala,
za vedno v naših srcih je ostala.*

ZAHVALA

Zapustila nas je draga mama, babica in prababica

MARIJA PAVČIČ,

roj. Klavs po domače Gorenčeva Micka iz Malih Les pri Krki 6
(1934–2017)

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo sorodnikom, sovaščanom, znancem in vsem, ki ste nam pomagali in stali ob strani v težkih trenutkih.

Hvala za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Marku Burgerju za lepo opravljen obred, gospe Ireni Slana za lepe poslovilne besede, cerkvenemu pevskemu zboru, patronažni službi in pogrebni službi Perpar.

Iskrena hvala, ki ste se poslovlili od naše drage mame in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

*Človek je kakor kaplja rose,
veter pihne in ni te več.
Ljudje, kot si ti, nikoli ne umrejo,
le v velikem gozdu zaidejo s poti.
Pa kjerkoli si, naj angel čuva te,
Kjerkoli si, vedno s tabo bomo mi.*

Ob boleči izgubi moža, očita in ata

ANTONA CEGLARJA

Videm pri Temenici
(1938–2017)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, sosedom, prijateljem, društvu upokojencev Šentvid pri Stični, konjeniškiemu društvu Radohova vas za izrečeno sožalje darovane sveče, cvetje in sv. maše za dober namen. Zahvala g. župniku Izidorju Grošlju za lepo opravljen obred, pogrebniemu zavodu Perpar, konjenikom za lep obred in spremstvo do groba, pevcem Prijateljem za sočutno zapete pesmi, ter govorcema za lepe besede slovesa.

Iskrena hvala vsem, ki ste se poslovlili od njega in ga pospremili na njegovi zadnji zemeljski poti.

Žena Malči,

*hči Polonca z možem Markom, vnuka Žan in Žiga z družino
in obe pravnukinji Tia in Iza*

*Za vedno si zaspala,
zdaj v miru boš počivala,
saj si vse življenje garala,
vse za dom in družino dala.*

ZAHVALA

Od zemeljskega življenja se je v 88. letu od nas poslovila draga mama, babica in prababica

ANA ZAJEC

iz Krke
(06.11.1929 – 24.4.2017)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, sveče, cvetje, molitve, svete maše in ostale darove, ki ste jih darovali ob boleči izgubi naše predrage mame.

Za lepo opravljen poslovilni obred se zahvaljujemo gospodu župniku Marku Burgerju, pevcem za čutno zapete pesmi, gospodu Petru Mačku za lep poslovilni govor in pogrebniemu zavodu Janez Perpar s. p. za pomoč pri organizaciji pogreba. Iskrena hvala tudi dr. Zdravku Mariču in osebjem doma Sv. Terezije v Dobropolju, kjer je preživela zadnje leto svojega življenja. Hvala tudi vsem ostalim, ki ste jo pospremili ob zadnjem slovesu, ki ste jo imeli radi in jo boste hranili v lepem spominu.

Vaših plemenitih dejanj ne bomo pozabili.

Vsi njeni!

KAM LES

STANKO PERPAR S.P.

ZABORŠT 16, 1296 ŠENTVID PRI STIČNI

IZDELAVA NAGROBNIH SPOMENIKOV
OBNOVA IN PREDELAVA SPOMENIKOV
KLESANJE IN OBNOVA ČRK

NOVO V PONUDBI:

IZDELAVA IN MONTAŽA STOPNIC,
OKENSKIH POLIC, BALKONSKIH OBROB
IZDELAVA UNIKATNIH IZDELKOV

www.kamles.si

TEL.: 041 436 664

cementni
ROJEC
IZDELKI

CEMENTNI IZDELKI ANTON ROJEC s.p.

www.rojec.net

041 | 031 /655-622

PRODAJA
CERTIFICIRANIH
TRANSPORTNIH
BETONOV

Z DOSTAVO
IN ČRPANJEM

Genjeni graditelji in trgovine z gradbenim materialom!
Nudimo Vam tudi:

- BETONSKE BLOKE; širine 12-20-25-30 cm
- BETONSKE VOGALNE BLOKE; 20-25-30 cm
- OPEČNE VOGALNE BLOKE; 20-30 cm
- OPAŽNIKE - ŠKARPNIKE; širine 20-30 cm

ZA VEČ INFORMACIJ
POKLIČITE NA:
01/787 71 05

ELEMENTI ZA DIMNIK 14, 16, 18 in 20 Ø

Siva stran

V jeku 1. svetovne vojne

Paberkovanje vedno redkejših sledi iz tega časa

Pred sto tremi leti se je vojna prevesila že v drugo polovico, a ji tedaj ni bilo videti konca. V vojskujočih se državah je bilo vse več pomanjkanja, po vaseh pa so bile redke hiše, v katerih ni bilo mater, žena, sester ali hčera, ki ne bi nosile žalnih oblačil za padlim domačim. Naše paberkovanje kajpak ni sistematično, ker ne sledi kronologiji dogajanja. Objavimo, kar zasledimo v domačem okrožju; morda bo kdo kasneje iz tega in drugih virov sestavil natančnejšo podobo o razmerah v tem času.

Višnja Gora pred prvo svetovno vojno, verjetno leta 1912. Mesto kaže praznično podobo, meščani pa vedro razpoloženje in primerno blagostanje. Iz foto arhiva F. Godeše.

Višnja Gora med prvo svetovno vojno, leta 1917. Mesto kaže žalostno podobo. Vojska zbira za vojaške potrebe. Pri ljudeh čutimo skrb in poparjenost. Iz foto arhiva S. Rusa.

Pehar je naredil Franc Lunder iz Staroga apna. Veščine se je naučil v času vojnega ujetništva v Rusiji. Bil je tako dobro narejen, da je držal vodo, kar sem tudi preizkusil.

Pomagajmo jih prepoznati

V marčevskem Klasju smo objavili podobo, na kateri tri deklice stoječe ob drevesu nekaj popisujejo in spoštovane bralke in bralce poprosili za prepoznavo.

Na povabilo se je prijazno oglasila Milena Kastelic z Velikega Črnela in sporočila, kdo so in kaj počno. Upodobljenke so nekdanje učenke 6.

razreda OŠ Stična in v Ivančni Gorici in popisujejo indikatorske lišaje, ki so znanilci kakovosti zraka. Prva na podobi je Milena Kek, sredi in nekoliko v ozadju stoji Helena Kolenc, na desni je Lojzka Ceglar. Deklice so sedaj kajpak že odrasle žene, matere in gospodinje. Prva nosi zakonski priimek Kastelic, druga Čampa tretja pa Sadar. Mileni se lepo zahvaljujemo za sporočilo, vsem trem pa želimo še naprej obilo vsakršne sreče. Posnetek je najbrž nastal leta 1976 in mu potemtakem manjka še nekaj do polstoletne starosti.

Leopold Sever

- Haha, sem ti rekla, da si težja od mene!

Hudomušnice

Personalni: »Ste poročeni?«
Iskalec dela: »Ne, samski sem.«
Personalni: Potem pa ne bo nič s službo; pri nas jemljemo samo take, ki so navajeni ubogati!«

Veroučitelj: »Otroci, kaj mora človek najprej storiti, da dobi odvezo?«
Učenci (vsi v en glas): »Greeeh!«

Zvedava tašča pride kmalu po prvi poročni noči k mlademu zetu in ga pobara: »No, kako si bil kaj zadovoljen s svojo mlado ženo?« »No, ja; kar v redu, kar v redu«, menca zet.
»Veš kaj, si pa izbirčen; doslej so jo v tem pogledu vsi hudo pohvalili!«

Specialist za notranje stvari Toneta temeljito pregleda in na koncu zaskrbljeno zapiči pogled v pacienta: »Utrip imate počasen, zelo počasen.«
Tone pa nazaj: »Gospod doktor, nobene panike; veste, mi upokojenci imamo časa na pretek.«

Lenobni Primož v hotelu naroči sobo s kopalnico. »Želite kopalnico s prho ali s kadjo,« vpraša Receptor.
»S kadjo vendar,« zagodrnja komodni Primož, »zakaj neki bi toliko časa stal pod prho!«

Prej in slej Radivoj Miklavčič Hujski

Nekoč je sonce vstajalo svetlobo mi razdajalo. Sedaj mi daje le toplino, svetlobe niti za rezino.

Nekoč so bili zvončki beli, sedaj so črni, potemneli. Nekoč so rože barvo imele, sedaj ne vidim več nobene.

Nekoč so zvezdice žarele, sedaj so čisto potemnele. Zame več jasnine ni, naj sije sonce ali noč temni.

Pojasnilo: Pokojni Rado Miklavčič, Radivoj z Malega Hudega, je v srednjih letih oslepel. Zato večina njegovih pesmi bolj ali manj očitno izraža hrepenenje po svetlobi in videnju. (LS)

"SEVERNA" STRAN

0 veselih zgodbah in o drugem

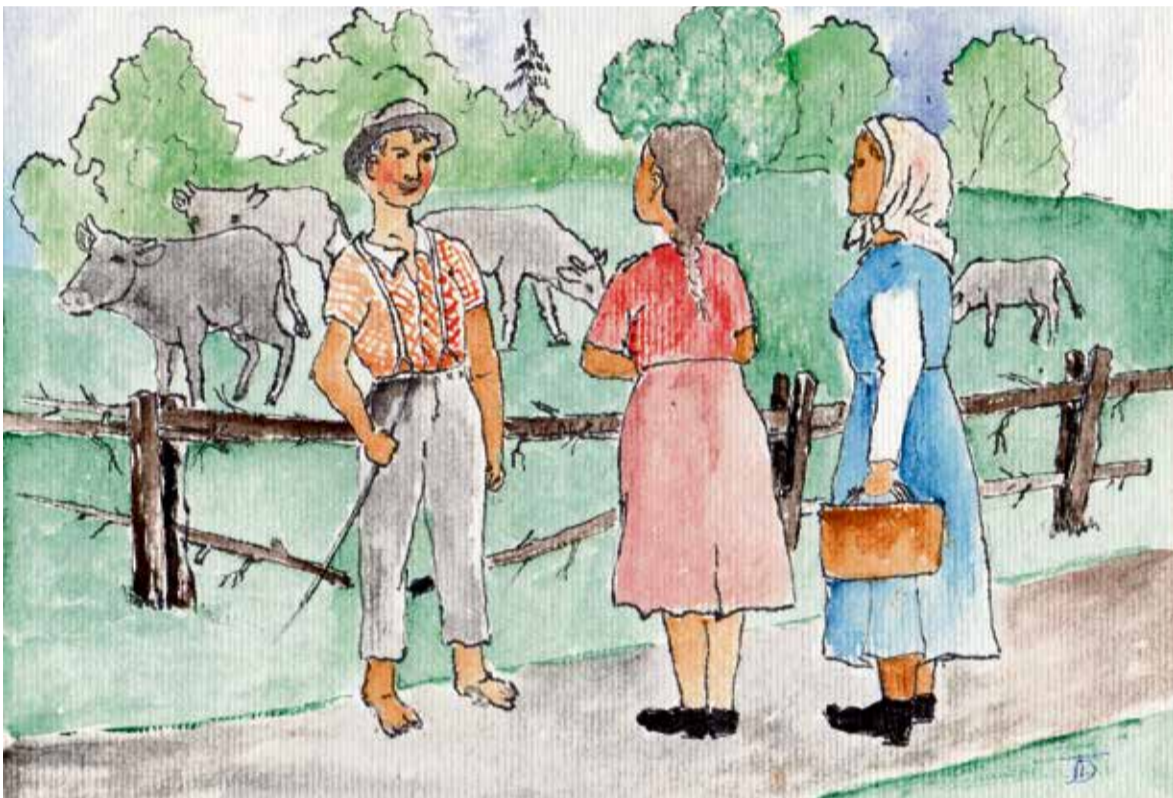
V našem časniku malone že četrto stoletje izhajajo neke vrste črtice, morda tudi burleske, z imenom Vesele zgodbe; blizu tristo jih je že ugledalo luč sveta na zadnji strani našega lista. Ob pogostem osebnem stiku z bralci me ti večkrat sprašujejo, od kod jemljem tvarino za ta navidezno neizčrpni žanr pripovedi. Tedaj slehernemu pojasnim, da so zgodbe izključno prideljaji iz našega vsakdanjega življenja. To prinaša vesele, malodušne pa tudi žalostne trenutke; zdi se, da je prvih celo manj kot slednjih dveh in da imamo več bridkih kot radostnih dni. Zato je prav, da med iskri-vimi dogodivščinami nekatere pre-

udarno izberemo in jih v pripovedni obliki posredujemo tudi drugim. Pri tem moramo kajpak skrbno paziti, da se ne bi šalili na račun telesnih pomanjkljivosti posameznika, pač pa ošvrknemo naše splošne značajske poteze in iz njih izhajajoča hotenja. **Tudi v zgodbah uporabljeno izrazje je deležno skrbnega izbora.** Doslej objavljene iskri-ve dogodivščine so izšle v dveh knjigah: *Vesele zgodbe z dolenskih gričev in Vedre dogodivščine na kako*. Za obe sem prejel kar nekaj pisnih pohval bralcev. Nabira se tvarina tudi za tretjo knjigo, vendar bolj počasi – človeška odtujenost in prevladujoče povezovanje preko elektronskih

pripomočkov daje malo tvarine za oblikovanje zgodb, o katerih teče beseda. Tedaj bo o tem in o vsem ostalem utihnil tudi Leopold Sever, če ga ne bo že prej ustavilo kaj neustavljivega.

Na svetu ni časnika, v katerem bi bilo vse zapisano vsem po volji. Prizadevamo pa si, da bi bilo dobrega čim več. Zato se ravnajmo po besedah enega izmed bralcev, ki je nedavno tega zapisal: »V Klasju najdem različne vsebine; kar me zanima preberem, nekaj preletim, nekaj pa pustim. Tako je na tem božjem svetu.«

Leopold Sever

Ilustracija Antona Draba k značilni zgodbi: *Kako je neizkušeni Matic nevesto odgnal.*

Acervanški (ivanški) miljniki

Doslej smo razmišljali, zakaj je bilo na območju Ivančne Gorice toliko kamnitih obcestnih informatorjev (miljnikov) iz rimske dobe in dognali, da sta k temu pripomogli dve okoliščini: prva je ta, da je bilo na sotočju Stičnice in Višnjice na Vodotučinah pri Ivančni Gorici veliko križišče rimskih cest in rimska popotna postaja imenovana Acervo (grič, gorica, gomila) in druga, da je bilo na terciarnih naplavinah Ivanškega podolja veliko kamnitih surovcev, primernih za obdelavo v te in druge namene. Nekaj tega smo videli tudi v dosedanjih prispevkih, na žalost je skoraj vse šlo v nič; bog pomagaj, kakšni smo!

Še eden od kamnitih lepotcev primernih za oblikovanje, ki so prišli na dan pri gradnji najnovejše avtomobilske ceste pred četrto stoletje.

Ostanek nekdanje rimske ceste zahodno od današnjega cerkvenega hriba v Ivančni Gorici. Izročilo pravi, da so ljudje marsikaj iz cestne podlage odnesli že prej, bodisi zaradi potreb pri novih gradnjah ali zaradi agrarnih posegov.

Pri zasledovanju naše preteklosti ni dovolj enkratno dejanje; pravi ljubiteljski opazovalec mora biti na preži vsak trenutek. Pri globljem oranju vodotučenskega polja, leta 1991, je prišlo na površje tudi kamenje s tla nekdanje rimske ceste. Po nekdanji transversali stopata dve »zapozneli popotnici«. V ozadju vidimo del Ivančne Gorice.

211. rekord:

Vžigalnikov, da se vse sveti

Veste koga bi bili naši predniki najbolj veseli, ko so si prižigali ogenj s kresilom? Nikogar bolj kot Jožeta Verbiča iz Podboršta. Ta ima namreč v svoji zbirki več kot tri tisoč vžigalnikov. Samo pritisnili bi s palcem, pa bi se greli, kuhali in še svetili povrh.

Jože je gradil svojo kolekcijo dve desetletji. Prve priprave za delanje ognja je dobil v dar, večino pa jih je kupil ali našel na različnih mestih. V njegovem »ateljeju« nastajajo še druge zbirke; na primer kemičnih svinčnikov, značk in podobno, zato bomo o Jožetu tudi v prihodnje zagotovo še slišali.

Ob vsem tem bi bilo zares čudno, če bi samo malo pomišljali pred slovesno razglasitvijo najnovejšega Klasjevega rekorda. Ob čestitkah k imenitnemu dosežku bi bilo lepo, če bi na vse Jožetove vžigalnike kresnili naenkrat – imel bi največji ognjemet na svetu.

Leopold Sever

Jože z delom svojih nabirk.

Iz zakladnice naših domačij

Čas hiti, se razblinja v nič in za seboj pušča sledi, ki so prav tako zapisane tvarnemu propadu.

Mednje nedvomno sodijo delovni in drugi pripomočki, ki so si jih pripravile minule generacije za uspešno spopadanje v boju za preživetje. Predmet, ki ga kaže podoba, ni bil življenjsko nujen, vendar je bil v preteklih stoletjih malone v sleherni hiši. Če ga prepoznate in veste za kaj so ga potrebovali, sporočite, da bomo razširili svoje obzorje tudi drugi. Hvala za sodelovanje.

Leopold Sever

Medgeneracijsko sodelovanje

Nenavadno nagel razvoj civilizacijskih »dobrin« med ljudi prinaša zmedo. Mladi se še nekako lovijo, starejši pa se zaskrbljeno oziramo naokrog in ne vemo, kako bi. Zategadelj se tudi Klasjev Polde vključuje v akcijo za medgeneracijsko sodelovanje. Ker slika dostikrat pove več kot beseda, se z njo obrača na cenjene bralce. Problem je le v tem, da je tistih z leve vedno manj, tistih z desne pa vedno več.

